

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VI legislatura

Sisè període

Sèrie P - Número 87

Dijous, 16 de maig de 2002

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. JOAN RIGOL I ROIG

Sessió plenària núm. 57, segona i darrera reunió

Í N D E X

Interpellació

al Consell Executiu sobre el seu capteniment amb relació a l'ocupació (tram. 300-00219/06) (p. 3)

Interpellació

al Consell Executiu sobre el foment de l'autoempresa i l'autoocupació (tram. 300-00639/06) (p. 7)

Projecte de llei

de modificació de la Llei 37/1991, del 30 de desembre, sobre mesures de protecció dels menors desamparats i de l'adopció, i de regulació de l'atenció especial a adolescents en conflicte social (tram. 200-00050/06) (p. 12)

Projecte de llei

sobre un torn especial de promoció interna del cos auxiliar administratiu al cos administratiu (tram. 200-00060/06) (p. 21)

Proposició de llei

de modificació de la Llei 12/1993, del 4 de novembre, de creació de l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre, i de la Llei 4/1996, del 2 d'abril, de reforma de la Llei 12/1993 (tram. 202-00099/06) (p. 22)

Projecte de llei

per la qual s'introdueix una taxa per la realització dels exàmens i l'obtenció del títol de patró de moto nàutica (tram. 200-00067/06) (tramitació en lectura única) (p. 30)

Proposició de llei

de modificació de la Llei 25/1998, del 31 de desembre, de mesures administratives, fiscals i d'adaptació a l'euro, per la qual es crea l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) (tram. 202-00086/06) (p. 30)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el seu capteniment en matèria de seguretat ciutadana (tram. 302-00222/06) (p. 35)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política urbanística (tram. 302-00223/06) (p. 39)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'avaluació del sistema educatiu (tram. 302-00224/06) (p. 43)

→

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques d'estrangeria
(tram. 302-00225/06) (p. 48)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'ús racional dels medicaments
(tram. 302-00226/06) (p. 53)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la resposta als problemes d'envelliment
de la població (tram. 302-00227/06) (p. 57)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política d'atenció a la gent gran
(tram. 302-00228/06) (p. 59)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques de participació social
de la gent gran (tram. 302-00229/06) (p. 60)

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 57.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a dos quarts de deu del matí. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major, pel lletrat major i per la lletrada Sra. Casas i Gregorio i el lletrat Sr. Sol i Ordís.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller en cap, la consellera de Governació i Relacions Institucionals, els consellers de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball, de Justícia, la consellera de Benestar Social i el conseller d'Interior.

El president

Es reprèn la sessió.

He d'informar el conjunt de la cambra que ha sigut constituïda la Comissió d'Estudi dels Efectes de les Línies d'Alta Tensió i de les Instal·lacions de Telefonía Mòbil sobre la Salut de les Persones, el president de la qual és el senyor Joan Boada, el vicepresident, el senyor Joan Carrera, i la secretària, la senyora Pilar Díaz.

Així mateix, s'ha constituït la Comissió sobre els Efectes del Procés de Mundialització de l'Economia i les Repercussions en les Relacions Internacionals, el president de la qual ha sigut elegit el senyor Antoni Fernández Teixidó, el vicepresident, el senyor Joan Ferran, i el secretari el senyor Rafael Luna.

Interpellació al Consell Executiu sobre el seu capteniment amb relació a l'ocupació (tram. 300-00219/06)

Dit això, per al coneixement de les senyores i els senyors diputats, passem ara a la interpellació, que és el punt número 17 de l'ordre del dia, que és presentat al Consell Executiu sobre el seu capteniment en relació a l'ocupació. La presenta el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Maria Rañé.

El Sr. Rañé i Blasco

Gràcies, senyor president. Senyores, senyors diputats, senyor conseller, aquesta és una interpellació amb la qual pretenem obtenir resposta sobre quins són els criteris de capteniment del Govern pel que fa als temes d'ocupació, bàsicament perquè des de fa un temps estem assistint a canvis o a intents de canvis, a transformacions de les relacions laborals, dels conceptes i de forma de tractar l'ocupació i la seva creu, que és l'atur. I, en aquest sentit, considerem que era bo establir aquesta reflexió, aquesta discussió i aquesta confrontació d'idees i de plantejaments.

I per fer-ho, com que el que volem conèixer és el que vol fer el Govern, hem repassat d'aquesta legislatura alguns elements que ens semblen previs a l'hora d'iniciar aquest debat. I un dels elements que ens semblen importants han estat els objectius que es va marcar el Govern en aquest tema. Fa dos anys, el Departament de Treball va comparèixer, mitjançant el seu conseller, va comparèixer davant de la Comissió de Política Social i

va fixar dos objectius de la legislatura. Han passat dos anys, queda un any efectiu i un any i mig o un any i escaig de legislatura, i sembla bo que fem una reflexió sobre el que pretenia aconseguir el Departament de Treball, el Govern, i com està la situació, a fi de veure si anem pel bon camí i ens dóna temps o no per rectificar, o per continuar insistint en l'error, si s'escau.

De la intervenció del conseller voldríem treure dos objectius que va plantificar davant de la Comissió de Política Social. Un era aconseguir el 5% d'atur registrat, l'altre, incorporar 150.000 dones al mercat de treball. Doncs, bé, estàvem en el 6, volíem anar al 5 i ara estem en el 7. No anem bé, o almenys la direcció és bastant estranya, però, en tot cas, aquesta és una mica la situació numèrica: 26.000 persones més a l'atur que fa un any, d'atur registrat, d'aquest que apunten i registren les oficines que depenen del Departament de Treball... —després ja entrarem, si convé, en la polèmica de les EPA i altres... L'atur ha pujat a Catalunya, l'últim any, un 16%. A la resta d'Espanya, un 6. I tenim el mateix nombre de persones aturades de fa dos anys: 190.000.

És a dir, aquesta legislatura, el que portem de legislatura, no hem fet un pas endavant en aquesta situació, perquè tenim el mateix nombre de persones que quan vaig començar la legislatura: 190.000. L'altre objectiu era incorporar 150.000 dones al mercat de treball. L'últim any s'han perdut a Catalunya 44.000 llocs de treball i d'aquests, 26.000 eren dones. Tampoc anem en la direcció que es volia plantejar.

Quantes coses més han passat en aquest període? Doncs, miri, l'any passat, els grups que donen suport a aquest Govern van donar, van avalar una reforma laboral que es va fer dient que cercava més ocupació. Bé, aquella reforma laboral és la que s'ha aplicat a Catalunya i els resultats són els que fa un moment esmentàvem. És a dir, fa un any, dóna un suport a una reforma laboral que trenca el consens, que feia més precària la contractació, i el que ens sembla més preocupant: basava..., tenia una idea de fons, i és que el mecanisme per a la inserció laboral de les persones amb dificultats per incorporar-se al mercat de treball es fa no en base que la societat estableix, compensa els dèficits de productivitat, és a dir, que la societat ajuda les dues parts, empresaris i treballadors, a col·locar-se, aconseguir reinserir-se, sinó que això ho fem pagar a les persones amb menys capacitat d'ocupar-se.

Una reforma que insistia en una cosa: que a Catalunya tenim un excés, un excés de temporalitat, i també un excés de sinistralitat, i un excés de precarietat. En tenim un excés. Nosaltres no diem que no hagi d'haver-hi temporalitat, diem que hi ha un excés evident d'aquesta situació i que aquestes reformes no han resolt aquests problemes i que, en tot cas, ens sembla que no és en la direcció que plantejava de submergir en una situació de precarietat de les persones que estan amb més dificultats, com se les pot emergir de la precarietat. No és amb més precarietat com farem sortir les persones en aquesta situació de la precarietat.

Ara ja han avançat que també donaran suport a la nova reforma del subsidi d'atur. Vostè, la primera intervenció va dir que no. Després, el conseller Mas va dir que «sí, però». Després van estar rectificant i ahir ens va dir

que «estem negociant», que és el pas previ a acceptar aquest plantejament, no tan sols en el seu contingut, sinó que el que ens sembla més preocupant, en el seu fons.

Perquè aquesta, al nostre entendre, és una reforma que no sols trenca el diàleg social, sinó que, a més a més, és injusta, antisocial, arbitrària i, a més, té components que van en contra de l'exercici de l'autogovern. Però sobretot, sobretot, perquè al nostre entendre no és la reforma que necessiten ni els treballadors ni les empreses de Catalunya. Les necessitats de Catalunya i els treballadors de Catalunya, les necessitats de Catalunya en aquest tema no van en aquest sentit. Avui tenim a l'atur, a Catalunya, dos tipus de col·lectius: no els tenim parats, no els tenim aturats; tenim dos tipus de col·lectius.

Tenim un col·lectiu que el tenim marejat, i l'altre, que el tenim clavat. Un col·lectiu que està marejat d'entrar i sortir, perquè vostè sap que a Catalunya tenim 26.000 persones més inscrites a l'atur, entre gener i desembre de l'any passat. Però entremig tenim 2.200.000 contractes, 2.200.000 contractes de treball. On és el problema de la recerca de treball, que pretén suposadament afrontar aquesta reforma, quan entremig tenim 2.200.000 contractes? El que tenim és un excés de contractació temporal, no un problema que la gent no busqui treball. I tenim un altre col·lectiu que està clavat, que li costa trobar treball, no perquè no hi hagi unes ofertes, sinó senzillament perquè les seves potencialitats, les seves capacitats no s'ajusten a la demanda, i d'això, la reforma, no en parla. Això, la reforma, no ho aborda. Només planteja un conjunt de mesures que el que pretenen és mobilitzar els aturats a base de reduir-li les prestacions, d'endurir-li les condicions. Aquesta reforma cerca endurir les condicions per accedir a les prestacions. Per presionar les persones que cerquin ocupació, com si no ho estiguessin fent, assumint aquesta idea que s'estén a tothom, que els aturats són unes persones que, d'entrada, si no demostren el contrari, són uns ganduls. La fórmula d'ocupació adequada, els cinquanta quilòmetres, les tres hores, el 20%... Si convé, ja hi entrarem, però està clar.

El segon tema és molt curiós, perquè el que fa és legalitzar frau. Una de les grans fites d'aquesta reforma és compatibilitzar, cobrar el subsidi d'atur amb el treball. Això és el que se'n diu frau, això és el que se'n diu frau, però ara el legalitzarem. El treballador pagarà del seu subsidi per treballar per compte d'un empleador públic i privat i anirà perdent el seu subsidi en aquest període. Això, és el que estàvem perseguint, perquè no se li diu que això carrega els seus drets i omple la seva potencialitat de noves opcions d'ocupació. No, no, ell ha de pagar del seu subsidi el seu treball perquè l'empresari està obligat, només, a complementar salaris, i a més a més, no genera drets aquest temps de treball per compte aliè. Tracta les prestacions per desocupació com a rendes assistencials, i planteja que podrem discutir que segons la indemnització així anirà el subsidi. No és un dret contributiu i, per tant, estableix un canvi en la filosofia: recupera competències amb la reforma de la llei bàsica, consagra la idea que l'Administració de l'Estat participà en accions ocupacionals de Catalunya, malgrat que estiguin transferides, i manté en la marginalitat les persones amb risc d'exclusió.

No es tracta, doncs, amb aquesta reforma, de mobilitzar els aturats; es tracta de fer-los que acceptin condicions laborals més precàries i que, sobretot, treballin en una direcció que és la que ens sobra: tenim excés de precarietat, de temporalitat i de sinistralitat.

La transferència que fa aquesta reforma a la societat de més de 500 milions d'euros –80.000 milions de pessetes–, de salaris que l'empresari deixa de pagar quan acomiada sense cap motiu, sense cap motiu el treballador, perquè li fa consumir al mateix temps el seu subsidi quan està en un període que hauria d'abonar l'empresari, no és una altra cosa que abaratir l'acomiadament sense cap contrapresetació individual i social.

El president

Senyor diputat, hauria d'acabar, ja...

El Sr. Rañé i Blasco

Acabo, senyor president...

Aquesta és una reforma que és una peça fonamental en un model que el que pretén no és aprofundir en el model social europeu, sinó que el que pretén és treballar en un altre model social molt més injust i molt més insolidari. Ens hauran d'explicar per què la defensen i què és el que volen fer per millorar les condicions d'empresaris i treballadors de Catalunya.

Res més, moltes gràcies, i gràcies per la seva tolerància.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Té la paraula l'honorable conseller de Treball.

El conseller de Treball (Sr. Lluís Franco i Sala)

Moltes gràcies, president. Senyores i senyors diputats, l'il·lustre diputat ha començat dient –i penso que és un bon moment– que fa dos anys el Govern, mitjançant aquest conseller, va dir quins eren els criteris de capteniment pel que fa a l'àmbit laboral. I és cert, ha dit una altra cosa que potser l'ha traït el subconscient, que és el tema de dir que, efectiu, queda un any. Per a nosaltres, de legislatura, queda l'any i mig que falta fins a les eleccions, i treballarem fins a l'últim dia.

Dit això, els criteris que vam fixar van ser que nosaltres afavoriríem el que és la creació d'ocupació i, a més a més, que aquesta creació d'ocupació fos de qualitat, que fos fruit també del diàleg social. Entenem que el que fa un govern és afavorir –vostè ho ha dit més d'una vegada–, no crear; i per això, a més a més, requereix dos elements, dos elements que treballem dia a dia: el creixement econòmic i el diàleg. I a més a més, vam fixar altres àmbits com podia ser facilitar a les persones que ho tenien amb més dificultat, la feina; fomentar i potenciar la feina en l'àmbit de l'economia social –que moltes vegades sembla que nosaltres som els únics que creiem en aquest àmbit, i resulta que a Catalunya representa entre el 10 i el 12% de l'ocupació, o promoure generacions en àmbits com són els nous filons d'ocupació.

L'il·lustre diputat ha fet referència a unes dades, i ha dit unes dades objectives. Jo li diré també dades objectives.

Primera dada objectiva: estem en un context internacional incert, un moment complicat, on països –i de ben segur que el diputat ho sap molt bé– com França o Alemanya només fan que incrementar les seves taxes d'atur. I, davant d'aquest context, les dades que hi han a Catalunya són les següents. Agafem-nos l'afiliació a la Seguretat Social: què ha passat aquests dos anys? El que ha passat és que a Catalunya, en aquest moment, hi han 236.266 persones més afiliades a la Seguretat Social. Aquesta és la xifra; són noms i cognoms, registres: 236.000 persones més. De les quals, més de 111.000 són dones. I si ens agafem l'últim any, agafant dades d'afiliació a la Seguretat Social, nosaltres ens trobaríem que s'han incrementat en 68.558. I a hores d'ara el creixement és de 444 més diàries i netes. Aquestes són les xifres de gener a abril de l'any 2002.

Xifra d'atur: parlem del 7% d'atur, l'atur més baix registrat que hi ha en cap comunitat autònoma de l'Estat espanyol. La més baixa: un 7%. Aquest és el resultat. Per tal motiu s'està creant ocupació; potser no tota l'ocupació que nosaltres desitgem, però s'està creant ocupació.

Segona qüestió. S'ha comentat el tema concret de la qualitat en la contractació, lligat amb un tema de reforma, reforma on nosaltres vam introduir millores importants, com sempre fem; treballem per millorar el que són els drets dels ciutadans. I ha parlat de temporalitat. Aquest conseller també desitja que continuï incrementant l'estabilitat en la feina, i això s'està produint. L'any passat va incrementar a Catalunya la contractació indefinida en un 7%, mentre que la temporal baixava un 3%. El mes d'abril d'aquest any, per posar-ne un altre exemple, va incrementar la contractació indefinida un 17%.

I ha parlat del nombre de contractes i del mareig. Permeti'm també fer-li un comentari: l'any passat, més de 350.000 contractes, d'aquests que ha citat, van ser gestionats pel Servei públic d'Ocupació de Catalunya. Em dirà vostè que això en representa només el 17%, però és una xifra que fa anys no passava, i una xifra que no té comparació amb altres serveis públics d'ocupació.

Aquesta és la feina. I, a més a més, en el tema de l'estabilitat, ja hem superat que tres de cada quatre catalans tinguin un contracte indefinit. I si seguim amb aquesta tendència, per allà els anys 2006-2007, nosaltres reduïrem aquest diferencial que queda del 24% gairebé a la meitat. Aquestes són les tendències, aquests –permeti'm, senyor diputat– són els números.

Això, evidentment –ho he comentat–, és conseqüència del creixement econòmic, ja, no amb la tendència, la intensitat que tots desitjaríem; el moment és complicat, però molt millor del que passa a la resta de països de la Unió Europea, fruit del diàleg social i fruit d'unes polítiques. Jo no m'estendré –em sap greu– en aquestes polítiques, en aquests actuacions; si l'il·lustre diputat ho considera adient, sí que ho faré en el torn de rèplica. Només dir-li que per a aquest any estem impulsant el Pla de mesures per al foment de l'ocupació, un pla de mesures dotat amb 230 milions d'euros i que ha de beneficiar 150.000 treballadors i treballadores catalans; un pla molt centrat en el que és l'adaptació al nou context, i especialment a les noves tecnologies, i especialment en aquells col·lectius que ho tenen més difícil.

L'il·lustre diputat també ha parlat de la reforma actual, que si primer havíem dit «no», que si després diem «sí», que si després matisem... No. La postura sempre ha estat la mateixa: parlar amb responsabilitat i amb convicció d'idees. Per cert, també desitjo, com hem fet nosaltres, de fer propostes concretes, sentir quines són les propostes que té –i de ben segur no ens ho dirà– el Grup Socialista. I espero, a més a més, que aquests propostes siguin propostes que es diguin aquí i en altres indrets de l'Estat espanyol. Nosaltres ho fem. Espero i desitjo que també els diputats socialistes catalans ho facin.

Ha comentat alguns aspectes lligats a l'àmbit competencial. Senyor diputat, no recolzarem, ens oposarem radicalment a tots i cadascun dels extrems que puguin significar una incidència en les competències, en el marc competencial, en les competències que té la Generalitat de Catalunya, en les competències dels catalans i les catalanes. I ho farem amb la mateixa convicció amb què ho vam fer quan un govern socialista, del Partit Socialista Obrer Espanyol, on em semblava que hi havien ministres del PSOE - PSC (*veus de fons*), ministres, si no ho recordo malament, com el senyor Serra –disculpin si m'he equivocat en l'ordre de sigles, però em sembla que s'ha entès–, ministres com el vicepresident, el Serra, si no ho recordo malament –si no, ja em rectificaran–, ministeris com Cultura, senyors com el Josep Borrell –em sembla que són persones importants i de pes, eh?, vostès em diran si sí o si no–, va optar per retallar competències de la Generalitat de Catalunya (*remor de veus*), mitjançant la Llei de presupostos de l'Estat per a l'any 1993, mitjançant una disposició addicional, la disposició addicional 23, que feia el que era (*persisteix la remor de veus*)... Permetin..., després, de ben segur –de ben segur–, tindran arguments que potser podran exposar, arguments que segur que no canviaran el que va ser una realitat. La realitat és que van impedir, han impedit durant deu anys que la formació professional contínua, que és un element fonamental per aconseguir que els treballadors mantinguin la feina..., això passés –és una altra visió, absolutament legítima, no és la nostra, absolutament legítima–, ho tingués l'Estat, en lloc de la Generalitat de Catalunya.

Després de deu anys, el Tribunal Constitucional ha donat la raó a la Generalitat de Catalunya. I estic segur que tots els grups d'aquesta cambra se'n alegren, d'aquest fet. N'estic absolutament convençut, perquè estic segur que si en aquell moment diputats d'aquesta cambra del Grup Socialista hi haguessin estat, de ben segur, no haurien compartit aquesta posició que va prendre un govern on hi havia ministres socialistes catalans. (*Veus de fons.*)

Si em permet, a més a més... Per tal motiu, aquí ens hi oposarem. Ho hem dit des del començament i ens hi mantenim. Sé que és difícil explicar..., el fàcil és dir blanc o negre, però les reformes, quan les fan, de vegades no són blanc o negre. I nosaltres el que hem de fer és agafar els punts que considerem que són positius, defensar-los, no fer demagògia, i en canvi, a aquells punts que considerem que són negatius, com el que ha citat, que l'hi considerem, oposar-nos-hi frontalment. I, a més a més, fer propostes...

El president

Senyor conseller...

El conseller de Treball

...igual que, de ben segur, ara el diputat ens explicarà quines són les propostes del PSC per a aquesta reforma.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller. Té la paraula l'il·lustre diputat.

El Sr. Rañé i Blasco

Senyor conseller, per començar, miri, la fermesa serà la mateixa que han tingut quan vam fer aprovar a la Comissió de Política Social..., que demanàvem les transferències de les prestacions de l'atur, i vostès, amb una resolució de la Comissió de Política Social, només li van comunicar al ministre que el Parlament l'havia aprovat, i no han fet res més? Aquesta és la seva fermesa en la defensa de les competències? (*Remor de veus.*) Quan una iniciativa socialista demanant les transferències..., vostès diuen: «Miri, li comuniquem, *estimado señor Aparicio, ministro de Trabajo*, li comuniquem que el Parlament ha aprovat això.» Aquesta és la fermesa? Doncs, escolti, així l'únic que aconseguiran és donar suport a la Llei de l'agència de la Seguretat Social, que consagrarà el fet que no tindrem mai la gestió de les polítiques passives. I ho faran; hi donaran suport, a aquesta Llei, segur; no es preocupi.

En el tema de formació professional, miri, formació professional, ocupacional o contínua... Vol que parlem de tota la formació ocupacional, amb profunditat?, i de la capacitat moral de reclamar determinades coses, segons com les gestionem? Parlem-ne amb tranquil·litat i parlem amb el que correspongui.

Segon tema. Miri, dissortadament, la temporalitat a Catalunya només baixa quan hi han períodes en què es frena el creixement de l'ocupació, com en aquest període. És a dir, miri i valori amb profunditat com resulta que a Catalunya la temporalitat només baixa quan no creix l'ocupació amb el mateix ritme, perquè els que es queden són els que tenen contracte fix, i els que surten, els que no renoven, són aquest col·lectiu que tenen contracte temporal.

Vostè va saltant, quan l'interessa, de l'EPA a la Seguretat Social, de la Seguretat Social a l'EPA. L'important, tant en l'EPA, com en l'atur registrat, com en la Seguretat Social, són les tendències. I, en tot cas, senyor conseller, algun dia aclarirà per què segueixen inscrivint –i jo crec que algunes vegades fins i tot comptabilitzant– els nens i les nenes que estan a l'escola, que són inscrits al Registre de la Seguretat Social i se'ls dona un número de Seguretat Social. Perquè alguns creixements de la Seguretat Social s'hauran d'explicar en base a totes les altes que s'estan donant d'ofici en els col·legis. Vull dir, hauré de veure..., perquè no hi ha manera d'aclarir el famós epígraf de la Seguretat Social, i, aquests creixements, hauré de veure si no tenen a veure també amb aquesta situació. Ho dic perquè, si ens fem trampes al solitari, no anirem bé –si ens fem trampes al solitari, no anirem bé. La realitat és la que és: quan va bé, va bé, i

quan va malament, va malament. Però no ens fem trampes al solitari. El problema és prou greu i prou important com perquè no ens fem trampes al solitari.

Escolti, filons d'ocupació, la seva activitat. Sap vostè, l'any passat, que ja hi havia filons d'ocupació, quants programes per formar monitors de piscines van fer a Catalunya? Era una activitat nova. Tenim una norma parada perquè no tenim monitors. És un filó d'ocupació. Un curs, un curs d'una entitat privada. Ni a Creu Roja, l'hi van donar, per formar monitors. Això són els filons d'ocupació? Aquest és un filó d'ocupació, i vostès què fan? Esperar que els ho demanin; m'ho va contestar vostè en una resposta parlamentària. Per tant, allò..., estan bé aquestes polítiques, però no les fem d'aparador –no les fem d'aparador.

Per últim, senyor conseller, les nostres propostes, les del Grup Socialista, no es preocupi, que les veurà. No aquí: les plantejarem quan fem les propostes que ens corresponen a la moció. Ara el que volíem conèixer és per què vostès –i ja ho comencem a entendre– recolzen un model social que no té a veure amb els interessos ni d'empreses ni de treballadors catalans. I ho recolzen exclusivament perquè han de recolzar les polítiques. Espero que sigui això, perquè, si no, seria més greu encara, i és que vostès estarien d'acord amb aquest model social, que no és el model europeu. Recolzen aquestes polítiques perquè han de donar suport a les polítiques laborals dels seus *supporters*, aquell complement d'aquella torna que vostès necessiten per seguir governant i ocupant el Govern a Catalunya.

Res més, i moltes gràcies.

(*Aplaudiments en un sector de l'hemicicle.*)

El president

A vostè, senyor diputat. Senyor conseller, té la paraula.

El conseller de Treball

Il·lustre diputat, algunes qüestions concretes que ha plantejat... Primera, el tema de l'afiliació a la Seguretat Social. Vostè ho sap molt bé –i no jugui amb beneficiaris–, que quan parlem d'afiliats a la Seguretat Social –i, aquestes xifres, les proporciona la Tresoreria General de la Seguretat Social– estem parlant de persones que cotitzen perquè tenen una feina, eh? Per tal motiu, són 226.000 persones més que cotitzen perquè tenen una feina. No ens vingui aquí a dir una cosa que és confondre beneficiaris de persones que estan afiliades a la Seguretat Social, que no té res a veure amb afiliats a la Seguretat Social com a conseqüència que hi ha una feina, una feina per la qual cotitzen, i, conseqüentment, entre les coses que estan fent, hi ha cotitzar el seu dret a la prestació d'atur, entre altres coses.

Segona qüestió: nous filons d'ocupació. Miri, ho sento, il·lustre diputat, aquest any 229 projectes arreu de tot el territori de Catalunya, projectes impulsats per entitats sense afany de lucre, per ajuntaments, per consells comarcals, per agents socials; aquest és el model que, a nosaltres, ens agrada.

Ens agrada un model de col·laboració i cooperació amb tots els que ho han de portar. No ens agrada un model de

«a dit», això no ens agrada, a nosaltres. No ens agrada un model que seria més propi de la planificació econòmica d'altres règims que hi havien en un passat no gaire recent i que, evidentment, han demostrat que no eren eficaços. La col·laboració de totes les administracions, la col·laboració amb tots els agents socials és el que permet impulsar l'àmbit d'aquests nous filons d'ocupació que, com surt, són jaciments que surten de la mateixa realitat, que sorgeixen del mateix territori.

Amb relació a una tercera qüestió que ha esmentat i que és la qüestió del recolzament o no, escolti —ho reitero—, posició única des del començament: hi han aspectes d'aquesta proposta que entenem que són positius, hi han aspectes que considerem i conseqüentment suposarem que són negatius perquè són negatius per a les empreses catalanes i per als treballadors i les treballadores catalanes.

Escolti'm, quan es parla del contracte d'inserció, l'únic que va sortir des del primer dia dient que era una retallada en la prestació va ser el conseller de Treball, i ho continua mantenint i, per això, no hi estem d'acord. Quan s'intenta d'alguna manera que no hi hagi una capitalització efectiva de les cooperatives, de les SAL, dels autònoms, nosaltres en aquest tema no ho compartim, i nosaltres pensem, i ho hem dit des del primer dia, que el que vol qualsevol treballador és tenir feina, els treballadors el que desitgen és tenir feina i el que hem de fer entre tots, aportant les nostres propostes, és una reforma que permeti que la gent pugui tenir feina, afavorir la feina.

Busqui algun comentari que ha fet..., si hi ha alguna declaració d'aquest conseller en contra d'aquest principi. Hem anat sempre per aquesta línia, el que passa és que nosaltres, quan hi ha una proposta, sigui del que sigui, l'estudiem i ens posicionem, i ens posicionem, entenem, en el que és el millor per als treballadors i les treballadores.

Avui, ens hem assabentat aquí, de ben segur perquè tenen bona gent, preparada, que els socialistes faran una proposta. Bé, també l'estudiarem. En els punts amb què estem d'acord ho direm i en els punts amb què estem en contra, evidentment, ens hi oposarem.

Nosaltres sí que farem propostes, i farem propostes perquè —i discrepo radicalment en l'últim que ha dit— nosaltres, el Govern de la Generalitat governa perquè té el suport de Convergència i Unió, perquè té el suport dels vots dels ciutadans i les ciutadanes de Catalunya. I esperem comptar per molt temps amb aquest suport, i el dia que no el tinguem, evidentment, a les forces que els correspongui, llavors, els correspondrà governar.

I jo penso que l'electorat decidirà, i per decidir, evidentment, nosaltres posarem sobre la taula tot el que han estat sempre les nostres conviccions i el que penso que és més important, els nostres fets any rere any. Aquesta és la nostra forma d'actuar i en aquesta línia nosaltres anirem.

I, il·lustre diputat, li garanteixo una cosa, nosaltres mai ho hem fet i mai no ho farem, de rebre instruccions que vagin més enllà de Catalunya, que vagin més enllà dels catalans.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyor conseller.

Interpellació al Consell Executiu sobre el foment de l'autoempresa i l'autoocupació (tram. 300-00639/06)

La següent interpellació la formula el Grup Popular, la presenta la il·lustre diputada senyora Alícia Sánchez-Camacho, sobre el foment de l'autoempresa i l'autoocupació, que té la paraula.

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyor conseller, el Grup Popular presenta aquesta interpellació perquè creiem que és fonamental, que és decisiu per a les polítiques d'ocupació de Catalunya que hi hagi una reforma, que hi hagi una millora del servei d'autoempresa, del foment de l'autoocupació, que el Govern de la Generalitat de Catalunya, que el Consell Executiu està realitzant. I ho creiem per una senzilla raó, senyor conseller, perquè creiem que les dades de producció, de creació d'ocupació que tenen les petites i mitjanes empreses a Catalunya i a Espanya són considerables, són a tenir en compte per tots i cadascun de nosaltres.

Estem parlant que les pimes, les petites i mitjanes empreses, constitueixen gairebé el 99,84% de totes les empreses a Espanya. En les dades que apareixen en l'informe «Panorama PIME» —que suposo que les il·lustres i els il·lustres diputats i diputades d'aquesta cambra poden conèixer i tenen al seu abast, i que reflecteix la realitat empresarial d'Espanya, que recull també l'anàlisi de la situació de les regionals de Catalunya, durant el període 1996-2000— hi han dades absolutament decisives, absolutament importants que demostrin que els governs, i en aquest cas el Govern de Catalunya, no pot deixar d'impulsar l'autoempresa i l'autoocupació amb molta més fermesa que la que s'ha realitzat fins ara.

Les dades són les següents, senyor conseller, les pimes estan generant a tot Espanya més del 80% de la creació d'ocupació, el 79,8 de generació d'ocupació; les pimes, totes les pimes, microempreses, petites empreses i mitjanes empreses, realitzen, a més, el 62% de totes les vendes nacionals i el 60% de les nostres exportacions —el 60% de les nostres exportacions. La realitat empresarial que demostrin aquestes dades, la realitat de producció que demostrin aquestes dades és a tenir en compte molt considerablement per un Govern com el català, en el qual la xarxa de petites i mitjanes empreses és decisiva, i vostè també ho coneix, que suposa més del 90% de les nostres empreses.

Hi han a Espanya aproximadament 2 milions 600.000 empreses, de les quals..., miri, d'aquelles empreses que diem que són les que generen més ocupació, que són les microempreses, aquelles empreses que tenen fins a deu treballadors, doncs, representen gairebé 2,44 milions; és a dir, el 94% de totes aquestes empreses, el 90% de tot això que hem dit que es fa, el 94% d'aquesta quantitat de vendes nacionals, de producció a l'exportació que es realitza, la fan treballadors i treballadores

que tenen petites empreses de menys de deu treballadors. I moltes d'aquestes microempreses només arriben a un 54%, les que tenen treballadors assalariats. Què vol dir? Que tenim una realitat empresarial en què el foment de l'autoempresa suposa que més del 54% d'aquestes empreses no tenen treballadors assalariats, però estan constituïdes en SL, estan constituïdes en societats anònimes i sobretot estan constituïdes en autònoms, que és l'altra nostra realitat d'aquest país.

A més, aquestes empreses realitzen una aportació decisiva en la creació de l'ocupació i en la productivitat, en sectors que són absolutament transcendents per a la nostra economia. Estic parlant del sector de la indústria i dels serveis. Mirin, el 80% de l'ocupació que s'ha creat en aquests sectors prové d'aquestes petites empreses, prové d'aquestes microempreses, prové d'aquestes petites empreses de deu a cinquanta treballadors que també suposen un 0,68% amb relació al que hem dit abans.

Miri el que els estem plantejant, aquestes microempreses suposen el 94%, i, d'aquelles empreses que tenen del deu al cinquanta, només estem parlant de 17.000 –d'aquests 2 milions sis-cents–, la qual cosa, la realitat productiva i empresarial és d'empreses, petites empreses de zero a deu treballadors.

Doncs, què ha fet el Govern a Madrid, i què ha generat el Govern a Madrid que, a més, des de la cimera de Luxemburg, des de la cimera de l'any 96, un dels pilars fonamentals que tots coneixem per a la creació de l'ocupació ha estat el foment de l'autoempresa i el foment de l'autoocupació.

Nosaltres hem realitzat mesures importants per fomentar l'autoempresa, per fomentar l'autoocupació. D'aquestes, hi han reformes substancials que el conseller i les senyories, les il·lustres senyories, coneixen àmpliament, entre elles les reformes de l'impost de societats, entre elles, també, la reforma dels processos monitoris, que permetrà que un seguit de deutes que fins ara tenien uns processos judicials molt més complexos per cobrar aquests deutes ara puguin ser molt més ràpids, i la reforma de l'avantprojecte de llei concursal, entre altres moltes, però això no és el més important, això contribueix a què hi hagi una major creació d'ocupació, mitjançant l'establiment d'aquestes noves empreses.

El Govern hi ha donat una importància transcendental, i així ho va dir el secretari d'Economia i Hisenda en el Congrés dels Diputats, perquè el Partit Popular creu en el foment de la microempresa, perquè el Partit Popular creu que és decisiu que es generi ocupació i que es fomenti l'autoempresa.

Quan un analitza, senyor conseller, el que ha estat fent i el que fa la Generalitat de Catalunya en economia social, en cooperativisme i en autoempresa, home, jo li diria, i potser no ha estat per responsabilitat directa, tota, d'aquesta Conselleria i d'aquest Govern, que sembla que és, doncs, *el patito feo* del que és la política d'ocupació del Departament de Treball.

Vostè és evident que ho coneix i ho sap àmpliament. Solament amb les dades del pressupost que té el Departament de Treball per a economia social, per a autoempresa i per a foment de l'ocupació, no arriba als 5.000 milions de pessetes. Si ho comparem amb la resta del

pressupost del Departament és evident que no s'hi han adreçat els esforços que mereix l'autoempresa. Amb això, no vull dir, ni molt menys, senyor conseller, que no s'estiguin fent coses, coses importants, que cal reconèixer i que cal evidenciar.

Aquest Grup i aquesta diputada que els parla ja van plantejar el que era el foment del cooperativisme a Catalunya, i vàrem fer la interpellació corresponent a cooperatives i després el Govern va presentar una llei en funció del que havia estat una exigència del nostre Grup i també de responsabilitat de Govern. A més, des d'aquesta cambra s'està analitzant i s'està tractant ja en ponència una molt important que és el foment de les empreses d'inserció sociolaboral. Però, a més, falta, senyor conseller, l'altra pota, l'autoempresa.

Miri, vostè em dirà, i ara ja entrem a veure les dades, l'anàlisi que es realitza per part del Govern. Vostè em dirà que hi han un seguit de 237 entitats autoritzades i acreditades, i vuitanta punts d'informació, que són els que estan donant l'assessorament, la informació, l'orientació, etcètera, per al foment de l'autoempresa, i és cert, però jo li dic, senyor conseller, que cal una reforma dràstica del servei d'autoempresa de la Generalitat de Catalunya. Li diré per què.

En primer lloc, perquè cal difondre l'esperit emprenedor. Miri, en la Resolució que el Ple del Parlament va realitzar l'any 94, creant el Servei de Foment i Suport a l'Autoempresa, el mateix article 2 ja deia: «Com a objectiu prioritari, difondre l'activitat emprenedora.» La veritat és que nosaltres creiem que queda molt a fer per difondre aquesta activitat emprenedora, per elaborar aquests elements didàctics, per difondre aquesta activitat emprenedora en la formació, en la secundària, en la formació de formació professional, en aquells estudiants joves catalans que necessiten tindre un coneixement més ampli de l'activitat emprenedora. Hem de fomentar aquesta activitat emprenedora, senyor conseller. Catalunya sempre s'ha caracteritzat per ser un país on hi ha un gran nombre d'emprenedors i emprenedores, i jo veig que el Departament de Treball ho està deixant molt de banda.

Ara, vostè em dirà: «S'han realitzat i s'ha donat el servei, l'any 2001, a gairebé 12.000 persones, a les quals se'ls ha donat orientació, informació, gairebé des de l'any 95», és a dir, des que es va crear aquest Servei que jo li he esmentat, s'ha donat informació i orientació sobre els aspectes de creació d'empreses a 78.222 persones. Segur que vostè em donarà aquestes dades. D'acord, però és que ens sembla poc, senyor conseller, ens sembla poc. I ens sembla poc per una raó: perquè les dades de creació d'empreses són bones, però, sap vostè una cosa?, que del nombre de les deu empreses creades en menys de dos anys més de quatre empreses, amb dades que es donen en aquest informe «Panorama PIME», més de quatre empreses es donen de baixa.

No estem solament, senyor conseller, per crear empreses, per fomentar l'autoempresa i que després no es mantinguin, sinó que estem per la creació i pel manteniment.

A més, senyor conseller, hem de parlar del finançament. El Partit Popular proposa una reforma integral de tot el servei d'autoempresa, i li demanarem –i vostè ho sap, perquè a més li ho havíem comunicat– una refor-

ma, mitjançant un decret que estigui aprovat abans de sis mesos, de tot el que ha de ser el nou impuls de l'autoempresa a Catalunya. Però, a més, senyor conseller, parlarem del finançament, del finançament i de col·lectius als quals se'ls ha de donar aquest finançament. Perquè vostè ens explicarà que va realitzar uns acords amb dones, amb un dels col·lectius més perjudicats, per establir un microcrèdit, i vostè ens dirà que amb aquesta experiència ha aconseguit vint-i-tres microcrèdits l'any 2001, i ha aconseguit, doncs, que es puguin donar a aquestes dones que posen la seva petita empresa 41 milions de pessetes.

Senyor conseller, hi han altres col·lectius que també ho necessiten, hi han joves que ho necessiten, hi han majors de quaranta anys que ho necessiten.

El president

Senyora diputada...

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

Hi han altres col·lectius que ho necessiten, i també es requeririen aquests convenis que la Generalitat i el Govern encara no ha realitzat.

El president

Senyora diputada...

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

Moltes gràcies, senyor president. A més, senyor conseller, i per cloure, li avançaré que la rèplica...

El president

A més de l'agraïment que em manifesta hauria d'anar acabant.

(Rialles.)

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Té la paraula l'honorable conseller.

El conseller de Treball

Moltes gràcies, president. Senyores i senyors diputats, il·lustre diputada... Bé. Penso que coincidirem tots que, avui, parlar d'autoempresa i autoocupació és parlar de microempresa, parlar d'emprenedors, parlar d'autònoms. I vostè ha assenyalat dades del conjunt de l'Estat espanyol, i aquestes dades jo li facilitaré o comentaré ara unes dades que fan referència, concretament, a Catalunya.

Vostè ha comentat de la importància que tenen dins del conjunt de les empreses les que són les petites i mitjanes empreses. A Catalunya, en aquest moment, gairebé hi ha mig milió d'empreses, més de 493.000; d'aquestes empreses una mica més de la meitat, dues-centes..., pràcticament seixanta mil, no tenen cap treballador assalariat; hi ha després una quarta part, un 25% més, d'aquestes empreses, gairebé 125.000, que tenen entre un i dos assalariats, i, si,

a més a més, estenguessin entre quines són les empreses que tenen fins a cinc assalariats, entre tres i cinc, seria un 10%. Fixem-nos que el 28% de les empreses catalanes tenen com a màxim cinc treballadors assalariats.

Nosaltres, des del Govern, sempre ha estat una prioritat l'impuls de l'autoempresa i l'impuls de la petita i mitjana empresa. I ho ha estat per aquest tema de les dades, però també per al que representa. Aquestes empreses, a Catalunya, per nosaltres, són la base del teixit productiu, són fonamentals perquè creen la gran majoria de l'ocupació, a més a més, estan lligades amb el territori, pel qual comparteixen el model que nosaltres tenim d'equilibri territorial de tot el territori de Catalunya, no només algun punt concret, el nostre model és d'equilibri territorial de tot Catalunya, i, a més a més, són fonamentals pel que és la cohesió social.

El tema de la petita i mitjana empresa sempre ha estat una de les característiques, tant de governs, on hi ha hagut persones de Convergència i Unió, com dels grups de Convergència i Unió. Ja que ha fet una referència a l'Estat, recordar que concretament aquest terme, el terme de «petita empresa», va ser introduït, per primera vegada, pel Grup Parlamentari català amb una llei que va ser la Llei de l'impost de societats. I que la subcomissió que recentment ha finalitzat els treballs sobre la microempresa, els autònoms i els emprenedors és una subcomissió que va néixer a impuls, també, del Grup de Convergència i Unió en el Congrés dels Diputats.

A més a més, d'aquestes xifres d'empreses, en aquest moment gairebé mig milió de treballadors catalans són autònoms, superen en aquest moment els 489.000, i, si nosaltres ens fixem en els últims deu anys han tingut un creixement del 17%.

Per aquestes xifres i per un tema de convicció, sempre, des del Govern, s'ha estat al costat, s'ha estat impulsant l'esperit de l'autoempresa. I –ho he dit– ha estat un element continu, i també és un element d'aquest conseller que sempre ha tingut entre els seus objectius principals la defensa de l'autoempresa i l'autoocupació.

La il·lustre diputada, molt ben informada, ens ha dit unes xifres que és cert –que jo portava aquí–: el tema concret que el servei d'autoempresa, amb aquest model que abans fèiem referència –referència– de la col·laboració amb ajuntaments, amb entitats, etcètera, té diferents punts de col·laboració, entre els punts d'informació i col·laboració, 317, i s'està fent un gran impuls. Recentment, lligat amb l'àmbit de l'autoempresa, en una població que bé coneix la diputada vaig assistir a la inauguració del nou servei, un servei que fem amb col·laboració entre la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament, concretament l'Ajuntament de Girona.

Quines actuacions estem fent des del Govern en aquest moment? Permeti'm que, si bé vostè hi ha fet una referència, jo m'hi estengui una mica més. Estem actuant en totes les línies que entenem que són eficaces. Primer: informació i orientació en tràmits, recursos, ajuts. Informar la gent que la volen constituir. Estic d'acord que es pot fer més, que podem millorar, i estem oberts a millorar en aquest àmbit en funció de les propostes i de les nostres pròpies iniciatives.

Segon: l'assessorament. L'assessorament perquè moltes vegades succeeix que molts projectes emprenedors el que..., el motiu pel qual no tiren cap endavant és perquè –i és lògic– no tenen tot l'assessorament. És molt difícil que una persona tingui assessorament jurídic, assessorament productiu, assessorament tecnològic, etcètera. I, per això, nosaltres oferim des del Departament aquest assessorament integral.

I només em queda ratificar les xifres que vostè ha dit. L'últim any més de 11.900, concretament, 11.915 persones, es van constituir 1.434 empreses amb aquest suport, i, de llocs directes, es van crear 3.294 llocs directes amb aquestes empreses.

També, una altra línia d'actuació: finançament. El finançament moltes vegades és essencial per a aquestes. Vostè ha fet un comentari pel naixement d'aquests projectes empresarials. Ha fet menció al tema de les dones i ha dit que s'hauria d'estendre. De fet, ja hem emprès actuacions en aquesta línia. Per exemple, recentment –el desembre passat–, vam signar un conveni amb la Fundació Un Sol Món lligat a aquells col·lectius que ho tenen més difícil perquè també puguin crear únicament amb el que és l'assessorament del Departament i sense necessitat d'aval tenir un crèdit per poder iniciar la seva activitat.

I a més a més de les dones i aquests col·lectius, nosaltres vam impulsar una cosa que era única en el conjunt de l'Estat espanyol quan ho vam impulsar, i és que, de vegades, l'ajut no només ha de ser per a l'impuls. Molts d'aquests projectes, que són perfectament viables, es troben que en un determinat moment –i això ho sap molt bé qualsevol autònom, qualsevol petit empresari–, després poden trobar-se amb un problema de tresoreria, un problema que és conjuntural, un problema de circulat; però, en canvi, el seu és un bon projecte.

I per això nosaltres amb diferents entitats financeres, amb unes condicions molt i molt avantatjoses, vam signar un conveni perquè aquests projectes que haguessin estat assessorats pel Departament de Treball poguessin tenir accés a aquests crèdits en aquestes bones condicions, molt millor que les condicions de mercat per motius de circular. Són les línies. Estic d'acord que s'ha de treballar més, però penso que s'ha treballat molt i molt bé en la línia d'impulsar el finançament.

A més a més, tenim totes les línies de subvenció, tant pel que fa referència al que poden ser els impulsos de projectes i empreses que tinguin iniciativa per a l'ocupació. És a dir, aquells projectes que, recolzats per la Generalitat o per ens locals, consideren que poden crear ocupació en el territori, ocupació estable, tinguin una subvenció, subvencions que en aquest any, en l'any 2002, s'ha doblat la xifra amb relació a l'any passat, concretament aquest any són 4.869.000 euros –és a dir, 810 milions de pessetes–, en ajuts directes, el doble de l'any passat.

Hem continuat incrementant el que és la promoció de l'ocupació autònoma i després hem continuat amb el recolzament i l'impuls per potenciar la creació d'empreses des de l'entorn local, i allà totes les..., i en aquest punt totes les ordres, tots els desenvolupaments, tots els ajuts que hem fet per al foment del desenvolupament

local, tot el que fa per impulsar el que són els agents, els dinamitzadors, tant en l'àmbit dels municipis com en l'àmbit dels consells comarcals.

El conjunt de tots aquests imports, com molt bé ha dit la il·lustre diputada, és a l'entorn de 5.000 milions de pessetes, a l'entorn de 29 milions d'euros d'ajuts directes. Potser aquesta xifra –i segur que ho dirà la il·lustre diputada– s'ha de millorar, però jo penso que no és menyspreable si, de ben segur, l'esperit emprenedor del nostre país, com més recursos, evidentment, més possibilitats de desenvolupament.

Però les limitacions són les que són, perquè cada vegada que qualsevol Grup, i molt especialment el seu, ens sol·licita una cosa, ens sol·licita un increment de recursos, i un increment de recursos s'ha de prioritzar, s'ha d'impulsar tot; però, evidentment, un increment de recursos també té les seves limitacions, o, si no, nosaltres requeriríem, conjuntament amb l'increment de recursos, per fer-ho front, un increment d'ingressos. I –ho suposo– el seu Grup no sol·licitarà un increment d'ingressos, igual sí, un increment d'ingressos. (*Remor de veus.*)

Com que veig que s'està finalitzant el temps...

El president

Ja s'ha acabat, senyor conseller.

El conseller de Treball

...hi han –moltes gràcies, i moltes gràcies, senyor president– coses que farem. Ho deixo, precisament, per al torn de rèplica.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè. Senyora diputada, li toca ara el seu torn.

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

Moltes gràcies, senyor president. A veure, dues apreciacions que el senyor conseller ha esmentat. Primer, amb referència a la dinamització ocupacional comarcal de Catalunya i a la dinamització del que ha de ser l'activitat emprenedora en l'entorn local.

No solament hi estem d'acord, senyor conseller, que, a més, en la nostra Moció prengui consciència que serà molt important la presència del món local, la presència dels consells comarcals en aquestes entitats autoritzades, en aquesta xarxa d'entitats que poden fer i que fan aquesta informació, orientació i assessorament a les empreses; i, a més, amb el que és la captació del que ha de ser les necessitats ocupacionals en el territori.

Però miri, un exemple, senyor conseller, amb una de les primeres coses que vostè ha dit: «Home, estem potenciant els programes de dinamització ocupacional comarcal.» D'acord. Miri, una carta, me l'envia el senyor president, el senyor Joan Rigol, eh? El senyor president me l'envia, ens diu... (*Remor de veus.*) Ens diu, senyor conseller, que resulta que en el Consell Comarcal del Garraf les ajudes i els programes de dinamització ocu-

pacional per a aquest any s'han reduït, i s'han reduït considerablement. Es queixa, i ens ho adreça a tots els grups parlamentaris, un exemple, només un exemple, eh? Un exemple i, a més, enviat pel president del Parlament; una de les qüestions.

Dues qüestions –dues qüestions–, la segona: diu el senyor conseller com s'han estat fent moltes coses i s'han fet i, se'ns dubte, s'ha donat foment a l'autoempresa i a l'autoocupació. És veritat i s'ha realitzat així. Però, escolti'm, senyor conseller, quan un agafa –quan un l'agafa– el resum del balanç de govern, per exemple, i li vaig dir: «Vaig agafar allò, el primer que va caure, el de l'any 98.» Escolti, del foment de l'autoempresa no en diu res. No el fem nosaltres aquest llibre, el fa el Govern de la Generalitat de Catalunya, el fa el Consell Executiu. No en diu res. El del 99 tampoc en vam veure res, i el del 2000 tampoc.

Jo, la veritat, segur que se n'ha fet, i segur que se n'ha dit, però ja li ho dic, potser, potser, no ho expliquen com cal, potser no ho promocionen com cal, potser no se li ha donat la importància que té malgrat –malgrat, senyor conseller– que jo sé la preocupació del Govern, però que li dic que aquesta preocupació s'ha d'explicar, s'ha d'estendre, s'ha d'informar i, sobretot, s'ha de plasmar amb l'activitat de govern que fins ara sembla ser que no era una prioritat. I ja li ho dic que en aquests dos balanços de Govern no hi és.

Tercera qüestió. Diu el conseller de Treball: «Home!, tenim limitacions –tenim limitacions pel que a recursos es refereix.» Sens dubte que han de tindre limitacions. Però escolti per això estem els grups parlamentaris populars per ajudar-lo amb el que vostè no pot, eh? En el que la Conselleria no hi arriba, no es preocupi –no es preocupi– que l'ajudarem! (*Remor de veus.*) No es preocupi que l'ajudarem! És més –és més, és més–, és la responsabilitat del Govern, senyor conseller, dels partits que també tenim, no solament vocació de Govern aquí, sinó responsabilitats de Govern en altres llocs, sabem fer-li. I, li ho ben asseguro –li ho ben asseguro– que no solament –no solament– ho farem ara, en aquesta Moció, sinó que li asseguro que s'ha fet, i vostè ho sap, no solament mentre estava vostè de conseller, sinó abans amb el suport del nostre Grup als pressupostos i amb sollicitud de partides concretes pel seu Departament i ara també pel tema de l'autoempresa.

Aquestes tres qüestions matisacions. Anem ara al que és el plantejament del que farà aquest Grup.

Miri, aquest Grup vol potenciar el foment de l'activitat emprenedora. Vol realitzar una reforma integral mitjançant aquest Decret. Vol donar prioritat a collectius que, a part de les dones, prioritat de collectius com els joves, com els joves, que vostè no els ha esmentat, i que sap la preocupació que aquest Grup Parlamentari ha tingut perquè aquests joves puguin crear empreses a Catalunya, a més, a altres collectius. Està molt bé que vostè hagi fet el conveni amb la Fundació Un Sol Món. Ens sembla absolutament extraordinari i, a més, el felicitem, senyor conseller. Però, escolti, s'ha de fer –s'ha de fer– a aquells aturats majors de quaranta anys, majors de quaranta-cinc anys, que tenen problemes, que tenen moltes dificultats per inserir-se en el mercat de treball.

I és més –li ho diré–, vostè sap, i és evident encara que no ho hagi dit, suposo que ho explica ara, ho explicarà ara, té aquesta Ordre en la qual es dona foment a l'ocupació, foment als autònoms. I li ho dic per una raó, senyor conseller, perquè..., miri, els autònoms és una de les preocupacions del nostre Grup, i vostè ho sap. Vostè ho sap i ho saben tots els il·lustres diputats i diputades que estan en aquesta cambra. I no solament això, sinó que nosaltres hem fet i hem impulsat l'activitat dels autònoms, la millora de la seva protecció social, perquè mentre uns parlen, els altres fem; mentre uns diuen, els altres parlem amb fets i amb resultats, i estan al carrer, malgrat que s'hagin de fer moltes coses. Doncs escolti'm, aquesta Ordre, que recull 1.200 milions, aquesta Ordre, a mi m'agradaria que tingués un impuls major, i m'agradaria que s'augmentessin els recursos, i m'agradaria que, a més d'augmentar aquests recursos, s'hi donés difusió, perquè, a més, senyor conseller, moltes de les persones que viuen i treballen a Catalunya no tenen coneixement de part de les subvencions, de part de les ajudes que es donen.

I última qüestió, perquè veig que també s'acaba el temps, i això demostra que aquest tema dona i té un gran abast per poder parlar de moltes coses. Nosaltres no solament volem que es creïn empreses, senyor conseller, no solament volem que es creïn empreses, sinó també que es mantinguin. Per això, senyor conseller, nosaltres volem –i li demanem– fer convenis o fer una comissió interdepartamental, bé amb el Copca o bé amb el Cidem, per permetre que no solament des de la Conselleria de Treball, sinó també des d'altres conselleries, des de la Conselleria d'Indústria, també, es pugui fomentar i mantenir l'activitat d'autoempresa i sobretot realitzar una projecció exterior de les empreses catalanes que, com li he dit abans amb les dades que teníem, tenen una gran responsabilitat, no solament amb la creació d'ocupació, sinó també amb l'exportació; creació d'ocupació que les empreses catalanes i espanyoles han aportat la meitat de tots els llocs creats a la Unió Europea des de l'any 96 al 2000.

És per això, senyor conseller...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

Acabo, senyor president. És per això, senyor conseller, que en aquesta Moció vostè trobarà una proposta de reforma per millorar el que s'està fent, sens dubte, però una proposta de reforma que va molt més enllà, que vol donar un altre tarannà a l'activitat d'autoempresa, i sobretot que vol difondre no solament l'activitat emprenedora entre els catalans, sinó també el coneixement del que es fa i del que s'ha de fer amb l'activitat emprenedora, amb l'activitat d'autoocupació a Catalunya.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyora diputada. Senyor conseller, té la paraula.

El conseller de Treball

Moltes gràcies, president. Veig que aquestes dues primeres interpellacions van en la línia epistolar, perquè aquí surten cartes per tot arreu, cartes que, evidentment, van acompanyades sempre de l'esforç i la incidència, a més a més, de la carta, per poder millorar els àmbits i els aspectes. I jo espero, com esperava en el passat, que aquells que podien incidir per afinitat amb els que algun moment, en l'àmbit de l'Estat, podien canviar coses a favor de les empreses o a favor de temes com hem parlat abans de l'ocupació dels catalans, evidentment que ho facin. Ho pensàvem abans, no va ser possible anteriorment, esperem ara que pugui ser possible, que aquesta defensa que vostè fa en aquest àmbit també la transmeti als seus companys que tenen responsabilitats al conjunt de l'Estat.

Nosaltres, des de l'àmbit concret de les propostes –he dit que faria alguns comentaris i faré alguns comentaris a les línies que estem treballant. En aquest àmbit, per exemple, d'aplicació de noves tecnologies i d'apropar els serveis als ciutadans en l'àmbit del coneixement, que vostè deia, evidentment nosaltres estem preparant un servei per poder fer les consultes *on line*, l'assessorament *on line*, que de ben segur també podrà arribar a molta, molta més gent. Aquest és un dels exemples que penso que podríem posar. Igual com veurà, en propietats, increments en el que pot ser l'assessorament, el que és la promoció, arribar al coneixement de com més gent millor. De tota manera, no és menyspreable la quantitat de persones que s'han acollit al que són totes aquestes mesures i al benefici social que s'ha realitzat amb aquestes.

He fet abans aquest comentari sobre la incidència, que malauradament en el passat no n'hi havia, i en el moment present veurem si n'hi ha o no n'hi ha, perquè vostè ha dit, i és cert, però també és una prioritat que sempre ha estat nostra –nosaltres vam ser els primers en l'àmbit dels autònoms que ens posicionàvem, benvinguts tots els que ara defensen l'àmbit dels autònoms–, abans s'ha parlat del tema de la reforma, i potser, una bona mesura per millorar aquesta reforma és facilitar que la gent que estigui a l'atur pugui capitalitzar l'atur per poder tirar endavant projectes.

Potser és una bona proposta –jo penso que ho és–, i per aquest motiu, si vostès volen impulsar, ajudar, col·laborar en l'àmbit dels autònoms, jo penso que propostes com aquesta, o propostes com l'àmbit concret de l'equiparació en el dret de les prestacions dels autònoms amb la resta de treballadors per compte aliè, jo penso que aquests àmbits també són àmbits que nosaltres estem empenyant, s'estan empenyant des dels grups de la cambra, i jo sol·licito aquí públicament que també vostès facin tot el possible en els àmbits que vostès puguin incidir, si ho poden fer, per tirar cap endavant tots i cadascun d'aquests extrems.

La diputada ha citat una cosa que, ho sento, he d'entrar en el detall. Vostè ha citat, en una carta, el tema del Garraf. Miri, el tema del Garraf era concretament una de les accions que ens fèiem autoempresa, una concreta, que va tenir una reducció, concretament de 900.000 pessetes, però l'increment global, va haver-hi un increment global important, un increment global, en percen-

tatge, del territori. De tota manera, jo penso que no es pot comparar només una comarca, s'ha de comparar el conjunt del territori.

Jo agraeixo la col·laboració que ha dit que tindrem per part del seu Grup en tot el que fa a la potenciació de l'autoocupació, la potenciació de l'autoempresa. De ben segur que hi ha marge perquè en la Moció tothom: el seu Grup com a impulsor de la interpellació, el conjunt de grups d'aquí de la cambra i, evidentment, el Grup que dóna suport al Govern, puguin treure una molt bona moció que continuï ajudant un tema en què coincidim tots, que és absolutament cabdal i que és un tema molt important.

I, permeti'm, una última reflexió. Per a nosaltres no és el *patito feo*, el que passa que és cert que tenim tants objectius, tenim tants reptes, ens hem posat els objectius tan elevats, a un nivell de tanta qualitat que, de vegades, quan es comparen els uns amb els altres, hi ha una certa temptació de dir que aquest és petit, però, com molt bé s'ha assenyalat, no és menyspreable l'impuls que fa el Govern, els imports que dedica el Govern i els resultats d'aquesta actuació.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller.

Projecte de llei de modificació de la Llei 37/1991, del 30 de desembre, sobre mesures de protecció dels menors desemparats i de l'adopció, i de regulació de l'atenció especial a adolescents en conflicte social (tram. 200-00050/06)

Acabades les interpellacions, passem ara una altra vegada al procés de les lleis, i en aquest sentit, retornem al punt número 2 de l'ordre del dia, que és el debat i votació del Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret, Seguretat Ciutadana, sobre el Projecte de llei de modificació de la Llei 37/1991, de 30 de desembre, sobre les mesures de protecció dels menors desemparats i de l'adopció, i de la regulació de l'atenció especial als adolescents en conflicte social. D'acord amb l'article 101 del Reglament, fa la presentació de la iniciativa, per part del Consell Executiu, l'honorable conseller de Justícia senyor Josep Delfí Guàrdia.

El conseller de Justícia (Sr. Josep Delfí Guàrdia i Canela)

Molt honorable senyor president, il·lustres senyores diputades, il·lustres senyors diputats, em plau presentar tot seguit el Projecte de llei de modificació de la Llei 37/1991, de 30 de desembre, sobre mesures de protecció dels menors desemparats i de l'adopció, i de regulació de l'atenció especial als adolescents amb conductes d'alt risc social.

L'atenció i la protecció de les persones menors d'edat desemparades i de les persones adolescents amb conductes d'alt risc social és un àmbit d'actuació molt important en la vida d'un país, per tal d'abordar la pro-

blemàtica de l'exclusió social. En exercici de la competència reconeguda per l'article 9.28 de l'Estatut, el Parlament de Catalunya ha aprovat dues lleis civils fonamentals relatives a aquesta matèria. La primera, la Llei 11/1985, de 13 de juny, de protecció de menors, i la segona, la Llei 37/1991, de 30 de desembre, sobre mesures de protecció dels menors desamparats i de l'adopció. Ambdues lleis han estat parcialment modificades pel Codi de família.

D'altra banda, la Llei 37/1991 ha estat modificada puntualment per la Llei 8/1995, de 27 de juliol, d'atenció i protecció dels infants i adolescents, i és la que ara es modifica novament a través d'aquest tràmit.

La modificació parteix d'un fet incontrovertible. S'ha constatat que la Direcció General d'Atenció al Menor ha d'atendre cada vegada més nois i noies adolescents i, a més, les persones adolescents tot sovint són més conflictives. I en canvi, ha d'atendre menys infants, degut això darrer a la disminució dels abandonaments i a l'increment de les adopcions.

Alguns d'aquells menors, d'aquells adolescents, entren en dinàmiques negatives, acompanyades de desestructuració i exclusió social, o amb episodis de toxicomanies o, fins i tot, d'activitats delictives, i és una realitat de casa nostra, però que ultrapassa les fronteres de Barcelona, Catalunya, el mateix Estat, i fins i tot Europa, i és una realitat que cal afrontar amb els instruments jurídics adients.

Aquesta problemàtica s'ha palesat especialment aquests darrers temps amb l'augment considerable de nois i noies adolescents que han deixat la llar, sovint sense origen ni domicili coneguts, que no tenen recursos de cap mena que afavoreixin el seu procés educatiu i d'inserció a la societat. En molts casos, també, mantenen conductes d'alt risc social i, a més a més, rebutgen la protecció que els ha donat la Direcció General d'Atenció al Menor; s'escapoleixen dels centres i no n'accepten les normes mentre hi són. Aquesta situació fa que puguin ser víctimes de l'explotació per part d'altres adults, o que puguin caure en la delinqüència.

D'altra banda, la Llei orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors, ha suposat un canvi substancial en tota aquesta matèria. Aquesta Llei ha fet efectiva l'elevació de l'edat penal als divuit anys i ha exclòs del seu àmbit regulador dues situacions concretes que es deriven a les lleis protectores de menors i, bàsicament, pel que fa a Catalunya, a la Llei 37/1991.

El primer supòsit és el dels menors de catorze anys que cometen fets delictius i als quals no s'exigeix, no se'ls pot exigir cap responsabilitat penal, d'acord amb la Llei orgànica 5/2000, sinó que se'ls aplica el que es disposa en les normes de protecció de menors. I el segon supòsit és el de menors que tenen entre catorze i divuit anys i que cometen per primera vegada fets delictius menys greus, sense violència ni intimidació en les persones, o faltes, i, en conseqüència, el Ministeri fiscal desisteix d'incoar expedient enfront d'ells. En aquest cas, tampoc s'exigeix la responsabilitat penal i s'ha d'aplicar el que es disposa en les normes sobre protecció de menors.

Aquestes noves situacions socials han estat objecte d'anàlisi i s'han tractat en nombroses reunions institucionals, amb intervenció de les diferents administracions implicades, amb participació dels seus més alts representants o titulars, que alhora constitueixen una manifestació dels diferents grups polítics representats en aquesta cambra, i també amb presència de membres rellevants de la carrera fiscal i de la magistratura. I en aquest àmbit, ha estat acceptada unànimement la necessitat d'aquesta modificació puntual de la Llei 37/1991, per atendre unes situacions que no eren tingudes en compte en el moment en què va ser aprovada. També, en aquest camp, com en altres, el dret segueix la realitat i no pot anar per davant d'ella.

Així, doncs, els objectius de la reforma legislativa que ens ocupa són, d'una banda, actualitzar la regulació d'aquella part de les actuacions de protecció que afecten la població adolescent amb conductes d'alt risc social, i d'altra banda, regular l'increment de respostes protectores i de recursos adreçats a la població adolescent sense llar, principalment no acompanyada, indocumentada, sense referents familiars i que rebutgen les mesures de protecció.

El Projecte de modificació de la Llei 37/1991, de 30 de desembre, preveu una nova regulació adreçada a reforçar les mesures destinades a l'atenció social dels adolescents amb conductes d'alt risc social, que s'inspira en els principis d'actuació que a continuació exposaré.

En primer terme, prioritzar l'acció preventiva, que ha d'incidir en aquells factors de risc que originen la marginació i la delinqüència, i el foment de les activitats que afavoreixen els processos d'integració social del menor.

En segon terme, afavorir el treball dels educadors de carrer, dels equips bàsics de serveis socials i dels equips d'atenció a la infància i a l'adolescència, així com tots aquells serveis o prestacions que donin suport a l'atenció de l'adolescent en el seu propi entorn.

Finalment, respectar en tot moment els drets que l'ordenament jurídic ha reconegut als adolescents, en prevalença de l'interès superior del menor sobre qualsevol altre interès concurrent.

Es preveuen programes preventius i educatius, destinats a fomentar la capacitat crítica d'autocontrol i el sentit de la pròpia responsabilitat dels adolescents, que es concreten en les mesures següents: primer, l'atenció en determinats centres oberts, tallers i altres serveis comunitaris. En segon lloc, l'atenció en el seu propi entorn. En tercer, l'ajuda professional que tendeix a proporcionar al menor mitjans pedagògics que els facilitin la inserció en el món del treball. En quart, el seguiment de les persones menors desinternades dels centres, amb l'oferta del suport sociopedagògic necessari. En cinquè, l'atenció psicoterapèutica; i, finalment, altres mesures d'índole educativa o terapèutica, sempre tenint en compte que la derivació a un centre d'acollida o residencial ha de ser l'últim recurs a emprar i només es pot acordar quan no és possible utilitzar cap altre programa.

Una atenció especial mereix la situació dels menors i joves sense llar, principalment, encara que no exclusivament, estrangers, sovint indocumentats, sense referents familiars i amb conductes d'alt risc social. En

aquests casos, sovint es dona la circumstància que rebutgen la protecció que l'Administració els ofereix; però, d'altra banda, no podem renunciar a integrar-los en la nostra societat de la millor manera possible.

Per tant, i sens perjudici de les necessitats de procurar la identificació, la recerca de familiars, i, si s'escau, el reagrupament familiar, es preveuen les eines específiques de protecció que contempla la Llei. En primer terme, l'assistència diürna perquè abandonin la permanència al carrer. Així es crearan centres de dia que oferiran programes d'intervenció socioeducativa i organitzaran tallers preparatoris per a un treball amb la finalitat que assoleixin majors recursos, autonomia personal i habilitats socials.

També, l'allotjament nocturn de curta durada, adreçat a satisfer les necessitats assistencials dels menors que no accepten l'internament en centres residencials o l'acolliment en famílies. La seva durada no pot superar els trenta dies, tot i que pot ser prorrogada mentre es mantingui la situació que va determinar l'adopció de la mesura.

També, l'ingrés per necessitats reeducatives en centres o unitats amb restricció o supressió de sortides. I, per tant, dotats amb mesures estructurals de protecció per un temps limitat, de manera que es puguin desenvolupar programes individuals. Aquesta mesura únicament es pot adoptar quan la persona del menor rebutgi les altres mesures, ja esmentades, de protecció; s'ha de notificar a la Fiscalia abans de les vint-i-quatre hores següents a l'ingrés; s'ha de revisar setmanalment, i la seva durada no pot superar els trenta dies, tot i que pot ser novament adoptada si les altres mesures són rebutjades de nou i de forma reiterada.

Així mateix, la iniciativa legislativa que avui ens ocupa preveu la creació de centres o unitats d'estada limitada en els centres d'acolliment per atendre, separadament i de manera immediata, els menors desemparats i els adolescents i joves amb conductes d'alt risc social. Aquests centres tindran la funció d'acollida inicial en el primer període d'adaptació al sistema.

També es preveu que en els centres que acullin adolescents, sense alterar el règim obert, es podran incorporar les adequacions constructives en matèria de seguretat, amb la finalitat d'afavorir l'eficàcia dels programes educatius. Així mateix, cal remarcar la regulació de l'Estatut dels menors internats en centres de la Direcció General d'Atenció al Menor, que comprèn la relació dels drets i deures dels menors, així com l'eventualitat de l'incompliment d'aquests deures i mesures educatives correctores.

La tipificació, mitjançant aquest Projecte de Llei, de les mesures correctores previstes en el Codi de família, quan regula la tutela, legitima l'Administració de la Generalitat en aquest àmbit i fixa els paràmetres legals de la seva actuació amb el control jurisdiccional corresponent, la qual cosa comporta una plena garantia per als menors.

Per acabar, senyores i senyors diputats, els agraeixo l'interès que ha suscitat aquesta iniciativa legislativa, que ha quedat palès en el treball que han dut a terme els diferents grups parlamentaris mitjançant les esmenes presentades, que han millorat el text inicial. Em consta que aquest Projecte de Llei ha estat àmpliament deba-

tut i discutit en el si de la Comissió, i els demano la votació favorable.

En cap cas hem pretès impulsar una llei de naturalesa restrictiva dels drets, sinó al contrari, ben garantista, en el sentit de protegir de manera més eficaç les persones adolescents amb conductes d'alt risc social i la població adolescent indocumentada, sense referents familiars, i que rebutgen les mesures de protecció; ja que, d'aquesta manera, es protegeix també millor la resta de la societat, la qual cosa constitueix, òbviament, un dels altres objectius d'aquesta Llei.

Entenc que l'aprovació d'aquesta iniciativa legislativa ens permetrà millorar el sistema de protecció de menors, mitjançant la introducció de noves mesures i mitjans que desitjo que responguin de manera adequada a les noves característiques dels adolescents i joves que tenim l'obligació de protegir, i ens permetrà avançar en el camí de la seva integració social.

Moltes gràcies per la seva atenció.

El president

Gràcies a vostè, senyor conseller. Toca ara el debat per defensar les esmenes i fixar el posicionament dels diversos grups. En primer lloc, té la paraula, pel Grup d'Esquerra Republicana, la il·lustre diputada, la senyora Carme Porta.

La Sra. Porta i Abad

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats... Bé. El nostre Grup Parlamentari, quan el Projecte de Llei es va presentar per part del Govern a la cambra, s'hi va mostrar oposat, i així ho vam evidenciar. I en això vam coincidir amb altres grups parlamentaris i amb els sectors socials i professionals implicats.

Nosaltres vam presentar una esmena a la totalitat, que vam debatre en la Comissió, ja que creïem que –i així ho vam expressar en aquell moment– la modificació que se'ns presentava no responia a la solució real dels problemes, sinó a la incapacitat de les administracions per donar solucions a una manca de recursos evident, que ens creaven les noves situacions que se'ns plantejaven.

Nosaltres vam fer una dura crítica contra el Projecte del Govern, i així com en aquell moment vam fer una crítica, avui cal reconèixer que els treballs de la Ponència han donat com a fruit un text millorat –ara ho ha dit el mateix conseller–, i un text, al nostre entendre, no tan sols sancionador, que era el que pensàvem que hi havia en el Projecte de Llei del Govern, sinó que també conté aspectes pedagògics i de protecció, que, al nostre entendre, són imprescindibles.

Ens consta, també, que aquest canvi ha tingut molt a veure amb l'actitud negociadora també del Govern, evidentment, però també de la ponent del Grup de Convergència i Unió, la senyora Conxita Tarruella, a qui vull agrair especialment la seva disponibilitat al diàleg, a la negociació i a la revisió constant de les diferents esmenes.

Tot i que podria semblar que els treballs de la Ponència han estat fàcils, no ha estat així. Jo també vull agrair

a la resta de ponents dels diferents grups, al lletrat Pere Sol i a la secretària de la Ponència, la senyora Dolors Balagué, la seva atenció malgrat les dificultats que hem tingut, tant en les trobades com en el diàleg constant.

Bé. Malgrat que vam pensar que la reforma de la Llei 37/91 es feia amb voluntat segregadora i que, al nostre entendre, en aquell moment era innecessària, perquè pensàvem que adulterava la protecció, pensem, com hem dit, que les diferents esmenes han millorat molt el text.

De fet, nosaltres apuntàvem que la causa de la reforma era més aviat un desgavell del sistema de protecció, més que no els problemes que se'ns plantejaven, i que el que calia era abocar recursos per millorar la situació. El Projecte de llei de reforma que ens va presentar el Govern, per nosaltres, no donava resposta a això, sinó que enduria mesures en els centres i que mantenia dèficits estructurals que no permetien el desenvolupament de la Llei.

Creiem que, ara, la Llei ha guanyat en garanties i també en la voluntat d'incentivar pràctiques educatives que donin sortida a aquestes adolescents i aquests adolescents en situació de risc social.

Hem vist, en els darrers anys, reduir el nombre d'educadores i educadors socials. Hem patit una manca de polítiques integrals d'adolescència. Hem reconegut, tots plegats, la manca de recursos per desenvolupar mesures educatives i no institucionals, que conté la Llei 37/91. I també hem pogut palpar la manca de coordinació entre les diferents administracions per posar solucions sobre la taula.

Mentre això passava, evidentment el problema s'anava agreujant i per això la resposta no pot ser únicament la reforma legislativa. Aquesta reforma que avui aprovarem és millor, al nostre entendre, que la que proposava el Govern; però, de poc servirà si no es dota dels recursos necessaris. Hem debatut i hem treballat dur per millora el Projecte de llei, però de poc serviran els nostres esforços si no ens posem a treballar sobre els problemes previs a què he fet referència, i dotem la Llei i aquesta modificació dels recursos necessaris per abordar les solucions en tota la seva complexitat. I, de fet, això ja ho marcava la mateixa Llei 37/91.

Les nostres esmenes han estat, gairebé en la seva totalitat, acceptades o transaccionades. I, de fet, avui arribem al Ple només amb tres esmenes vives, que defensaré malgrat que ja anuncio, senyor president, que retirem l'esmena 12 i l'esmena 18, en funció d'una transacció a què hem arribat en l'esmena 1 i que recull el que proposàvem, i que li lliuraré després. *(Remor de veus.)*

Les nostres esmenes han volgut aportar una visió més educativa del que el Projecte del Govern ens proposava, i les transaccions a les quals hem arribat, per nosaltres, són satisfactòries en aquest sentit.

Ens agradaria destacar que hem arribat a un acord, pel que fa a la tutela dels i les menors indocumentats, a partir d'una esmena nostra i, també, una esmena del Grup Socialista, que, tot i no reconèixer la tutela immediata, que era l'objectiu que perseguíem, deixa clares la necessitat i l'obligació, per part de l'Administració, que aquests menors siguin documentats.

Pel que fa a les tres esmenes vives, hem arribat a la transacció, com ja he anunciat, que reconeix garanties pedagògiques per als menors i les menors en els centres d'acollida, que creiem imprescindible aquest suport decidit i la necessitat de celeritat en els processos educatius, individuals i de centre, que no sempre tenen prou recursos per a desenvolupar-se. És, precisament, a partir d'aquestes mesures socioeducatives que és possible preparar les menors i els menors per a la seva integració social, fora de desenvolupar exclusivament mesures sancionadores. S'ha de contemplar, doncs, evidentment, l'atenció als menors i a les menors com una acció educativa i cal avaluar i dissenyar els programes en termes educatius i no penals, que era el que nosaltres havíem criticat, precisament, d'aquest Projecte de Llei.

De fet, ja ho hem dit, reiteradament, i no m'agradaria fer-me pesada, que la reforma preveia una major institucionalització i que treia el mateix esperit de la Llei 37/91. Creiem que la millora ara és evident i recordem que, evidentment, cal abocar recursos, perquè, si no, la reforma servirà de ben poc.

I, de fet, nosaltres ja ho hem anunciat, no ens queda cap esmena viva en aquesta transacció, i, per tant, votarem favorablement la nova Llei que avui aprovarem.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada. En nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Martí Sans.

El Sr. Sans i Pairutó

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, avui debatем en aquest Parlament l'aprovació del Projecte de llei de modificació de la Llei 37/91, de 30 de desembre, sobre mesures de protecció dels menors desemparats i de l'adopció i la regulació de l'atenció especial a adolescents en conflicte social.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

Una llei important perquè ha de ser un instrument eficaç que ajudi a resoldre la situació d'aquells i d'aquelles menors i adolescents, als quals la vida amb o sense família els ha situat en una posició de total desavantatge en relació amb la resta de menors i adolescents de la nostra societat.

També és una llei a la qual, en contra del que és habitual, els subjectes, aquells i aquelles a qui va dirigida, no tenen capacitat de pressió sobre els legisladors. Quan estem en una altra llei..., els pescadors pressionen, a la Llei de turisme el sector hi diu la seva... Aquí, aquells a qui va dirigida són els que no tenen capacitat de pressió. Per tant, vol dir, si hi cap, més cura encara a l'hora de tenir en compte això. La pressió social la fan els juristes, els professionals, les institucions, perquè volen un instrument útil i eficaç per poder portar a terme la seva feina.

Des del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi hem procurat treballar amb un doble objectiu: que aquesta Llei sigui un instrument útil i prioritzar sempre l'inte-

rès del menor. Els he de confessar que amb aquesta Llei ens queda una sensació agredolça, que més endavant intentaré explicar.

Abans, però, voldria fer esment a un parell de situacions que s'han produït en el decurs de l'aprovació d'aquesta Llei i que realment, com a mínim, es poden titllar de sorprenents: una, que l'anunci d'aquesta Llei la va fer el conseller d'Interior i no el conseller de Justícia, en un moment en què el problema estava al carrer i estava en els mitjans de comunicació. I fet, segurament, des de l'oportunisme, la impressió que es podia tenir des del carrer, si el conseller d'Interior és el que diu això, vol dir que –i permeti'm que faci servir una frase popular– els estacarem més curt. I sense que això vulgui implicar res més.

També he de dir que ens ha dolgut molt –ens ha dolgut molt, al nostre Grup– que, en dues ocasions –perquè ahir hi va tornar–, el molt honorable president de la Generalitat va dir, en sessions de control parlamentari i sense possibilitat de rèplica, que ara havíem canviat, que ara dèiem que sí, perquè fins ara semblava que havíem posat traves a l'aprovació d'aquesta Llei, i res tan incert com això. I això vull que quedi clar en aquesta cambra, perquè això no és cert, i, en aquest sentit, el molt honorable president de la Generalitat ha anat molt mal informat, no sé per part de qui.

Personalment, el que crec jo que va haver-hi en l'apreciació d'aquesta Llei és una certa mala consciència del Govern per no haver desplegat prou eficaçment la Llei 37/91, i perquè el text que es va presentar inicialment, que tenia, òbviament, les seves virtuts, se'l podria titllar de *dribbling* curt –de *dribbling* curt– i, fins i tot, segons el parer d'alguns juristes, podria tenir algun aspecte d'inconstitucionalitat.

Es tenia la sensació que s'anava més a donar cobertura a determinades pràctiques que ja es feien que no pas a aprofitar la situació actual i la que puguem tenir en el futur amb aquests joves i menors, aquests adolescents i menors, per fer una llei de més alta volada i anar més enllà del que ha anat aquesta, que –accepto– que amb el treball de tots –de tots– els ponents ha millorat substancialment, com ha dit el molt honorable conseller.

El treball en ponència ha permès millorar els aspectes que fan referència a les divisions temporals, com deia la diputada Carme Porta, o d'estar delimitades ha ampliat d'una manera clara les garanties dels menors en el supòsit que hagin de ser impedit de sortir del centre temporalment, amb la corresponent notificació a la Fiscalia abans de les vint-i-quatre hores següents, la revisió setmanal i la durada màxima d'un mes. Després s'hauria de tornar a iniciar una altre procés d'expedient.

També s'ha precisat el concepte d'adolescents amb alt risc social, tot aixecant el llistó que permet aquesta qualificació. Això vol dir que haurà d'haver-hi uns trets conductuals específics per poder fer aquesta catalogació, i això són garanties.

S'ha pogut transaccionar el compromís de finançament en matèria de prevenció dels educadors i equips base dels serveis socials i els EAIA per part de les administracions competents.

En canvi, no queda prou explicitat, segons el nostre entendre, el dret a ser documentat de forma plena, immediata, en casos d'indocumentació –ho comentava també la senyora Porta; l'acció educativa en règim de guàrdies assistencials voluntàries; l'especificació dels recursos adequats quan els serveis d'atenció a la infància proposin mesures protectores; no se'ns ha acceptat una addicional que obligués el pas que els pares haguessin d'incorporar anualment en els seus pressupostos recursos per a l'atenció centralitzada dels menors; tampoc una altra addicional que proposava que les administracions locals competents en els serveis d'atenció a la infància i a l'adolescència de nivell 2 també fossin competents en la gestió de les places de centres residencials de la Generalitat, així com l'exposició de motius, i, entre altres, tampoc se'ns ha acceptat reflectir la necessitat d'harmonitzar la legislació civil tutelar, la processal i l'administrativa de serveis socials en tot allò que fa referència a la protecció de menors desemparats.

També proposàvem assumir immediatament la tutela de tot menor estranger que es trobi en la situació prevista en la mateixa Llei, sens perjudici del que digui la Llei d'estrangeria. La mesura protectora hauria de ser, en tot cas, d'acolliment en família o centre.

Demanam que les mancances de tipus material o per incapacitat educativa dels pares no pugui ser motiu de desemparament; fer constar els recursos en les propostes de mesures protectores que emetin els EAIA; que tot menor en situació de desemparament tingui un governador legal i un domicili de residència pròpia; preservació de la intimitat dels menors sotmesos a tutela institucional, i una disposició addicional que facilitava la coordinació entre el sistema català de serveis socials i les administracions locals amb competències en els nivells 1 i 2, i en el cas de l'Ajuntament de Barcelona, per la Carta municipal, també del nivell 3.

Això amb què no hem coincidit és el que tenim reflectit nosaltres, senyores diputades i senyors diputats, en les esmenes, que les hem mantingut vives i que les mantindrem a votació, i que sabem que les perdrem. I explicaré per què mantenim les esmenes. Mantenim les esmenes perquè nosaltres, en el moment que vam presentar una esmena a la totalitat, les nostres esmenes eren un projecte alternatiu, que, òbviament, si s'hagués..., eren també millorables. Nosaltres continuem pensant que s'ha avançat, votarem que sí, que s'ha pensat, que aquest instrument ha millorat, que feia falta, i així ho he dit jo en els mitjans de comunicació, però continuo dient, amb tot el respecte, que s'ha quedat curt i que hem iniciat un viatge que el podíem haver aprofitat millor. Aquesta és la nostra honesta impressió. I, per això, mantenim les esmenes, perquè pensem –pensem– que aquesta Llei farà els seus efectes positius, però que, en el futur, com que són temes que són dinàmics, són aspectes que són dinàmics de la vida, i de la política, i de la societat, en continuarem parlant, i deixem aquí, d'alguna manera, un testimoni de la nostra postura en aquest tema.

Votarem que sí, perquè aquest Parlament té història que en aquests temes s'ha procurat que sempre hi hagués unanimitat; votarem que sí perquè el treball dels ponents, tots, ha estat un bon treball, tothom ha fet propostes positives; votarem que sí, també, i no només per

això, però també, també s'ha de dir, perquè la ponent ha fet tot el possible i més perquè el clima de treball a la ponència fos un clima bo, que permetés, des de les diferències –des de les diferències–, arribar en els màxims acords possibles. Jo, si m'ho permeten, quan, a vegades, estava observant la ponent, amb els esforços que feia i com intentava argumentar i contraargumentar, jo tenia la impressió d'aquell corredor de bicicletes que fa una carrera i té una punxada i una altra, però la seva capacitat i l'esperit de lluita li permet que, com a mínim, no arribi fora de control, i una mica –i una mica–, i aquest exemple no és un exemple posat així, a la babalà, els ho juro, una mica és aquesta sensació. Per tant –per tant–, hem de dir que també això facilita que, des de la diferència, des de les postures, a vegades, bastant distanciades, a base d'argumentació, som capaços d'aconseguir allò que, inicialment, a vegades, un mateix també pensava que era molt més difícil.

Acabo, senyor president, agraint als serveis de la cambra, al senyor Pere Sol, a la senyora Dolors Balagué, als diputats i les diputades ponents i, com he dit, també, a la diputada que ha portat la ponència, la senyora Conxita Tarruella.

Nosaltres, senyor president, i ja aprofito per dir-li-ho, mantenim les esmenes, totes, i les traslladarem a votació.

Moltes gràcies, senyores diputades i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Martí i Sans. En nom del Grup Parlamentari Popular té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Nadal.

La Sra. Nadal i Aymerich

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, la modificació de la Llei de protecció de menors desamparats i de l'adopció que estem debatent en aquest moment pretén, vol, ve a donar resposta a unes noves necessitats o a unes noves realitats pel que fa a l'atenció dels menors a casa nostra. Certament, s'ha dit abans, però cal donar resposta a una nova tipologia de menors que requereixen canvis en la intervenció tutelar, en la intervenció educativa, que es fa des de l'autoritat tutelar, és a dir, des del Govern de la Generalitat. És, justament, aquella tipologia de menors que es troben als carrers, en situació d'extrema marginalitat, i, dintre d'aquests menors, especialment el tram adolescent, és a dir, aquell tram de dotze a divuit anys.

És innegable que dins d'aquest col·lectiu s'ha produït l'arribada, nombrosa, de menors immigrants, als quals cal donar també resposta adequada. Segons les darreres dades que ens ha facilitat la DGAM, actualment es troben tutelats a casa nostra 486 menors immigrants, als quals s'ha donat fins ara una resposta, doncs, en centres de primera acollida, en centres d'estada limitada, diürns i nocturns, però tots aquests serveis han demostrat la seva ineficàcia per atendre, com deia, aquesta nova tipologia de menor, aquests nous perfils, aquestes noves necessitats, que, per cert, es van posar ja de manifest l'any 88. És a dir, és un problema que al Govern de la Generalitat no li ve de bell nou, és un problema que es va debatre, que es va posar damunt de la taula, ja en la substancia-

ció de diverses interpellacions i amb mocions presentades, concretament pel Grup Popular, l'any 88, quan es va debatre la situació dels menors immigrants desamparats que es trobaven als carrers de les nostres ciutats.

Certament, en opinió del Grup Popular, el projecte és necessari, jo diria que era imprescindible, per tal que es vingués a donar resposta en aquesta situació, però no el Projecte de llei que va enviar el Govern. Tal com va arribar el Projecte del Govern, els dic, certament, que el Grup Popular no l'hagués recolzat. El Projecte ha estat profundament modificat. Per nosaltres era imprescindible que l'atenció als menors desamparats s'adeqüés, en tot cas, als principis d'actuació que es deriven dels convenis internacionals, dels tractats internacionals protectors de la infància i de l'adolescència i, també, de la nostra pròpia legislació interna, principis que són irrenunciables, principi de desjudicialització, d'intervenció mínima, tractament individualitzat i, al principi, naturalment, d'actuació en el mateix entorn del menor.

Per tant, les quaranta-una esmenes presentades pel Grup Popular s'han dirigit, justament, a aprofundir l'acció preventiva, que ha d'incidir, com es deia, en els factors de risc que originen, precisament, la marginació, les situacions de predelinquència i arribar, fins i tot, a la delinquència per part d'aquests menors, i, per una altra banda, garantir –garantir– el respecte als drets que l'ordenament jurídic reconeix al menor, i pel Grup Popular era imprescindible fer prevaldre per damunt de tot, fer prevaldre, entre els diferents interessos que estaven en contraposició en aquest Projecte de llei, fer prevaldre, com dic, l'interès superior del menor per damunt de qualsevol altre interès concurrent en aquest Projecte.

En la redacció del Projecte, efectivament, es preveu la creació d'unitats d'actuació urgent, i, en aquest sentit, la creació de centres d'estada limitada en els centres d'acolliment amb funció d'acollida inicial, incloent-hi –incloent-hi– la creació de centres o unitats per atendre separatament els adolescents amb risc social; s'hi recullen també amb detall les mesures que cal prendre per als menors que es troben indocumentats al carrer, menors que es troben sense referents familiars i, com deïem, en situació de desamparament i d'extrema marginalitat, i s'hi recullen garanties: procurar el reagrupament familiar –naturalment, la documentació és un dels primers drets del menor, el dret a tenir una identitat–, identificar, documentar, els menors, i les mesures assistencials diürna, nocturna i les altres mesures previstes en la Llei.

Hi ha una mesura que és la que s'ha destacat per damunt de les altres en aquest Projecte de llei, que és la que ha tingut un major ressò, que és la possibilitat de restringir o de suprimir les sortides, amb la creació de centres que incloguin allò que s'anomenen «mesures de contenció», «mesures de seguretat» per a aquests joves.

El Grup Popular ha modificat profundament el Projecte en el sentit de reforçar la intervenció socioeducativa en el mateix medi, i en el moment en què s'hagi de produir la institucionalització del menor, a través d'una transacció que considerem important, la cautela que l'adopció d'aquesta mesura d'institucionalització, aquesta mesura que suposi una restricció, una privació, de les sortides, s'hagi de fer constar en l'informe de seguiment de l'acció educativa i s'hagi de notificar necessàriament a la

Fiscalia i amb rapidesa, abans de les vint-i-quatre hores següents a l'ingrés. Naturalment, aquesta mesura, també com a mesura de cautela, s'ha de revisar setmanalment i no podrà durar, en cap cas, més de trenta dies.

I voldria, en aquest punt, senyores i senyors diputats, defensar l'esmena número 9 del nostre Grup Parlamentari, perquè la considerem clau en el Projecte, perquè, a través d'una transacció que lliuraré tot seguit a la Mesa, senyor president, s'ha resolt una situació que consideràvem absurda en el Projecte de llei i que ve a salvar, senyor Martí Sans, aquella preocupació que vostè tenia de desempament, d'inseguretat, que vostè deia que podia donar lloc, fins i tot, a inconstitucionalitat, per part dels menors.

Es preveia en la Llei que l'atenció preventiva i educativa que s'estableix s'ha de dur a terme amb el consentiment del representant legal de l'adolescent, un cop consultat i escoltat el menor. Si són menors indocumentats que estan al carrer, si no sabem ni qui és el menor, com hem de saber qui és el representant legal del menor? Es donava una situació que podia donar lloc, justament, al fet que no es pogués aplicar la Llei, i s'hi havia de buscar una solució, però en el supòsit que hi hagués manca de representants s'havia de buscar també una solució justament perquè no es produís aquesta situació d'indefensió que se'ns posava damunt de la taula per part del Grup Socialista. Per tant, el Grup Popular ha introduït la modificació que en el supòsit que manqui el representant, o si el representant legal del menor s'oposa de forma infundada a l'adopció de les mesures que preveu la Llei, s'ha de demanar autorització judicial, escoltat sempre el Ministeri Fiscal.

Per tant, això introdueix unes cauteles, unes seguretats, que abans no estaven en el Projecte de llei, i sí que voldria reflectir, ho ha dit abans el conseller i ho ratifico: no estem regulant tancament, no estem regulant el tancament de menors, el que estem regulant és el tractament de menors, estem regulant el tractament d'uns menors que necessiten ajuda per poder evolucionar positivament, i aquesta és una responsabilitat de l'autoritat tutelar a Catalunya, i aquesta és una responsabilitat que s'ha de prendre, justament, perquè els menors no es converteixin en un perill, es deia, per a la societat. No, perquè els menors no es converteixin en un perill sobretot per a ells mateixos, i també, naturalment, per a la societat, no ens n'hem pas d'amagar, però, fonamentalment, per a ells mateixos. No es tracta de regular el tancament, es tracta de regular el tractament.

Al nostre entendre, per tant, i això ha influït en tot el Projecte de llei, aquests menors han de rebre una especial atenció per part de les institucions, perquè són precisament aquests menors els que es troben en una situació de major risc, amb menys mecanismes de defensa i, per tant, tenen majors possibilitats de caure, de ser víctimes de les xarxes d'explotació laboral, de les xarxes d'explotació sexual o de caure en aquelles situacions de predelinquència o de delinquència, i, a més a més, ho hem vist reflectit aquests dies en els diaris, a més a més, són menors que necessiten una especial atenció, perquè són menors que es troben, moltes vegades, en una situació de veritable desnutrició, en situacions de malnutrició, en situacions de malalties derivades de la mateixa marginalitat en què es troben al carrer.

Voldria fer referència, també, a un canvi que s'ha produït a la Llei, i que és un canvi de filosofia, que no és un canvi de denominació. Tal com va arribar el Projecte de llei, aquí es tractava d'adolescents en conflicte social. No és l'adolescent el que està en conflicte social, l'adolescent el que està és en risc, eh?, i això representa un canvi de filosofia important a la Llei, justament perquè l'adolescent no pugui arribar a tenir comportaments asocials, justament perquè es pugui produir un desenvolupament del menor sense desenvolupar conductes asocials.

Acabo ja, senyor president, senyores i senyors diputats, remarcant que el Grup Popular ha volgut acotar, ha volgut introduir, una disposició addicional per tal que en el termini de sis mesos fixar en el Departament responsable..., el Departament de Justícia reguli les funcions i l'estructura d'aquests centres i unitats d'urgència, perquè vull recordar que la Llei del menor, després de deu anys d'estar aprovada, no té encara desenvolupament reglamentari, tot i que ha estat reclamat des d'aquest Parlament en nombroses ocasions.

En qualsevol cas, aquesta Llei era un instrument necessari, però una llei per si sola no resol res. Ho deia el president de la Generalitat fa pocs dies: «La situació dels menors del carrer és una situació greu, i no hi hem sabut donar resposta.» La resposta no es dona només amb la Llei, cal destinar-hi recursos per finançar amb dotacions adequades el treball dels educadors de carrer, els equips bàsics de serveis socials, els equips d'atenció a la infància i a l'adolescència, així com tots aquells serveis o prestacions que garanteixin una acció educativa per desenvolupar polítiques i serveis que permetin atendre i resocialitzar aquests menors. Per tant, senyor president...

El vicepresident primer

Senyora Nadal...

La Sra. Nadal i Aymerich

Acabo.

El vicepresident primer

Sap vostè que ja ha acabat el seu temps.

La Sra. Nadal i Aymerich

Sí, senyor president, ja he acabat. Lliuro a la Mesa la transacció, per tant, de les tres esmenes que restaven vives. La número 5 la considerem inclosa en la transacció de l'article 43; la número 6 pretenia una reordenació que, tal com queda el text del Dictamen, considerem satisfeta, i, per tant, la número 9 decau en benefici de la transacció que els lliuro ara mateix.

Moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Nadal. (*Veus de fons.*) Moltes gràcies. En nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds té la paraula l'il·lustre diputat senyor Rafael Ribó.

El Sr. Ribó i Massó

Gràcies, president. Avui el banc del Govern fa patxoca, perquè podia fer basarda. Avui fa patxoca, perquè hi tenim el conseller que ha presentat el Projecte de Llei, la consellera que també de prop li toca la qüestió, la consellera que li va deixar en herència molts treballs –dic això d’herència perquè està de moda en aquest país parlar d’herències–, molts treballs parlamentaris sobre la qüestió, no?

(El president es reincorpora al seu lloc.)

El tema que planteja el Projecte de Llei connecta de ple amb el debat que reclamàvem ahir des de la tribuna del Parlament i que hem reclamat amb carta tots els grups parlamentaris, un debat sobre la seguretat. Parlem de menors i no parlem de delinqüents, i aquest, senyor conseller, ai las!, és el gran tema: són menors o són delinqüents? I com anem a protegir aquests menors, menors deseparats, i nosaltres, amb tot el treball parlamentari, hem estat sempre partidaris de polítiques i no de tancaments, hem estat partidaris de tractar aquest tema amb serenitat i no amb urgència, i vostè va heretar, amb aquesta herència, el que es volgués tramitar per urgència aquest Projecte de Llei, i va ser prou sensible a tot el que es va plantejar per part dels grups parlamentaris perquè això es veiés no pas amb urgència, sinó amb tranquil·litat.

De totes formes, fa la impressió, en alguns apartats, que volem legislar per donar cobertura a fets que avui es produeixen, a polítiques que s’apliquen erròniament. Nosaltres hem treballat a la ponència, com ja s’ha dit aquí, amb un sentit molt ferm de responsabilitat per part de tots els grups parlamentaris, començant per la ponent del Grup de la majoria; hi ha hagut molt diàleg en ponència i en els tràmits parlamentaris, que per això es parlamenta, cap a la Comissió; hem introduït moltes qüestions en el Projecte de Llei, que no es tracta ara de subratllar, des de les que emanen d’aquell principi que són polítiques i no pas tancaments el que s’ha d’aplicar, seguiment individual dels menors, programes d’atenció individual, educació, reinserció social, etcètera, i també hem tingut la valentia d’abordar el problema del tancament, perquè, no fem eufemismes, és un tancament, i perquè quedi més clar encara es tracta, si més no, de recordar l’expressió que posem a la Llei: «supressió de sortides per un temps limitat». És un eufemisme. No, això és un tancament, i el temps limitat pot ser, com a màxim, d’un mes.

En certa forma, potser barroera, podríem dir que en aquest cas fem centres penitenciaris per a aquests menors, i això és la veritat, i el que ho vulgui pintar d’un altre color que faci el que vulgui, però aquesta és la veritat. Què hi hem imposat? Jo crec que el Govern i la ponent de la majoria han acceptat que definíssim de forma nítida de què parlem, que taxéssim al màxim aquesta situació extrema, que hi donéssim tot tipus de garanties i que limitéssim la seva durada temporal.

Nosaltres, fins i tot, mantenim esmenes vives, en mantenim una que ja subratllo i reitero, i ho sap la ponent de la majoria, que estaríem oberts encara a transaccionar-la, que és la que pretén graduar el que són faltes lleus, greus i molt greus. No podem, quan hem arribat a aquell extrem que abans he citat, deixar només en mans dels centres que discrecionalment puguin aplicar

les tres categories. Si es creu, com es pot creure, que el que proposem nosaltres és excessivament precís, fem-ho més genèric, però diferenciem entre una conducta que mereix una sanció lleu, greu o molt greu, perquè, si no, ens podem trobar que el desgavell que avui hi ha en aquesta temàtica creixi.

Senyora Tarruella, el que vaig a dir ara no va, en absolut, per la tasca que hem fet en ponència i en comissió. Avui el Govern de Catalunya, i no solament el conseller de Justícia, té un forat enorme en la temàtica de protecció de menors. Avui podem fer les lleis més maques, racionals i avançades possibles. La seva aplicació és bastant un desastre. Hi ha en els centres de protecció de menors, en molts, mesures i polítiques que no s’adiuen amb la legislació que estem aprovant; no s’adiu amb la legislació donar fàrmacs per tranquil·litzar els menors i donar-los sense control mèdic; no s’adiu amb les polítiques que aprofitem tancar els menors en habitacions, i, fins i tot, de vegades, despullats, per major vexació, no s’hi adiu; no s’adiu amb els menors, amb la política de protecció de menors, que avui estigui marxant personal d’aquests centres i que tinguem un autèntic problema per proveir aquestes places.

Hi ha una manca d’atenció política per part del Govern de Catalunya en aquesta temàtica. Ho torno a dir: la Llei l’hem elaborat conjuntament, n’hem millorat molt el redactat inicial, hem abordat amb valentia aquest problema, que és de tancament, però, si us plau, i aquí ve un prec polític al Govern, si us plau, creguin-s’ho –creguin-s’ho–, i si s’ho creuen, prenguin temps, dotin de recursos i apliquin les mesures de la forma avançada amb què es dissenya a les lleis. No fem lleis perquè, després, en un tema que és l’inici d’una cadena que després ens podria portar a altres capítols que ahir deixava en el debat..., poden causar enormes ferides en aquesta societat. Em sembla molt lleuger tractar aquest tema com l’ha tractat el fiscal superior de justícia de Catalunya, el senyor Mena, dient que són els grups d’esquerres els que estan alentint la solució d’aquest problema, perquè, de nou, tornaríem a tapar el que són les polítiques que s’apliquen i a negar la necessitat de tractar el tema amb serenitat. Em sembla molt lleuger que ahir el conseller d’Interior, senyor Pomés, en el debat amb el senyor Siurana i amb mi mateix, tornés a la mateixa posició. És democràtic i necessari, i és obligació nostra, que allà on hi ha el problema el detectem, però no només perquè ens puguem esbravar aquí a la tribuna, sinó perquè el Govern o bé rebati els fets que posem damunt de la taula o bé canviï substancialment les polítiques que avui du a terme en aquesta qüestió.

Senyor Guàrdia, senyor conseller, en el tema de menors vostè ha de prendre serioses rectificacions.

Gràcies, president.

El president

A vostè, senyor diputat. Moltes gràcies, la transaccional. Li queda viva l’11... *(Veus de fons.)* I la 16. D’acord, moltes gràcies. Té la paraula ara la il·lustre diputada la senyora Conxita Tarruella.

La Sra. Tarruella i Tomàs

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, en nom del nostre Grup Parlamentari, doncs jo, per posicionar-me sobre el Projecte de llei de modificació de la Llei 37/91, de 30 de desembre, vull repetir molt bé el títol: sobre mesures de protecció dels menors des-
emparats i de l'adopció i de regulació de l'atenció especial en adolescents amb conductes d'alt risc social.

Jo em centraré, bàsicament, en la meua intervenció, a contestar una mica a tots els grups parlamentaris, però, sobretot, a parlar de la quantitat de transaccions que durant aquests dies, durant aquests mesos, de treball en la ponència hem estat fent amb tots els grups, i després una mica en les esmenes que han quedat vives ara per poder també donar el posicionament del Grup.

He dit que volia llegir el títol de la Llei, perquè, encara que el títol de la Llei digui de modificació de la 37/91, que ho és, si afegim tot aquest capítol de l'atenció especial a adolescents amb conductes d'alt risc social, és, bàsicament, en aquest sentit que es modifica la Llei. La resta de la Llei la Conselleria hi està treballant, i hi ha la intenció de fer-ne una modificació profunda i una modificació que és per actualitzar-la i posar-la al dia de totes les necessitats que en la matèria d'infància estan ja estudiant-se i fer aquesta modificació important. El que passa és que no podíem esperar que tota aquesta Llei, en la seva integritat, fos revisada, i calia regular tot aquest apartat d'aquests adolescents amb risc social. És per això, i en aquest sentit, que algunes de les esmenes que queden avui, aquí, en aquest hemicicle, que queden vives –sobretot aquí em vull referir a les esmenes del Grup Socialista, i després també faré una esmena especial a les d'Iniciativa per Catalunya–, van també una mica..., no han sigut acceptades, no hi hem pogut treballar, perquè és després, en el conjunt d'aquesta revisió integral, que d'algunes podríem parlar-ne i tenir-les en consideració.

També ha explicat el ponent del Grup Socialista que algunes d'aquestes esmenes formaven part d'un projecte alternatiu, i aquí el que estàvem discutint era aquest Projecte del Govern, i algunes no anaven per la mateixa línia, però sí que, en el conjunt, algunes requereixen també modificacions d'altres lleis, lleis de benestar social, i quan se revisés tot el que és la 37/91 en parlariem.

Hi ha una esmena del Grup Socialista que en vull fer un especial esment, que és l'esmena número 20, que els ha quedat viva, amb la qual cosa jo vull recollir aquí el guant una mica, en què demanaven la revisió..., o sigui, introduïen una disposició addicional amb què demanaven garanties de la confidencialitat de les històries dels menors, demanaven la destrucció, un cop complerts els divuit anys, o sigui, després de cinc anys, de totes les històries de tots els nois i noies que haguessin estat en la Direcció General d'Infància. Aquest és un tema que, lògicament, s'haurà d'abordar –s'haurà d'abordar– i s'haurà de veure i s'haurà de treballar, però en el conjunt, quan es modifiqui tota la Llei, perquè no podíem penjar aquí –i per això vull donar-li aquesta explicació, que ens ha portat també a debat algunes vegades–, no podíem penjar aquí aquesta Llei –afegim, més aviat, solament un capítol i regulem totes aquestes mesures d'aquests adolescents–, una addicional que correspon a tot el conjunt de la Llei, quan aquesta Llei també parla

de tots els temes de l'adopció i tots els temes d'abandó i de tota la infància, no? No s'hi pot arribar, i s'ha de mirar de quina forma es podrien fer aquestes garanties de les històries i de la confidencialitat, que necessiten un grans consens, i que és molt difícil arribar-hi i treballar tot aquest tema, perquè hi ha també els drets dels nens, en ser adoptats, després, amb la majoria d'edat, a saber els seus orígens, els drets de les famílies biològiques, els drets de les famílies adoptives, i no ho podríem posar aquí solament com una addicional.

Em vull referir també a unes altres esmenes d'Iniciativa, les dos que queden vives, i, al mateix temps, tranquil·litzar una mica el senyor Ribó de les seues preocupacions respecte del tractament o de deixar en mans dels centres les qualificacions de les faltes.

Miri, jo el primer que vull deixar aquí clar és que aquesta Llei és una llei educativa, és una llei en què prioritze la prevenció i és una Llei amb què si aquests nens cometen delictes, el primer que s'ha de fer és posar-ho en coneixement del Ministeri Fiscal o del jutjat de menors. Aquí, el que es tracta és d'educar i d'explicar a aquests adolescents, conflictius, però en base, moltes vegades, perquè no han tingut unes mesures de contenció, perquè és difícil –és difícil– posar-los unes pautes de conducta, educar-los com faríem a les nostres pròpies famílies, com faríem a les nostres pròpies cases, i no es tracta que a les cases de cadascú, quan algun cop, si algú, i sobretot els que hem tingut fills adolescents, alguna vegada has hagut d'impedir que el teu fill sortís un cap de setmana com una mesura educativa, o quan li has hagut de fer alguna sanció, així, educativa, l'has hagut de castigar, en aquest sentit, en algun aspecte, no es tracta de tindre un cartell penjadet amb quina és la norma que si fas això et castigaré així, i si no això, et castigaré aixàs, sinó que els mateixos educadors, els mateixos tutors, són els que han de tenir i han de saber una mica quines són les mesures correctores que s'han d'aplicar. Però tot això, a més, està regulat. El que vostè ens demanava, senyor Ribó, correspon a reglaments de règim intern dels centres. Cada centre té el seu reglament, té la seva qualificació de les faltes lleus, greus i més greus i quines són les sancions educatives, lògicament, que se'ls poden aplicar. És per això que nosaltres, aquesta esmena, no la hi hem acceptat, donat que, a més, la que vostè presentava ja ha dit que estava també obert a negociar, és cert i ho puc aquí ratificar, que fins a l'últim moment hem estat parlant d'aquesta esmena, perquè la que vostè presentava és la mateixa qualificació que està a la Llei de justícia juvenil, a la Llei penal del menor, i, aleshores, aquella mateixa distribució no podia estar aquí com a mesura educativa.

De totes formes, hem comentat que tots els problemes que vostè..., o sigui, els dubtes que tots els grups parlamentaris han expressat respecte de quan se va presentar el Projecte de llei..., hi havien, crec que durant tot el tràmit i durant aquesta ponència, en totes les transaccions que han fet i que han millorat el text, és cert, i sobretot han tranquil·litzat respecte a les garanties o als dubtes que podien tenir de si estarien salvats o no aquests drets dels infants. Lògicament, jo crec que la feina que s'ha fet en les ponències..., han dit aquí «vull agrair a tots els ponents totes les seves paraules», però jo els haig de donar-los les gràcies també per la seva col·laboració i el seu esforç. Ens hem reunit molt i moltes hores, junts i per

separat, hem estat transaccionant molt i debatent molt totes i cada una de les esmenes, i també he de confessar que per mi tampoc no ha sigut difícil, ha sigut fàcil, quan estàs parlant amb persones que també estan obertes al diàleg i que entenen dels temes de què estem parlant.

Per això, jo sento d'una manera especial, i vull dir-ho personalment també al senyor Ribó, que per la línia de les esmenes que havia presentat i amb què ha sigut fàcil que ens poséssim d'acord al començament amb les transaccions, perquè la línia que presentaven anaven molt en la línia, precisament, del Projecte que es va presentar i que vam transaccionar, i que crec que el milloraven també qualitativament, que no haguem pogut arribar a última hora en aquest últim consens per a aquesta una esmena, diguéssim, perquè estan les dos relacionades, una esmena, per arribar en aquest màxim consens.

Vull també agrair al Partit Popular el seu esforç i col·laboració en tot moment i les aportacions que han portat, com, lògicament, com no, a la diputada d'Esquerra Republicana i, m'hi he referit abans ja expressament, al del Grup Socialista per totes les seves aportacions.

Jo, aquí, vull demanar a tots els grups parlamentaris, encara que aquests dos grups mantinguin les seves esmenes, el seu vot positiu a aquesta Llei. És un llei necessària, és una llei important, i crec que aquest moment i aquesta votació que farem avui aquí en aquest parlament és un pas que, lògicament, tan de bo, s'hagués pogut fer abans, però és un pas molt importat, perquè la qualitat, i tal com ha quedat la Llei, ens pot deixar a tothom satisfets de millorar aquesta protecció, i sobretot aquesta prevenció i l'educació que se'ls pot donar i que poden rebre tots aquests adolescents que avui en dia volten per molts dels nostres carrers.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada. Fet el debat passem ara a la votació. Primer votarem per grups parlamentaris les esmenes que queden vives; després, també per grups, lògicament, les transaccionals, i, al final, el text del Dictamen.

Comencem primer amb les esmenes que manté el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, que són totes disset.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 65 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

A continuació, les esmenes que queden vives, que són l'11 i la 16, del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds.

Comença la votació.

Han quedat rebutjades per 65 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

A continuació, l'esmena transaccional d'Esquerra Republicana, sustentada sobre la seva esmena número 1.

Comença la votació.

Ha quedat aprovada per la unanimitat dels presents.

A continuació, l'esmena transaccional del Grup Popular, sustentada sobre la seva esmena número 9.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per la unanimitat dels presents.

I, a continuació, l'esmena transaccional que s'aguanta sobre l'esmena 17 d'Iniciativa per Catalunya Verds.

Comença la votació.

Aprovada per unanimitat.

I, a continuació, posem a votació el text del Dictamen, amb els seus articles, el preàmbul i el títol del Projecte de llei.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 129 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Projecte de llei sobre un torn especial de promoció interna del cos auxiliar administratiu al cos administratiu (tram. 200-00060/06)

El tercer punt de l'ordre del dia és el debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local del Projecte de llei sobre un torn especial de promoció interna del cos auxiliar administratiu al cos administratiu. Té la paraula, per presentar-la, la il·lustre diputada de Governació, senyora Núria de Gispert, que té la paraula.

(Veus de fons.)

Ai, consellera, sí. (Veus de fons.) És honorable consellera, que consti en acta.

La consellera de Governació i Relacions Institucionals (Sra. Núria de Gispert i Català)

Molt honorable president, senyores i senyors diputats, em plau presentar el Projecte de llei sobre un torn especial de promoció interna del cos auxiliar administratiu al cos administratiu.

Aquest Projecte de llei neix de la necessitat de l'Administració de la Generalitat de reorganitzar la seva funció pública de manera coherent amb la seva realitat pràctica de funcionament, fortament modificada aquests darrers anys per la constant evolució de les noves tecnologies aplicables al treball.

Els últims anys la implantació de les noves tecnologies de la informació i la comunicació està esdevenint imprescindible en el món del treball. Aquestes eines simplifiquen els procediments i aconseguen un gran estalvi de temps, cosa que, en definitiva, permet assolir un més alt nivell competitiu a qualsevol empresa o centre de treball. No obstant, la implantació d'aquestes eines de treball forçosament ha de tenir conseqüències en l'organització humana que el du a terme.

A l'Administració de la Generalitat, el col·lectiu més afectat en les seves funcions per la implantació de les noves tecnologies és el cos auxiliar administratiu. Aquest cos ha vist com amb la implantació progressiva d'aquestes eines de treball s'han anat perdent part de les seves funcions tradicionals en favor de l'exercici de funcions que corresponen al cos administratiu.

Aquest Projecte de llei persegueix un objectiu: permetre una promoció interna especial per al personal auxiliar que els permeti millorar professionalment integrant-se en el cos administratiu i reorganitzar les funcions en el treball d'acord amb les necessitats derivades de l'aplicació de les noves tecnologies, amortitzant les places d'auxiliar del personal que superi el procés que s'estableix.

És evident que aquesta evolució de les tecnologies i, per tant, la seva influència en l'àmbit laboral no s'ha produït de cop, sinó que ha estat una evolució progressiva d'aquests darrers anys i que es mantindrà en el futur. En aquest sentit, tampoc aquest Projecte és el primer intent en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat de possibilitar la promoció professional en els seus funcionaris. L'any 1985, la Llei de la funció pública de la Generalitat de Catalunya ja va establir el sistema de promoció interna com a mecanisme de promoció professional dels funcionaris. Posteriorment, el text refós de la funció pública de 1997 va obrir una via excepcional de reestructuració interna amb la possibilitat de promoció del cos auxiliar al cos administratiu sense ostentar la titulació corresponent, sempre que s'acreditessin deu anys d'antiguitat, o bé cinc anys i la superació d'un curs de formació.

Amb aquest marc de fons és fa del tot necessari, i així es fa palès en l'acord general sobre condicions de treball del personal de la mesa general de negociació de l'Administració de la Generalitat, de 24 de juliol del 2000, aprovar un mecanisme que permeti la promoció interna del cos auxiliar al cos administratiu de tres-centes places en la mateixa plaça ocupada, sempre que el personal funcionari compleixi els requisits adients.

Així, doncs, i en compliment d'aquest acord, per tal de donar resposta a les necessitats generades, així com a les previsions normatives comentades, el Govern de la Generalitat ha optat per possibilitar una promoció interna especial del cent per cent de les places previstes.

Pel que fa pròpiament al contingut del Projecte, aquest autoritza el Departament de Governació i Relacions Institucionals a convocar els processos selectius necessaris per cobrir, mitjançant el sistema de promoció interna i el procediment de concurs oposició, les tres-centes places previstes, amb la possibilitat d'augmentar-ne el nombre atenent a les dotacions de fons previstes a favor de les meses sectorials per als anys 2001, 2002 i 2003, pactades també en l'acord de condicions de treball de 24 de juliol, que ja he esmentat.

S'opta pel sistema de concurs oposició per tal de poder valorar, d'una banda, el temps de servei prestat com a personal del cos auxiliar i l'expedient dels aspirants, i, de l'altra, per poder establir proves específiques que permetin valorar els coneixements dels participants en la mateixa àrea i especialitat a la qual es pretén accedir.

El Projecte regula també els requisits de participació establint quins funcionaris es poden acollir, així com la titulació requerida. Tanmateix, s'ha introduït una disposició addicional en el Projecte per tal que els funcionaris del cos administratiu que es trobin en situació d'excedència per incompatibilitats per estar ocupant una plaça d'auxiliar quedin exempts de les proves de selecció i se'ls pugui reclassificar la plaça directament, atès

que en el seu moment ja van superar el corresponent procés de selecció per ingressar al cos administratiu.

Les conseqüències més significatives per als funcionaris que superin el procés regulat en aquest Projecte de llei estan expressament previstes en aquest i són, essencialment, la destinació, la reclassificació com a plaça del cos administratiu i la conservació del grau personal consolidat en tot cas.

Per últim, el Projecte autoritza expressament el Govern per tal que, un cop finalitzats els processos selectius, aprovi la nova relació de llocs de treball que en resulti i que ha de reflectir un augment de les places del cos administratiu inversament proporcional a la disminució de les places del cos auxiliar.

Amb l'aprovació d'aquest Projecte de llei, l'Administració de la Generalitat avança en la seva reorganització interna, necessària amb l'evolució de les tecnologies aplicables al treball. Crec que d'aquesta manera donarem resposta a la demanda de redistribució i renovació de les tasques de determinats funcionaris, d'acord amb la nova realitat creada en el treball, i al mateix temps incentivarem la promoció professional i la carrera administrativa d'aquests.

Aquesta Llei no pot més que repercutir positivament en l'exercici de les funcions dels funcionaris i, consegüentment, en benefici de l'interès general.

Per acabar, agraeixo les esmenes introduïdes, la tasca feta pels ponents dels diferents grups parlamentaris, l'alt grau de consens assolit, i els demano la votació favorable del Dictamen adoptat per la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i del Govern Local.

El president

Moltes gràcies, senyora consellera. El Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds ha retirat l'esmena, i han fet arribar a aquesta presidència el desig de no intervenir, els diversos grups. Per tant, ara esperarem que els absents siguin presents...

(Pausa llarga.)

Prego als senyors diputats que fan tard que no s'entretinguin pel passadís.

(Pausa.)

Passem, per tant, ara, senyores i senyors diputats, a la votació del Projecte de llei sobre un torn especial de promoció interna del cos auxiliar al cos administratiu.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

Proposició de llei de modificació de la Llei 12/1993, del 4 de novembre, de creació de l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre, i de la Llei 4/1996, del 2 d'abril, de reforma de la Llei 12/1993 (tram. 202-00099/06)

El quart punt de l'ordre del dia és el debat i votació del Dictamen de la Comissió sobre la Proposició de llei de modificació de la Llei 12/1993, de 4 de novembre, de cre-

ació de l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre, i de la Llei 4/1996, de 2 d'abril, de reforma de la Llei 12/1993.

No hi ha cap esmena reservada. Els ponents han convingut que, per cortesia parlamentària, iniciï el posicionament el representant del Grup autor de la iniciativa, que és el senyor..., l'il·lustre diputat senyor Josep Curto, en nom del Grup Popular, que té la paraula.

El Sr. Curto i Casadó

Senyor president, senyores i senyors diputats, fa aproximadament onze mesos, quan lo 27 de juny del 2001 lo Parlament de Catalunya va prendre en consideració la Proposició de Llei de modificació de les lleis que regulaven l'Institut de Desenvolupament per a les Comarques de l'Ebre, presentada pel Grup Popular, tots los portaveus, fa onze mesos, deia, ja vam coincidir que la necessitat d'ordenar les funcions de l'Institut, orientar les prioritats i adequar la seua estructura interna, venia a determinar que l'organisme en qüestió no havia complit del tot les funcions previstes en la Llei de creació, de 1993, i a la primera reforma, de 1996.

En los treballs de ponència, esta Proposició de Llei, que consta de set articles en la corresponent exposició de motius, havia de conciliar l'origen i l'essència de la modificació amb lo conjunt de les dotze esmenes dels diferents grups parlamentaris, que, dit sigui de passada i més allà del sentit estricte de correcció de defectes o de rectificacions perceptibles, considero, jo, estes esmenes, aportacions i millores, com correspon a la predisposició personal i política reiterada per tots quan esta iniciativa se va prendre en consideració.

I com que la imposició i el domini d'uns grups sobre els altres han quedat substituïts pel coneixement reflectiu dels fets i, des del punt de vista moral, per la facultat de distingir lo que s'ha fet bé de lo que s'ha fet malament, vull formular l'expressió del meu, del nostre reconeixement a la diputada i als diputats de la Ponència, que seguiran l'ordre d'intervencions, sobretot perquè la peculiaritat d'este organisme autònom, on concorren sensibilitats de naturalesa diferent, havia de tindre dos punts de referència en ordre a la seua modificació: en primer lloc, resoldre, ajustar qualsevol desavinença política o parlamentària, i, en segon terme, incorporar la necessària consistència tècnica, jurídica i de procediment, garantida en este cas per la diligència i l'ofici del lletrat major, senyor Ismael Pitarch. Només cal mostrar la nostra curiositat per la disposició final segona, que obliga a promulgar un decret legislatiu de refosa de les tres lleis amb la finalitat d'harmonitzar al text l'ordenació, l'enumeració i les revisions internes, per a observar i determinar quina ha sigut la serietat de lo mètode que s'ha utilitzat en lo tràmit parlamentari de ponència.

I amb estes reflexions inicials, lo text definitiu que se sotmet a la consideració de la cambra, preveu una millor adaptació en la composició dels òrgans interns de l'Institut; concreta i amplia la presència efectiva d'entitats, corporacions i associacions vinculades a les comarques de l'Ebre, entre altres, empresaris, sindicats, universitats i cambres de comerç; regula la concurrència de les formacions polítiques amb representació parlamentària com a garantia de pluralitat en la gestió i en

la direcció; incorpora un representant de l'Estat en correspondència amb els compromisos futurs de caràcter econòmic i social; estableix una extensió en la vigència dels plans d'actuació, la naturalesa de plurianuals dels quals assegura les inversions projectades, i, per últim, determina la responsabilitat de coordinació prioritària del Pla territorial parcial de les Terres de l'Ebre.

Per consegüent, senyores i senyors diputats, l'Institut de Desenvolupament se modifica amb totes les garanties legislatives de suport, d'ajuda i de col·laboració respecte del compliment de les seues funcions. Ara correspon al Govern i al mateix president de la Generalitat aplicar decisions generoses d'acord amb la realitat específica d'unes comarques que, per història, per tradició i per situació geogràfica, disposen d'una especial estructura socioeconòmica, poc utilitzada, poc estimulada, en termes generals.

Ningú dels que directament o indirectament estem implicats en esta Proposició de Llei, que som tots, volem assistir a l'espectacle final dels enfonsaments, i si —com és cert— la societat d'aquelles comarques està dotada d'un potencial virtualment il·limitat per a emprendre i per a crear, vull significar que al marge de la importància de l'Institut, de la reforma incorporada i de la voluntat col·lectiva del seu impuls..., vull significar —deia— que encara és viva la preocupació social respecte dels criteris del denominat —o del tan denominat— equilibri o reequilibri territorial, que en la seua essència hauria de consistir en lo resultat de l'adequació i de la coherència tècnica entre uns objectius fonamentalment econòmics i la utilització racional dels nostres recursos naturals.

I encara que l'exigència ordinària se relaciona, en la filosofia de l'Institut, amb tot allò que fa referència al desenvolupament industrial i de serveis, al turisme, a la xarxa viària, a l'aprofitament integral del Delta o a la formació i a l'ocupació, amb tota seguretat lo més difícil d'adequar a un equilibri o reequilibri parcial o general siguen los aspectes econòmics i industrials, perquè des del punt de vista de l'economia clàssica los problemes d'un territori se deriven fonamentalment dels mecanismes que regulen qualsevol tipus de mercat.

En los últims anys, altres comarques de Catalunya, però també les comarques de l'Ebre, han sigut objecte de controvèrsies, quan no de disputes i d'enfrontaments polítics i socials, perquè, entre altres motius a considerar, lo nostre disseny territorial era inexistent. Afortunadament, avui disposem d'estratègies correctores amb capacitat per a integrar cap a nivells de qualitat de vida uns processos històrics de creixement, que probablement en aquell moment eren inevitables, però, amb tota seguretat, eren anàrquics. Per això les competències i la reforma de l'Institut de Desenvolupament requereixen un impuls en la seva orientació, fonamentalment perquè les funcions territorials són tan àmplies que en la pràctica resultaria materialment impossible assignar-les a un únic centre de decisió, sobretot si estes funcions tenen caràcter imperatiu o vinculant.

Amb estos criteris, i a partir de la segona modificació, l'organisme autònom creat per a les comarques de l'Ebre, encara pot constituir una consistent via de penetració i un estímul a lo que ha de ser una previsió

conscient de la programació ordenada, ja sigui des de la constant transformació d'aspectes essencials de la cultura tradicional o ja sigui des de la nova organització d'aquella societat, és a dir, l'aparició de noves formes de vida, de noves formes de producció, de noves formes de consum, de noves formes de lleure o de noves formes de desplaçament.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

En certa manera, la història més recent revela que les comarques de l'Ebre disposen d'una experiència prou notable amb relació a lo que és una estructura jurídica de participació, de col·laboració i de desenvolupament d'una part del territori. Dic això perquè l'extingit Consell Intercomarcal de les Terres de l'Ebre ja va ser a finals dels anys setanta la primera institució creada a Catalunya amb l'objectiu d'assessorar, d'integrar i de promoure propostes que es referien fonamentalment a l'aprofitament dels recursos propis i al nostre planejament territorial.

Avui, i amb conceptes més actuals, la modificació d'esta Llei expressa la confiança en un organisme racional i just per a les comarques del Baix Ebre, Montsià, Terra Alta i Ribera d'Ebre, i configura també una norma institucional de competències administratives, la concreció de la qual se determina amb l'articulació d'un text modificat, responsablement consensuat entre tots los grups parlamentaris.

Per consegüent, senyores i senyors diputats, lo Parlament de Catalunya ha complit la seva missió i lo seu compromís: les comarques de l'Ebre tenen en la seua societat capacitat, suficiència i aptitud; ara la força de l'Institut depèn de la voluntat expressa del mateix president de la Generalitat, depèn del criteri polític del Consell Executiu i depèn de la sensibilitat del president a designar perquè, en la vida de l'Institut, mai més se puga instal·lar lo signe permanent de provisionalitat.

Este és, senyor president, lo sentit de la intervenció del Grup Popular.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyor Curto. En nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Comas d'Argemir.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Anuncio, començo per anunciar el vot favorable del nostre Grup a aquesta Proposició de llei per modificar l'establert amb relació a l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre, presentada pel Partit Popular. I assenyalo que hi votarem a favor com també vull assenyalar l'escepticisme que ha tingut el nostre Grup –i així ho hem expressat en diferents ocasions els membres de la Ponència– respecte a la necessitat de modificar la composició de..., bé, de procedir a aquesta modificació. I no perquè estiguem en contra d'ampliar i modificar la representació –no ho estem, i de fet hi votarem a favor–, sinó que pensem que el gran problema, el que avui s'està dirimint, en definitiva, és la utilitat o no d'aquest Institut, és que és el fet que un institut que ha estat creat per dur

a terme tota una sèrie d'objectius, realment, funcioni o no. I això no depèn de qui compon l'Institut, sinó que depèn de la voluntat política perquè funcioni.

De fet, fixem-nos que, avui per avui, és un organisme que m'atreveixo a qualificar d'inútil, perquè gestiona pràcticament només la navegabilitat de l'Ebre; el presupost que té, un 60% del seu pressupost, va adreçat a aquest objectiu i, per cert, és transferència del Consell Comarcal. De fet, per exemple, veient què és el que va fer en el transcurs de l'any passat..., va fer una qüestió molt important, que és l'aprovació del Pla territorial parcial de Terres de l'Ebre, però amb aquesta aprovació començava una feina, no n'acabava una. És a dir, acabava una part d'una feina, començava una altra part molt important, que és la definició de prioritats i l'aplicació del Pla parcial territorial, amb totes les mesures que hi estaven contemplades. En comptes de procedir justament a reiniciar, a fer tota aquesta feina, les activitats de l'Institut s'han mantingut d'una forma letàrgica, de manera que l'única reunió que ha mantingut va ser la d'aprovar els pressupostos de l'organisme, que, per cert, era una reunió per imperatiu legal, és a dir, s'havia de fer. La inactivitat ha sigut palesa, el Consell Assessor pràcticament és un organisme que no té cap funcionalitat... Per cert, i entre parèntesis, suposo que és possible fer una esmena tècnica al preàmbul, perquè s'anuncia que s'incorporarà al Consell Assessor un representant de l'Estat i després n'incloem dos, eh?, i, per tant, això caldria revisar-ho.

I, per tant, torno a insistir que el que hi ha hagut és una inoperativitat de l'Institut que el fa fer, en aquests moments, un instrument inútil, quan en canvi entenem que hauria de fer una tasca fonamental i se li hauria de donar tot el protagonisme per dur a terme la feina que cal fer, que és molta, a les comarques de l'Ebre. Cal voluntat política per a això, cal voluntat política per donar contingut a l'organisme.

Fins ara, la pràctica ens mostra que el Govern de Convergència i Unió ha preferit deixar-lo de la mà de Déu, amb absoluta inutilitat, potser, segurament, per poder donar més protagonisme al Consorci del PIDE, al Consorci del Pla Integral del Delta de l'Ebre, associat a un transvasament, associat a un transvasament que la major part de persones de Terres de l'Ebre rebutgen, que nosaltres també rebutgem, i aleshores ens sembla una desvirtuació total, precisament, intentar paralitzar una institució a favor d'una altra que, a més a més, no té acceptació social.

La feina a fer és molt gran i implica, hi torno a insistir –i per això aprovarem aquesta Llei–, que cal reactivar l'Institut. I, precisament perquè la feina a fer és molt gran, cal també que s'hi impliquin tots aquells grups i persones i entitats que estan treballant en el territori, i, de fet, la utilitat d'ampliar la representació va en aquest sentit. Però voldria advertir en aquest sentit que, encara que la Llei no ho fixa, caldria evitar que hi hagi en la pràctica un joc de majories contra les minories. I en el cas de la Unió per la Terra Alta –que no està contemplada específicament en la Llei, però és la segona força política en regidors a la Terra Alta– caldria recuperar la pràctica inicial, que ja ha mostrat l'Institut en altres ocasions, de negociar amb els representants dels grups polítics, de manera que no es deixi al marge la Unió per

la Terra Alta en la representació de l'Institut. I, per tant, caldria un compromís previ en el moment de posar en marxa l'Institut.

Insisteixo, per acabar, que cal un compromís perquè l'Institut funcioni. I en aquests moments hi ha una prioritat molt important, que és l'aplicació del Pla territorial de les Terres de l'Ebre. Aquesta és la prioritat. Hi ha un dèficit històric a les comarques de l'Ebre que cal acabar amb ell, i és justament el Pla territorial el que dóna els instruments de cara que es solucionin aquests dèficits històrics.

En definitiva, què és el que estem dient? Que volem que el Pla territorial no sigui una anècdota, no sigui un simple document per omplir prestatgeries, i el que cal és fer-lo realitat a partir de la seva aplicació. L'Institut hi té un paper, volem que funcioni. Nosaltres, per la nostra banda, ens comprometem a fer-lo funcionar, però evidentment, hi torno a insistir, cal voluntat política, i això és responsabilitat dels que fins ara han tingut aturat l'Institut, que, com he dit abans, és el Govern de Convergència i Unió. I nosaltres entenem que això no és de rebut, que cal que l'Institut funcioni i que cal que aquesta prioritat, que nosaltres entenem que és l'essencial en aquests moments, es faci realitat.

Res més; moltes gràcies.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

El president

A vostè, senyora diputada. En nom d'Esquerra Republicana... *(Veus de fons.)* Ah!, perdó. El senyor Curto demana la paraula.

El Sr. Curto i Casadó

Senyor president, per una qüestió d'ordre. Tenia raó la diputada, que acaba de formular una precisió, perquè al Consell Assessor de l'Institut vam quedar, en los treballs de ponència i en los acords degudament consensuats, que només hi hauria un representant de l'Estat dins el Consell Assessor; lo text en posa dos, i per consegüent, com que crec que es tracta d'un error, s'hauria de modificar en este sentit.

Gràcies a la senyora diputada.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula, en nom d'Esquerra Republicana, l'il·lustre diputat senyor Ernest Benach, que, malgrat les dificultats que hom pot veure, políticament està en perfectes condicions.

El Sr. Benach i Pascual

Moltes gràcies, senyor president. Efectivament, malgrat les dificultats..., de fet, dificultats que aprofito per lligar amb el tema que ens ocupa, que no és altre que l'enèsima –dic «enèsima» reconec que exagerant una mica– reforma de l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre. «Enèsima» potser és exagerat, però el cert és que hi ha hagut una reforma per legislatura. És a dir, s'inicia l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre, a la següent

legislatura ja es reforma, a la següent legislatura es torna a reformar. Dius: home, és que és una institució molt viva, que realment té molta feina, molt de pressupost, gestiona moltes coses? Doncs no, francament no; si de cas en parlarem després, d'això. És que és una institució absolutament fonamental, definitiva i que acaba marcant el futur de les Terres de l'Ebre? Doncs tampoc, desgraciadament tampoc. Sí que és cert que és una institució que parteix del consens, però que també, fent una certa autocrítica, ha decebut d'una manera important les seves expectatives, no?

Des del final de la darrera legislatura, nosaltres considerem que l'Institut s'ha anat desarticulant políticament poc a poc, sobretot degut als períodes electorals que hi va haver. Hi ha hagut moltíssima dificultat –i penso que això és reconegut per part de tothom, tant tècnics com polítics, sobretot dels agents protagonistes en aquelles comarques– d'encaixar l'IDCE amb les delegacions territorials; desavinences també provocades pels diversos partits presents a la zona –alguns més que d'altres–, sobre la seva presència, sobre la importància de la seva presència en el Consell Rector i de la paritat que aquest havia de tenir o no, i també, indubtablement, en funció de les condicions polítiques, dels condicionants polítics i, fins i tot, de govern que s'han donat en les Terres de l'Ebre en l'escenari actual.

Per tant, aquesta és, una mica, la situació de partida, d'arrencada, i, amb aquesta reforma, què s'ha fet? Com he dit abans, a ningú se li escapa que els moments polítics de màxima intensitat viscuts aquests darrers temps han provocat un cert clima, una certa manera d'actuar, aquests darrers anys, a les Terres de l'Ebre. Jo crec que, la primera resposta, la trobem aquí. Què hem fet amb aquesta reforma? Doncs, hem fet un exercici de, tots plegats, posar-nos d'acord, que no és fàcil, perquè penso que, a més a més, també tots representem coses diferents, i especialment a les Terres de l'Ebre, i el que hem intentat, en definitiva, no és altra cosa que modificar els òrgans per aconseguir, per una banda, més coordinació, i per altra banda, més debat.

Així, s'ha incrementat el nombre de membres del Consell Rector i del Consell Assessor –per cert, Consell Assessor que, diguem-ne, com a mostra d'aquesta dinàmica de l'IDCE, s'ha reunit ben poc fins ara–, s'ha incrementat el nombre de membres d'aquests consells. Més gent volt dir més debat i més representativitat. Aquí s'han incorporat altres administracions... Nosaltres no som pas feliços, incorporant-hi determinades administracions, sincerament; però també és cert que en aquests moments, si aquestes administracions estan actuant, i d'una manera molt important, en aquelles comarques, doncs, ni que sigui als efectes d'aquesta coordinació que dèiem, bo és que hi siguin presents, no? Per tant, més gent vol dir més debat i més representativitat, però més gent també vol dir més risc d'un cert caos, és a dir, que no s'acabin de fer les coses com caldria fer-les. I aquest és un risc que em sembla que tots plegats hem assumit, conscients de la qüestió, però també, penso, amb l'ànim d'evitar-ho al màxim. És a dir, agafem-ne la part bona i que més gent vulgui dir, en definitiva, més debat i més representativitat.

S'han fet altres qüestions, més pròpies i més concretes de funcions de direcció i de presidència, i, una mica, aquesta seria la gran part d'aquesta reforma, la raó de ser d'aquesta Llei que avui ens ocupa. Permetin-me, però, aprofitant l'avinentsa, fer una certa reflexió, absolutament lligada amb el tema que ens ocupa, que és l'IDCE, amb relació al futur més immediat de les Terres de l'Ebre. Què li calen, des del punt de vista administratiu, a les Terres de l'Ebre? Una nova reforma, com la que estem plantejant? Segurament que, si nosaltres haguéssim tingut l'oportunitat de plantejar-ho, no hauria estat en cap cas una prioritat d'aquelles que es diu necessària i extrema, segurament que no hauria estat així. Per què? Doncs, fem un exercici de repàs dels òrgans de govern que hi ha en aquests moments a les Terres de l'Ebre.

En aquests moments, a les Terres de l'Ebre hi actuen diverses administracions: òbviament, els ajuntaments –cadascú a casa seva–; els consells comarcals, que de fet s'estan convertint en veritables òrgans de coordinació dels municipis, tot i que entre els mateixos consells comarcals de les Terres de l'Ebre falta una coordinació important; existeixen molts elements comuns que podrien potenciar-se si hi hagués una bona col·laboració, i, en tot cas, el que és evident és que caldria aprofitar sinergies i extrapolar experiències positives. En aquest sentit, caldria que aquesta reflexió fos molt tinguda en compte.

Qui més actua, a les Terres de l'Ebre? Doncs, l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre, que ara acabem de reformar o estem a punt de reformar, i que, en tot cas, com he dit abans, la dificultat d'encaixar l'IDCE amb les delegacions territorials del Govern ha estat, penso jo, el principal handicap perquè aquest fos efectiu, no? I, en tot cas, siguem clars: els administratius i tècnics de l'IDCE mantenen una certa activitat en la gestió de la frustrada navegació del riu, la marca turística i la tramitació dels programes «Líder plus» i poca cosa més. I aquesta és la realitat de l'IDCE.

Qui més hi actua? Doncs, les delegacions territorials, moltes..., bé, pràcticament totes elles de nova creació, que en teoria coordinen l'activitat de cada departament del Govern de la Generalitat al territori. Hi insisteixo, moltes d'elles..., totes de nova creació, fruit d'un determinat moment i d'una certa operació política que el Govern de la Generalitat fa per tal... Una certa operació política que està bé, perquè crea delegacions a les Terres de l'Ebre, però, en tot cas, absolutament incoherent amb la política que s'està fent a nivell de tot el país. Per tant, des d'aquest punt de vista, encaixar aquesta qüestió no és gens senzill.

Qui més hi actua? Doncs, en aquests moments, s'ha creat el Consorci per a la Protecció Integral del Delta de l'Ebre, CPIDE, que té una funció fonamental que deriva de la Llei del Pla hidrològic nacional i que és la de gestionar les inversions lligades amb el Pla hidrològic, i a més a més controlar que l'afectació sobre el Delta no sigui massa gran. No en tenim prou encara. Tota aquesta àmplia estructura organitzativa de l'Administració supralocal al territori, la societat civil, el teixit socioeconòmic no se sent suficientment representat o escoltat per part del Govern de la Generalitat i proposa –i de

fet, diferents entitats del territori ho estan impulsant– un nou organisme amb l'objectiu de donar sortida a una sèrie de propostes i reivindicacions de les Terres de l'Ebre, que és el Consorci per al Desenvolupament Econòmic i Social de les Terres de l'Ebre.

Finalment, altres administracions, concretament la Diputació de Tarragona, especialment, estan en aquests moments gestionant una quantitat de recursos molt importants i tenen competència sobre un ampli conjunt d'infraestructures. Per tant, aquest nivell de govern de nou se sobreposa sobre l'actual estructura administrativa i competencial i la fa encara més complexa.

Ja em permetran que els digui que aquesta proliferació i duplictat d'organismes a les Terres de l'Ebre està accentuant la ineficàcia administrativa del Govern i la incapacitat de coordinació al territori sense aconseguir ni tan sols que els diferents actors se sentin més representats en aquesta disbaixa de consorcis, instituts i institucions.

Què caldria, doncs? A part d'haver reformat l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre, probablement el que caldria és plantejar uns objectius que fossin molt clars; des del nostre punt de vista, simplificar l'Administració, definir clarament les competències de cadascú, donar veu a tots els agents del territori i apropar l'Administració al ciutadà. Si no hi ha aquesta voluntat real i clara per part de tots els agents, difícilment tot plegat tindrà un final feliç, i francament seria bastant lamentable que després de tants i tants anys de reivindicacions clares, en el moment que sembla que es poden començar a canviar coses i que, de fet, algunes coses, efectivament, estan canviant, es perdesin, es malbaratessin recursos per no ser capaços de fer un exercici de racionalitat política i administrativa.

Nosaltres, evidentment, hem donat suport a aquesta reforma, entre altres coses perquè en el procés de negociació de les esmenes penso que hi ha hagut el clima suficient d'entesa com perquè tots plegats, renunciant coses i acceptant-ne d'altres, fóssim capaços d'arribar a aquest text consensuat.

Per tant, des d'aquest punt de vista, no cal dir que donem suport a aquesta reforma i votarem, per tant, afirmativament aquesta Proposició de llei, però també és cert que per nosaltres el repte de futur, el repte autèntic és el que hem expressat: simplificar, racionalitzar, coordinar per apropar l'Administració al ciutadà i, especialment, a les Terres de l'Ebre fer-la més eficaç i eficient.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Maria Simó.

El Sr. Simó i Huguet

Senyor president... Senyores diputades i senyors diputats, pujo en aquesta tribuna per tal de posicionar-me en nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi respecte a la modificació de la Llei de creació de l'Institut de Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre, aprovat

l'any 1993. Aquesta Llei fou aprovada per consens i amb l'acord de totes les forces polítiques d'aquesta cambra; l'aprovació de la qual es veia amb gran esperança i il·lusió per la gent de l'Ebre, especialment pels responsables polítics i socioeconòmics de la comarca, pel que això podia representar; ja veiem, ja ens imaginàvem l'Institut de Desenvolupament com l'òrgan que ens permetria participar en l'elaboració de propostes de futur de les nostres comarques, que tants de problemes i tants de projectes, a vegades contradictoris, tenim; pensàvem, també, que seria el lloc de trobada necessari per debatre els nostres problemes, per buscar les alternatives i les solucions més adients.

Li diré que pensàvem que era, i possiblement encara és, l'únic lloc de representació global de les quatre comarques de l'Ebre, tant des del punt de vista territorial, com des del punt de vista polític i socioeconòmic. Però hem de constatar que després de quasi deu anys de funcionament els resultats han estat minsos i en alguns casos decepcionants per manca de voluntat política de Convergència i Unió i del Govern per dinamitzar l'Institut com l'eina de treball de les Terres de l'Ebre. Només l'aprovació del Pla territorial parcial de les Terres de l'Ebre –i encara fou forçat per l'oposició– i poca cosa més de rellevant ha fet l'Institut durant aquests anys.

L'any 96 ja es va aprovar una primera modificació de la Llei i, ara, en tenim una altra: avui debatem una segona modificació, que amb tota seguretat aprovarem, que s'ha realitzat a partir d'una proposta de modificació de llei per part del Partit Popular, i amb la intenció, per part del Partit Popular, de donar més participació als òrgans de l'Institut, de la Diputació i de l'Administració de l'Estat.

Però, bé, del conjunt d'esmenes realitzades per tots els grups ha resultat una modificació de la Llei molt més enllà dels plantejaments fets pel grup proponent. Les esmenes, i per tant les modificacions de la Llei, se circumscriuen bàsicament en la composició i representació política dels òrgans que constitueixen l'Institut. S'ha introduït alguna esmena més a la resta de l'articulat però de caire tècnic i complementari; és a dir, tant la modificació de llei de l'any 96, com la que estem discutint, s'han basat pràcticament i només sobre temes de representativitat i no sobre les finalitats de l'Institut de Desenvolupament, que encara no s'han utilitzat amb totes les seves possibilitats.

Bé, han fet falta molt poques reunions de la ponència per trobar una proposta consensuada per tots els grups, només una sola esmena va restar aparcada fins al darrer moment, precisament una del nostre Grup que demanava una representació proporcional al Consell rector de les forces polítiques del territori. Aquesta voluntat de consens i d'assumir la major part de les esmenes de tots els grups ha provocat una forta ampliació dels òrgans, passant el Consell rector de tenir disset membres a tenir-ne trenta-dos, així com el Consell assessor ha passat a tenir-ne quaranta-quatre. És un número nombrós que té la part positiva, que té una major representativitat, però també tindrà uns problemes de gestió. Posteriorment ha aconseguit amb unes esmenes transaccionals, fetes abans de la reunió de la Comissió, redactar una disposició transitòria, una addicional que

contempla la redacció d'un reglament en un període màxim de dos anys, on ha de quedar clara la representativitat de totes les forces polítiques presents al Consell rector i, d'una manera anàloga, el seu pes en les administracions que representen.

L'aprovació per consens d'aquesta modificació de la Llei de creació de l'Institut crec que l'hem de valorar positivament, és un pas endavant ja que permetrà millorar la representació dels diferents sectors, el socioeconòmic, el de les forces polítiques, els diferents òrgans de l'Institut, i facilitarà també la participació de l'Administració de l'Estat i de la Diputació i permetrà, també, que grups polítics que ara no tenen representació, com és la UPTA de la Terra Alta, ara en puguin tindre.

Es fa també en aquesta modificació un intent de començar a estructurar el Consell assessor com un futur consell econòmic i social de les Terres de l'Ebre, que tingui com a funció el debat i la reflexió sobre qüestions relatives al desenvolupament socioeconòmic de les comarques de l'Ebre, amb la participació de sindicats i patronal. Els canvis que s'han produït en la composició del Consell rector permetran i obligaran el Govern, també, al nomenament d'una representació política més plural, menys sectària i més partidista del que ha estat fins ara. Però també m'agradaria deixar ben clar –m'agradaria deixar ben clar– que el simple canvi d'aquesta Llei no garanteix el bon funcionament de l'Institut. L'Institut no ha funcionat fins ara perquè no hi ha hagut voluntat política de fer-ho, ni per part de Convergència i Unió ni per part del Govern. La inactivitat del Consell rector, del seu vicepresident, és palesa. No ens podem, ningú, excusar en la modificació d'aquesta Llei per a justificar la inoperància de l'Institut.

Ha faltat diàleg del Govern de Convergència i Unió amb la resta de forces polítiques per aconseguir un bon funcionament de l'Institut i buscar complicitat de treball pel bé de les comarques entre tots els grups. Si mirem el que hem sigut capaços de fer durant la redacció d'aquesta modificació de llei és que ha sigut molt fàcil de ficar-nos d'acord. Ficaré alguns exemples: com és possible que el Partit Socialista no tingui des de fa sis mesos cap representant al Consell rector, que és l'òrgan més important de l'Institut?

Un exemple d'aquesta manca de diàleg és la situació que hem patit el PSC durant tot este període. Al principi de la legislatura teníem un representant sobre disset, en un partit que tenim al voltant entre el 25% i el 30% de la representació de les comarques de l'Ebre.

Un altre exemple: el Consell assessor, l'òrgan en què està representat el conjunt de la societat ebreca, socioeconòmica de les Terres de l'Ebre, al llarg de les dues darreres legislatures s'ha convocat tres vegades; és a dir, una reunió del Consell assessor cada tres anys no és, precisament, una bona mitjana ni un bon ritme de treball, i encara una d'elles, d'estes reunions, va ser excepcional, provocada per la Plataforma en Defensa de l'Ebre.

Com és possible, senyores diputades i senyors diputats, com és possible que amb el que ha plogut a les Terres de l'Ebre, amb la problemàtica que han sofert dels darrers mesos –el Pla Hidrològic Nacional, el transvasament, la regressió del Delta, els problemes de

regadius, d'indústries—, un òrgan on es troben representats sindicats, empresaris, ajuntaments, cambres de comerç no s'hagi aprofitat per aprofundir en el diàleg i el debat polític sobre els grans temes que estem patint al territori? La contesta jo crec que és molt senzilla: ha mancat voluntat política, ha faltat diàleg, encara que algun delegat del Govern amb les Terres de l'Ebre s'ompli la boca dient que vol diàleg i vol discutir i vol parlar. Com és possible si als llocs on es pot fer i s'ha de fer no es convoquen..., i depèn absolutament de la voluntat del Govern i de Convergència i Unió?

Un altre exemple, el nou conseller de Política Territorial, el senyor Puig, és el president de l'Institut de Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre i, des que ha estat nomenat, no ha convocat ni una vegada el Consell rector.

Senyors diputats i senyores diputades, la modificació de la Llei de l'Institut que avui aprovem millora la representativitat política dels diferents sectors de la societat ebrenc, tant al Consell rector com al Consell assessor, i pot evitar els usos partidistes que ha mostrat fins ara el Govern i Convergència i Unió. El canvi de la Llei no és la solució a tots els problemes que tenim però pot ajudar un major protagonisme compartit. Però res farem si per part del Govern, a través del conseller que ostenti la presidència de l'Institut, com per part del vicepresident i la directora, tots ells de Convergència i Unió, no donen proves d'una major capacitat de gestió i sobretot de diàleg amb la resta de forces polítiques i socials del territori.

Senyors diputats i senyores diputades, resta només agrair el treball i l'ajut que hem tingut per part del lletrat senyor Pitarch en l'elaboració del Dictamen i en la recerca d'un redactat que permetés el vistiplau de tots els grups, i agrair també a tots els ponents la bona entesa i l'ambient en què hem elaborat aquest Dictamen, que ha permès la modificació de la Llei de l'Institut que avui portem a l'aprovació d'aquesta cambra sense cap esmena i totalment consensuat.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. En nom de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Marià Curto.

El Sr. Curto i Forés

Senyor president... Senyores diputades i senyors diputats, el 20 d'octubre del 1993, prompte farà nou anys, aquest Parlament creava l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre. La creació de l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre representava la culminació d'un llarg procés de reivindicació de les Terres de l'Ebre per obtenir un organisme plural i representatiu que canalitzés les inquietuds i iniciatives del territori de cara a impulsar el seu desenvolupament, i més encara després d'haver-se produït l'extinció del primer organisme que va tenir el territori, just encetada la democràcia, que era el Consell Interterritorial de les Terres de l'Ebre.

Per un altre costat la creació de l'Institut va significar el reconeixement de la singularitat i la identitat de les Terres de l'Ebre i el primer pas per al seu reconeixement institucional que culminaria aquest any passat amb la creació de la Delegació del Govern de les Terres de l'Ebre i les successives delegacions territorials, trencant per primera vegada en la història, en la història recent, la centenària estructura provincial del nostre país, almenys pel que fa referència a l'Administració de la Generalitat.

Com diu l'article segon de la Llei de creació de l'Institut, l'objectiu principal de l'Idece és —era— el desenvolupament integral de les comarques de l'Ebre. He escoltat atentament la intervenció dels diferents ponents en aquesta Llei i especialment aquelles que d'una manera o una altra han volgut criticar el fet de si l'Institut, durant aquests nou anys, ha fet tot allò que tenia previst fer i si, en tot cas, ha estat un instrument vàlid per al desenvolupament de les comarques de l'Ebre, pel qual va ser creat.

Bé, no entraré en aquest debat. Crec que realment n'hi ha hagut moltes, d'actuacions que ha fet l'Idece, i que des de fa uns anys ha fet un esforç important per acotar precisament les accions en uns àmbits determinats a l'objecte que aquestes accions creïn sinergies al territori. S'ha centrat molt específicament —s'ha dit aquí també—, per una part, en l'elaboració i aprovació del Pla territorial parcial de les Terres de l'Ebre, que, com saben tots vostès, ha estat el primer pla territorial sectorial elaborat i aprovat a Catalunya, d'acord amb el Pla territorial general. S'ha procedit a una definició del model turístic de les Terres de l'Ebre avui; quan anys enrere pràcticament tots anaven a promocionar el turisme a les Terres de l'Ebre —i m'estic referint a tots els sectors, tant institucionals, a les administracions locals, com als diferents sectors privats— cada u pel seu costat, avui, amb l'actuació de l'Institut, podem parlar ja d'una cohesió de tot el territori en l'oferta d'un model turístic, com he dit, propi de les Terres de l'Ebre. S'ha dit aquí també el procés de consolidació de la navegació del riu; un tema difícil, un tema que va representar en el seu dia ja un repte i un risc, pel que representava la gestió d'un riu, complicat, però que, a poc a poc, crec que està —i mitjançant l'Institut— consolidant-se, aquesta oferta turística a través de la navegació del riu. S'ha produït també, a través de l'Institut, el desenvolupament i la gestió de programes europeus, com han estat els Leader, i l'adopció de mesures d'impuls i dinamització socioeconòmica del territori.

La primera reforma de la Llei, que es va fer l'any 96, com s'ha dit també ja abans, va modificar aquesta Llei de creació ampliant les funcions de l'Institut precisament amb l'elaboració del Pla territorial parcial de les Terres de l'Ebre, però també va fer una primera, ja, modificació de la composició del seu consell rector i va garantir la representació dels partits o coalicions en representació del Parlament.

Avui, mitjançant aquesta iniciativa legislativa, impulsada pel Grup Popular, es consolida aquest organisme, l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre, amb una nova configuració en la composició dels diferents òrgans que el componen, donant entrada

a una ampla representació de la societat civil del territori i garantint de forma definitiva la representativitat política, així com la participació de totes les administracions actuant –l'Administració de la Generalitat, l'Administració local i l'Administració de l'Estat–, i obre la possibilitat que, mitjançant la possible creació d'una comissió socioeconòmica, com també s'ha referència abans, dintre del consell assessor, es canalitzi el debat i la reflexió permanent sobre el desenvolupament socioeconòmic a semblança del que podria ser un consell econòmic i social de les Terres de l'Ebre.

Però més enllà del contingut de les modificacions de la Llei, que com hem vist bàsicament afecten la composició i representativitat dels seus òrgans de govern, el que ens podríem preguntar –i el que la gent es pregunta– és si encara pot ser útil per al desenvolupament del territori, l'existència i la potenciació de l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre, i quin paper hauria de jugar –també s'ha plantejat en les anteriors intervencions– aquest organisme dintre de l'entramat d'administracions i organismes que actualment conviuen a les Terres de l'Ebre, i més concretament amb relació al desplegament del Govern de la Generalitat a les Terres de l'Ebre i també a la creació del Consorci per a la Protecció Integral del Delta de l'Ebre prevista amb la Llei del Pla hidrològic nacional.

De fet, algú demanava clarificació, racionalitat, participació o possibilitat de participació dels agents socials i econòmics del territori en el debat del seu futur. I jo dic: crec que en aquests moments, amb el desplegament del Govern de la Generalitat de les Terres de l'Ebre, es produeix ja el reconeixement institucional del territori i s'apropa l'Administració de la Generalitat als ciutadans i ciutadanes d'aquestes Terres. Aquest fet, que és molt i molt important –s'ha dit que és històric–, ha de permetre aprofundir i millorar l'acció del Govern al territori i facilitar el desenvolupament de les seves potencialitats des de la proximitat, el diàleg i el contacte permanents.

Amb el Consorci per a la Protecció Integral del Delta de l'Ebre es crea l'instrument per a la participació de l'Estat, de la Generalitat i del poder local i dels agents socioeconòmics del territori en la planificació i el control de les actuacions hidràuliques i mediambientals que s'han de dur a terme a les Terres de l'Ebre en desenvolupament del Pla hidrològic nacional, amb l'objectiu de garantir la protecció integral del Delta i el desenvolupament sostenible del territori.

En aquest marc de realitats –i estic concretant allò que algú demanava, que es clarifiqués clarament quina era l'actuació de les diferents administracions actuant–, està molt clar el paper del desplegament del Govern de la Generalitat a través de la Delegació del Govern i de les diferents delegacions, està molt clar el paper que ha de jugar el Consorci per a la Protecció Integral del Delta de l'Ebre i també està molt clar el paper que ha jugat i que pot jugar i que deu de jugar l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre.

En aquest marc de realitats, l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre té un paper molt important a jugar de cara el futur: ser la veu del territori, el fòrum de debat polític i social i l'instrument per canalitzar propostes unitàries de cara a les diferents

administracions i als agents socials i econòmics que actuen en el territori, començant per fer el seguiment –s'ha dit aquí– del Pla territorial parcial de les Terres de l'Ebre, que, de fet, és avui per avui el que defineix el model que tots plegats, a les Terres de l'Ebre i el Govern de la Generalitat, ens hem donat per a abordar el futur desenvolupament de les Terres de l'Ebre; mantenint i reforçant la cohesió i la identitat del territori, que és un paper molt important que ha jugat històricament, en aquells nous anys d'existència, el mateix institut, i, per últim, també continuant impulsant actuacions de promoció i dinamització socioeconòmica.

Acabo la meua intervenció, senyores i senyors diputats, simplement agraït..., per un costat, al Grup Parlamentari Popular, primer que a ningú, per la iniciativa, una iniciativa que, en el debat, en el tràmit parlamentari, ha aconseguit el consens de tots els grups –i recordo i vull recordar que aquest consens va nàixer amb la creació de l'Institut i continua en aquests moments amb l'aprovació d'aquesta segona modificació de la Llei–; també als membres de la Ponència i, com no?, al lletrat senyor Pitarch, que amb el seu bon fer ha permès solucionar aquests problemes que en algun moment podien haver representat un escull per treure aquest Projecte de Llei amb el consens de tothom.

S'ha dit aquí: tenim la gent, tenim el territori, tenim l'instrument i ara dependrà, com sempre, de la voluntat de la gent del territori, de la gent de les Terres de l'Ebre, i de la voluntat, també, de les diferents forces polítiques que avui fan possible aquesta modificació per consens, però que a la vegada són aquestes mateixes forces polítiques les que, durant els nou anys de vida de l'Institut, en cada moment han jugat o un paper constructiu, un paper en positiu, o algunes vegades –per què no?– han utilitzat aquest instrument, aquest organisme, per a fer dialèctica política i demagògia política en alguns moments.

Per tant, la utilització per part de tots d'aquest instrument dependrà de la voluntat, no només del Govern, no només del grup majoritari, sinó que dependrà també de la voluntat de tots els que participen en la seua administració i en el seu funcionament.

Confiat i convençut...

El president

Senyor diputat, hauria d'acabar...

El Sr. Curto i Forés

Acabo, senyor president. Confiat i convençut que l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre va ser un bon instrument el dia que es va crear i convençut que encara té un paper important a jugar en els propers anys, el nostre Grup anuncia amb satisfacció el vot favorable, compartit per tots els grups de la cambra.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè. Abans de passar a la votació del text, voldria senzillament contrastar que s'ha de fer una es-

mena en l'article 5, apartat 2, lletra g, que allà on diu «dos» ha de dir «un».

Amb aquesta esmena sotmetem ara a votació el text.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

Prego a les senyores i als senyors diputats que, donada la brevetat –segurament– del punt següent, romanguin en el seu escó.

————— **Projecte de llei per la qual s'introdueix una taxa per la realització dels exàmens i l'obtenció del títol de patró de moto nàutica** (tram. 200-00067/06) (tramitació en lectura única)

El cinquè punt de l'ordre del dia és la proposta de tramitació en lectura única del Projecte del llei per la qual s'introdueix una taxa per a la realització dels exàmens i l'obtenció del títol de patró de moto nàutica. D'acord amb l'article 118 del Reglament, i a iniciativa de la Junta de Portaveus, es proposa al Ple de la cambra que aquest Projecte es tramiti directament i en lectura única.

Si no hi hagués cap intervenció ni en la presentació ni en el posicionament, proposo a la cambra que sigui aprovat per assentiment. (*Pausa.*) Així és i així constarà.

————— **Proposició de llei de modificació de la Llei 25/1998, del 31 de desembre, de mesures administratives, fiscals i d'adaptació a l'euro, per la qual es crea l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA)** (tram. 202-00086/06)

I passem, per tant, al punt següent, que és el sisè, que és el debat i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei de modificació de la llei 25/1998, de 31 de desembre, de mesures administratives, fiscals i d'adaptació a l'euro, per la qual es crea l'Agència Catalana de l'Aigua, ACA. Per presentar-la, té la paraula en nom del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya l'il·lustre diputat senyor Xavier Vendrell. (*Pausa.*) Té la paraula.

El Sr. Vendrell i Segura

Gràcies, senyor president. Efectivament, aquesta proposta, presentada a registre fa més d'un any i que fins avui, per qüestions d'ordre internes del nostre Grup, no ha estat possible de substanciar, és una proposta de modificació de la Llei 25/1998, de 31 de desembre.

(*El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.*)

La data en què... (*Remor de veus.*) Els senyors diputats que els interressi..., i els que no no cal que m'escoltin...

El vicepresident primer

Esperi un moment, senyor Vendrell, si us plau. (*Pausa.*) Si us plau, es prega silenci i qui hagi de sortir de l'hemicicle, que ho pugui fer amb celeritat.

(*Pausa.*)

Gràcies, senyor Vendrell; pot continuar.

El Sr. Vendrell i Segura

Deia que la data en què va ser aprovada aquesta Llei, 31 de desembre, dins del bloc de la Llei d'acompanyament, doncs, ja denota com va ser entrada per la porta de darrere, no amb un debat a fons sobre la Llei en qüestió, i, per tant, doncs, segurament que hi han molts aspectes a millorar.

Però donat el debat que hi havia sobre la taula fa un any i escaig, quan vam presentar aquesta Proposició de modificació d'aquesta Llei, i que entenc que encara continua viu, si més no volíem plantejar la possibilitat que s'incorporés un segment de la població activa, de la població d'aquest país que d'una forma organitzada reivindica algunes qüestions que d'alguna manera no considera prou contemplades des dels organismes de govern.

I, per tant, d'alguna manera, amb aquesta modificació de l'article 16.2.j..., el que estàvem dient amb aquesta modificació..., de fet, el que estàvem demanant era un increment de la participació, un increment d'un aspecte que la mateixa Llei, en el seu article 16.2.j contempla, en el sentit que parla que una de les funcions d'aquesta entitat és la promoció d'entitats i associacions vinculades a l'aigua i al foment de llurs activitats. I entenem que avui les entitats ecologistes són entitats preocupades per la gestió dels recursos hídrics i que de la mateixa manera... –i m'avanço, adreçant-me al grup de la majoria, perquè, com que després, pel funcionament del debat de les lleis, no és fàcil, doncs, rebatre..., intuïxo que un dels elements que poden plantejar és: «Home, en el Consell per a l'Ús Sostenible de l'Aigua ja hi són representades»–, justament això ens fa pensar que no ens molesta saber l'opinió dels grups ecologistes.

Per tant, si no ens molesta conèixer-ne l'opinió, entenem des del Grup d'Esquerra Republicana que no ens hauria de preocupar que formin part del Consell d'Administració, i, per tant, que tinguin un paper no només de posicionament d'opinió, sinó que aquestes entitats que lluiten, que analitzen, que avaluen, que tenen tècnics i científics treballant amb ells i que fan propostes interessants, a més a més, tinguin veu i vot a l'hora de prendre decisions en com s'ha de gestionar.

També observem que en el Consell de l'Administració de l'ACA sí que hi són presents altres entitats. Ho dic perquè si l'excusa per no tenir en compte aquesta proposta fos: «Home, és que només han de ser aquella gent que estem legitimats perquè hem estat escollits democràticament, sigui a través d'òrgans municipals, sigui a través d'òrgans supramunicipals...» Home, hi ha l'Organització de Consumidors i d'Usuaris de Catalunya, hi ha la Confederació d'Associacions de Veïns de Catalunya, hi ha Unió de Pagesos, hi han gent que representen altres àmbits, i, per tant, se'ns escapa quin problema pot haver-hi perquè l'àmbit de les entitats ecologistes hi sigui representat. Potser per la seva combativitat?, potser per la seva coherència?

Perquè, malgrat que han estat acusats, sovint, de fer propostes destructives i en contra d'allò que planteja el Govern, entenem que justament en aquest tema, com en d'altres, però volem significar, doncs..., és això que

parlem avui, quines han estat les propostes i com han estat defensades. Amb la coherència amb què han estat defensades des de les entitats de defensa del territori i del medi ambient, les propostes per a una altra gestió de l'aigua. Això que se n'ha anomenat, doncs, en aquest temps de debat sobre aquesta qüestió, per una nova cultura de l'aigua.

Entenem que les propostes de les entitats ecologistes han estat altament constructives i majoritàriament no prou tingudes en compte. Quan diem que volem que els ecologistes també parlin a l'ACA, és perquè entenem que no s'ha fet tot el que calia fer –i que sí que ho proposaven els ecologistes– en matèria d'estalvi i d'una nova gestió en els recursos hídrics.

Perquè les campanyes que s'han fet –que se n'han fet, de sensibilització–, les fem quan no hi ha aigua. I les campanyes s'han de fer quan hi ha aigua, perquè quan no hi ha aigua ja hem fet tard. Ara, que tenim els pantans plens és el moment de fer campanyes de sensibilització, de fer un ús adequat d'aquest recurs perquè no ens trobem que després no en tindrem. Perquè, i això ho hem pogut constatar en les polítiques de transvasaments, el tema Ter - Llobregat, en què quedava clar que només es transvasaria a partir de l'excedent i que el que fem és transvasar quan no hi ha aigua, quan els pagesos no poden regar, perquè quan hi ha aigua ja en té tothom. Però és que llavors els pagesos ja han regat i el que ens interessa és garantir l'aigua en el territori, a aquelles conques que tenen l'aigua. I, si no fem una bona gestió allà on no hi és, després transvasem quan no hi ha recursos allà on la tenen, i aleshores el que acaba passant és que no en té ningú.

Per tant, campanyes en el moment que toca, en funció dels interessos dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya i del seu territori, no de les companyies subministradores. És clar, a les companyies subministradores i tant que els interessa que hi hagi transvasaments! Els interessa que hi hagi moviment, perquè els interessa que hi hagi consum, perquè cobren en funció del consum.

I, aleshores, ens trobem casos com el que va fer..., la prova pilot que va fer la Comunitat Autònoma de Madrid, a Alcobendas, que va constatar que es podia arribar a estalviar entre un 30% i un 60% en el consum de l'ús de boca de l'aigua, i automàticament quan va constatar això va tancar la campanya, va tallar la campanya. Perquè és que, clar, segons informes d'Adena, que estan a la seva pàgina web, perquè clar és que, si no, les empreses subministradores començaven a patir.

A nivell d'agricultura, que és un tema en què potser no hem entrat prou a fons, però, és on, com vostès saben, hi ha el 80% del consum de l'aigua. (*Remor de veus.*) Escolti'm, a la zona on tenim..., una de les zones on tenim més aigua de Catalunya, a la zona, doncs, del canal d'Urgell, a la zona del Pla d'Urgell, que tenim tota l'aigua del canal d'Urgell que ens ve del Segre, diuen que –estudis científics ho afirmen– en fruiters, amb el reg amb goter podem estalviar un 80% de l'aigua. Al Pla d'Urgell tenim, aproximadament, un 40% de fruiters, un 40% de l'explotació agrícola és de fruiters. Al canal d'Urgell tenim 390 hectòmetres cúbics. Escoltin, 390 hectòmetres cúbics si en aquest 40% que són fruiters estalviem el 80%, doncs, ens podem estalviar 125

hectòmetres cúbics, més de la meitat que la que volem portar de l'Ebre.

Un nou exemple –i em sembla que n'hem posat reiterats i repetits, d'exemples– d'on podem i com podem estalviar aigua: aquests 167.000 milions de pessetes que volem destinar, que ho vol el Govern espanyol en connivència amb el Grup de Convergència i Unió, amb aquest Pla Hidrològic fantàstic –ho diuen ells– que han aprovat, aquests 167.000 milions de pessetes que volen destinar per portar l'aigua de l'Ebre fins a les conques internes de Catalunya..., home, que els destinin a racionalitzar l'ús de l'aigua. Escoltin el que els diuen les entitats mediambientals. És això el que ens preocupa. No volem sentir això? (*Remor de veus.*)

Reitero que ja n'hem parlat moltes vegades, que, a més a més, en molts casos està aprovat en una resolució, que vam aprovar en el Parlament de Catalunya, sobre mesures d'estalvi i reutilització d'aigua. Recuperem aigua, l'aigua que s'extreu del freàtic, o sigui, en el metro de Barcelona, perquè no s'inundi el metro de Barcelona s'extreu aigua per baixar el nivell freàtic. Aquesta aigua acaba anant llançada al mar. Utilitzem-la per regar els jardins. El tema del runam salí, que n'hem parlat tantes vegades i que gairebé em sap greu de repetir: actuem amb decisió i estalviem-nos de tancar la planta potabilitzadora de Sant Joan Despí. La recuperació de l'aigua de les EDAR, no la destinem als camps de golf. Perquè, clar, llavors no arreglem res –llavors no arreglem res–, perquè si decidim que l'aigua que surt recuperada de les EDAR la dediquem al reg, però llavors creem..., o sigui, si recuperem 100 hectòmetres cúbics, creem deu camps de golf, que necessiten 10 hectòmetres cúbics cada un, i ens polim els 100 hectòmetres cúbics, clar que hem d'acabar transvasant aigua! Però, home, em sembla que la preocupació d'aquest Parlament no ha de ser la de servir, només, els golfistes.

Per tant, senyores i senyors diputats, els demanem, tot i que ens temem la resposta dels grups que donen suport, dels partits que donen suport al Govern de la Generalitat de Catalunya, que tinguin en consideració la proposta que els fem. Perquè la proposta que els fem, que les entitats ecologistes tinguin veu i vot al Consell d'Administració de l'Agència Catalana de l'Aigua, no és més que dir-los: «Escoltin això que els hem repetit tantes vegades i que ja no som capaços d'encertar quin interès mou a no aplicar, a no implementar aquestes propostes, a no demanar que els recursos que es volen destinar al transvasament d'aigua de l'Ebre, que vostès saben i constaten que és lesiu i que intenten resoldre a base de posar pegats, i que el que li cal, a les comarques de l'Ebre, no és que hi posem pegats, sinó que tinguin l'aigua per poder desenvolupar-se.»

En lloc de destinar els recursos a això, destinem-los a fer i a prendre aquestes mesures, a fer aquestes campanyes d'una forma decisiva i acurada i amb il·lusió i amb ganes. Que, a més a més, la mateixa ACA està fent campanyes que estan constatatant resultats que –ho suposo– a ells mateixos, al mateix Govern, els sorprèn. Doncs, vistos aquests resultats, apliquem mesures d'estalvi i de bona gestió i ens estalviarem de fer més bestieses amb l'aigua, que les que ja s'han fet en aquests darrers anys i d'haver d'incomplir les mateixes normatives que nosaltres matei-

xos ens establim, com ha passat amb els minitransvasaments que s'està fent..., s'està transvasant aigua, quan la mateixa conca emissora no disposa de l'aigua suficient, de l'aigua que necessita per desenvolupar-se.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Vendrell. Per al seu posicionament, en nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula la il·lustre diputada senyora Bet Font.

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president. De l'escó estant, perquè, de fet, avui el que estem fent és una presa en consideració d'aquesta Proposició de llei que presenta Esquerra Republicana, i que, de fet, planteja una qüestió molt simple, molt breu, que és la incorporació de les entitats ecologistes en el Consell d'Administració de l'Agència Catalana de l'Aigua. Donada aquesta concreció tan gran, doncs, nosaltres no tenim gaires més coses a afegir que les que hi han a l'exposició de motius i les que ha dit el senyor Vendrell.

Però sí que voldríem destacar el fet que en el debat de..., en el moment en què es va crear l'Agència Catalana de l'Aigua –que, per cert, es va crear amb una llei d'acompanyament–, doncs, nosaltres ja vàrem plantejar la necessitat de la participació de les entitats ecologistes. Per nosaltres, és fonamental, perquè elles són, precisament, les que plantegen o les que van recordant constantment de quina manera s'ha de fer un bon ús de l'aigua o un ús sostenible de l'aigua. I, per tant, doncs, ens van recordant, també, o van recordant a qui no ho aplica gaire, aquesta nova cultura de l'aigua que tanta gent, doncs, estem reclamant.

Nosaltres creiem que el fet que s'incorporin entitats ecologistes al Consell d'Administració, doncs, pot permetre no només un intercanvi d'informació, sinó també un debat interessant al respecte, de totes les actuacions que el Govern s'està plantejant, que, en molts casos, doncs, són incoherents precisament amb el desenvolupament sostenible. Nosaltres creiem que si hi han representats els interessos econòmics, i, en alguns casos, doncs, també, interessos socials, per què no hi poden haver els interessos ambientals? I això seria el que es resoluria amb la proposta que es fa avui aquí.

De fet, estem bastant acostumats que no es faci cas als grups ecologistes, fins i tot fins al punt que denúncies que fan o alegacions o peticions que plantegen al Govern de la Generalitat, doncs, no obtenen resposta, tot i que, doncs, així hauria de ser.

I, per tant, nosaltres el que farem serà votar favorablement aquesta presa en consideració, doncs, amb el benentès que ens agradaria que la resta de grups també hi donessin suport.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Font. En nom del Grup Popular, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Maria Fabregat.

El Sr. Fabregat i Vidal

Gràcies, senyor president. Des de l'escó estant, ja anunciem que nosaltres, i ara aniré desgranant els motius, no donarem suport a aquesta presa en consideració que planteja el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. No sense abans..., a mi em sembla que el que diu –i hi feia referència la il·lustre diputada, senyora Bet Font– és un tema de molta concreció. És a dir, la participació des del Consell d'Administració de les entitats ecologistes. I això és, d'alguna manera, el que planteja aquest article únic de modificació de la Llei de l'Agència Catalana de l'Aigua. I això és el que planteja l'exposició de motius.

D'altra tema, és obrir un nou debat sobre l'aigua, com ha fet el senyor Xavier Vendrell. El senyor Xavier Vendrell, aquest, que és un tema que pot durar dos minuts, l'ha fet durar dotze o tretze, molt legítimament, i ha parlat des de la capa freàtica que hi ha al metro de Barcelona, ha parlat dels transvasaments, no solament del Pla hidrològic nacional, sinó d'altres indrets, etcètera, i ha parlat, també, dels pagesos, dels uns, dels altres; però, en tot cas, senyor Vendrell, el que vostè havia de dir és que les entitats ecologistes ja estan representades, també, dins l'Agència Catalana de l'Aigua.

Quan es va fer l'Agència Catalana de l'Aigua amb la Llei d'acompanyament de l'any 1998, el diputat que els parla va participar en aquell debat. Per cert, que es faci una llei com la Llei de l'Agència Catalana de l'Aigua per llei d'acompanyament, pot ser més o menys criticat; d'altres, van fer per llei d'acompanyament l'Agència Tributària –un tema tan important com l'Agència Tributària. Ho va fer en el seu moment el Partit Socialista Obrer Espanyol, si no ho recordo malament, l'any 1993.

Però, bé, parlat aquest tema i comentat aquest tema perquè l'ha tret a debat la diputada senyora Bet Font, el que és important és que hi hagi una llei, que hi hagi una llei com la Llei de l'Agència Catalana de l'Aigua que el que feia és integrar tota una sèrie d'aspectes que estaven disgregats en diferents departaments –Política Territorial, Medi Ambient, Agricultura, etcètera–, en tota una agència com és a la que ara mateix estava fent referència.

Hi ha diferents òrgans. Hi ha uns òrgans de gestió i hi ha, a la vegada, òrgans que podríem anomenar assessors, no? I és on estan representades les entitats ecologistes. I en el Consell d'Administració els únics que hi estan representats, estiguin elegits d'una forma o d'una altra, són els usuaris de l'aigua, que aquesta era la filosofia que plantejava –i que, en el seu moment, almenys nosaltres, hi vam donar suport– la mateixa Llei de l'Agència Catalana de l'Aigua.

I és per això que nosaltres volem ser coherents amb el que en aquell mateix moment vam votar i vam donar suport. Hi havien esmenes, si no ho recordo malament, entre altres, de vostès i, també, d'Iniciativa per Catalunya Verds. No recordo si n'hi havia del Grup Socialista, però, en tot cas, sí que n'hi havia d'Esquerra Republicana i d'Iniciativa per Catalunya Verds, perquè dins del Consell d'Administració hi haguessin les entitats ecologistes. I els acords als quals vam arribar és que fossin solament els usuaris que estiguessin a la participació del que és el Consell d'Administració i en òrgans

de gestió i en òrgans, com és el Consell Assessor, sí que hi estiguessin les entitats ecologistes. I val a dir, també, que el Consell d'Administració té en compte, en més d'una ocasió i en determinats temes, informes que poden arribar a ser vinculants d'aquests òrgans de gestió i del mateix Consell Assessor.

És per tot això, senyor president, que nosaltres no donarem suport a aquesta modificació, sent coherents amb el que vàrem votar en el seu moment pel que fa referència a aquesta Llei.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Fabregat. En nom del Grup Socialista - Ciutadans pel Canvi, té la paraula la il·lustre diputada senyora Montserrat Tura.

La Sra. Tura i Camafreita

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, voldria començar dient que, certament, el principi bàsic i fonamental, probablement, dels parlaments i, per tant, de les democràcies és que lleis canviïn lleis. I, per tant, si es modifiquen majories parlamentàries que varien la seva concepció de la societat i de les seves solucions, doncs, modifiquen lleis anteriors, o si varien les circumstàncies socials, fins i tot les mateixes majories parlamentàries en funció que han variat les circumstàncies socials, poden modificar lleis. I, per tant, això que ens proposa d'entrada Esquerra Republicana de Catalunya és, en el fons, un exercici normalitzat, absolutament normalitzat, del funcionament dels parlaments. Primera qüestió.

Segona de les qüestions: certament Esquerra Republicana ens planteja una modificació molt puntual de l'Agència Catalana de l'Aigua i que ens diu: «No m'acusin de conjunturabilitat ni d'oportunisme perquè la vam entrar fa un any.» No, escoltin, és que el debat de l'aigua fa un any també estava en plena actualitat i, per tant, una mica de conjunturabilitat i probablement –si m'ho permet el senyor Vendrell, amb tota cordialitat–, una mica d'oportunisme, en l'entrada puntual d'aquesta cosa tan puntual, doncs, hi era. I això és el que segurament no està bé: modificar o plantejar la modificació de determinades lleis en base a aquesta conjunturabilitat, a aquest oportunisme i, en aquest cas –també si m'ho permeten com a consideració general–, si les lleis han de tenir en compte l'interès general, si les lleis han de tenir en compte la defensa de determinats sectors, alguns d'ells, doncs, en situació desfavorida i que es mereix la solidaritat del conjunt dels altres sectors de la societat, si les lleis han de complir amb el requisit de la defensa de l'interès general, doncs, a vegades, no és del tot correcte, adequat, o no està a l'alçada probablement del debat que es mereix aquesta cambra el fet d'una iniciativa que el que fa és sortir dient: «Jo, Esquerra Republicana de Catalunya, defenso per damunt de ningú les entitats ambientalistes i, per tant, els proposo que siguin presents aquí.»

I, a més, de l'explicació que ens ha fet el senyor Vendrell, el senyor Vendrell ens ha dit que: «Només és possible fer campanyes de conscienciació i conscienciar la societat sencera si les entitats ecologistes són presents en els di-

ferents organismes d'activitat de la societat catalana.» Bé, permetin-me que jo discrepi fortament d'això. Jo crec que es poden fer campanyes de conscienciació, que es pot tenir consciència ambiental, ser defensor de la sostenibilitat i de l'ambientalització general de la societat sense tenir afiliació concreta a una entitat ambientalista. I em sembla que els usuaris i que la representació del món local que hi ha a l'Agència Catalana de l'Aigua, doncs, podria fer aquestes campanyes de conscienciació, segurament amb tanta profunditat com ho podria fer qualsevol entitat ambientalista.

Ara, malgrat tot, malgrat tot, també els vull dir que nosaltres donarem suport a aquesta iniciativa, entre altres coses perquè la revisió en profunditat de com es gestiona en aquests moments l'Agència Catalana de l'Aigua ens pot permetre d'avaluar no només aquest fet, sinó d'avaluar el perquè no s'ha tingut l'interès –entenem nosaltres necessari– per què des de les entitats locals de l'aigua no estan funcionant, o per què els òrgans de gestió en règim de participació de cada una de les demarcacions territorials i que agrupaven conques fluvials no estan funcionant prou bé, i podríem debatre moltes coses sobre el funcionament de l'Agència Catalana de l'Aigua.

I també, per una altra cosa, que crec que és una certa contradicció, en aquest cas, del partit que dona suport al Govern i també del Partit Popular, en aquest cas, que ja ha anunciat el seu vot desfavorable en això, perquè, a la Junta de Residus, les entitats ecologistes hi tenen un representant. I, per tant, si en un tema ambiental com són els residus, el representant de les entitats ecologistes hi és, tampoc no entenem massa com en un altre recurs, també de caràcter ambiental molt important com és l'aigua, no hi poden ser.

Ara, nosaltres els anunciem que en el cas que sigui admes a tràmit i a consideració –cosa que, després de l'anunci del Partit Popular i a l'espera del que digui Convergència i Unió, molt probablement no serà així–, el que entenem és que hauríem de fer tots plegats una flexió de si del que es tracta és que en els consells d'administració hi hagi 25, 28, 32, 44 persones, o que els consells d'administració siguin òrgans més eficients i, per contra, totes aquestes altres estructures de participació que la mateixa Llei determinava que havien d'existir i que, en canvi, no s'han posat en funcionament i ningú s'ha queixat fins ara, que són els òrgans de gestió en règim de participació –que es diuen així–, per a cadascuna de les demarcacions, no haurien d'estar realment funcionant, en què –aleshores, sí–, determinats grups directament vinculats a la defensa del Ter, o directament vinculats a la Tordera, o directament vinculats al Besòs, podrien, segurament, fer una tasca de coneixement del medi molt proper, que no estan fent perquè no s'ha desenvolupat allò que preveia la Llei de creació de l'ACA.

Per tant, amb aquest esperit crític pel que fa al plantejament i a la conjunturabilitat i a un cert oportunisme de la proposta d'Esquerra Republicana, però també crític amb el que ha fet el Govern respecte al desenvolupament del que preveia la creació de l'Agència Catalana de l'Aigua i no s'ha fet, nosaltres donarem suport a aquesta presa en consideració perquè em sembla que és un exerci-

ci democràtic interessant revisar si les lleis s'adapten a les actuals i a les modificades circumstàncies, però també anunciar que, en el cas que fos acceptada, introduiríem esmenes molt importants a la proposta que avui ens presenta quant a text Esquerra Republicana de Catalunya.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Tura. En nom del Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre diputat senyor Josep Rull.

El Sr. Rull i Andreu

Gràcies, senyor president, també des de l'escó estant. Jo ja avanço que el nostre Grup Parlamentari hi votarà en contra, bàsicament per dues raons: una, de caràcter formal, i, evidentment, una, de contingut. La de caràcter formal és que estem davant d'una modificació d'una llei extraordinàriament puntual i, per tant, que pràcticament es podria substanciar sota el principi de lectura única. Si ara nosaltres prenguéssim en consideració aquesta Llei en el tràmit d'esmenes, evidentment la canviàrem, i em sembla que pervertiríem l'objectiu inicial d'Esquerra Republicana a l'hora de modificar això.

En segona instància, no estem d'acord amb el contingut. No hi estem d'acord, bàsicament, perquè considerem que amb l'actual estructura de l'Agència Catalana de l'Aigua, les entitats ecologistes ja hi tenen els seus mitjans, els seus canals de comunicació.

Coincidim amb la part final de la intervenció del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi. És a dir, des del punt de vista de veure com hem de plantejar els òrgans d'administració, i en aquest cas del Consell d'Administració, tant la Llei d'acompanyament del 98, com després la LOGTA, va plantejar un consell d'administració de l'Agència Catalana de l'Aigua molt reduït, molt reduït amb relació a altres empreses públiques, i amb molta capacitat de ser efectiu, i, per tant, ja vam avançar en aquesta línia.

Saben perfectament que l'ACA està integrada per diversos tipus d'òrgans: els òrgans de govern, els òrgans de gestió als quals s'ha fet referència, i els òrgans d'assessorament. Nosaltres dèiem al principi que les entitats ecologistes ja hi són representades. El senyor Vendrell, en la seva intervenció, deia: «Home, per què "sí" als òrgans d'assessorament, per què "sí" als òrgans de gestió i "no" als òrgans de govern?»

Nosaltres volem diferenciar –ja ho apuntava el senyor Fabregat– dos conceptes, no? Per una banda, el concepte d'usuari de l'aigua, i, per l'altra banda, el concepte d'interès sobre l'aigua.

El Consell d'Administració –per tant, òrgan de govern de l'ACA– incorpora bàsicament els usuaris de l'aigua, però nosaltres considerem que el concepte «interès» és un concepte més ampli, és un concepte que té un abast més extens. I des d'aquesta perspectiva és molt coherent el que vam fer a la Llei de l'any 1998, no va ser cap improvisació, teníem molt clar per què fèiem una cosa i per què en fèiem una altra. I, home!, en els òrgans de gestió i en els òrgans d'assessorament... En els d'assessorament, concretament, en el Consell per a l'Ús Sostenible de l'Aigua hi ha determinats continguts, determinades

funcions que són importants, que no són marginals, que no són testimonials: «Informar els projectes de disposicions generals que afectin l'àmbit hidrològic, o emetre informes sobre la planificació hidrològica» –peça sobre la qual s'articula la intervenció a l'ACA. Per tant, no estem parlant d'una qüestió marginal.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

I, per altra banda, en els òrgans de gestió. En aquests moments s'està elaborant, està en tràmit d'informació pública un projecte de decret pel qual es regulen aquests òrgans, aquests òrgans que ja preveia la Llei del 98. I, evidentment, en aquests òrgans de gestió, sí que hi seran representades les organitzacions ecologistes tal com està plantejat originàriament el text del projecte de decret. Hi haurà representants de les ELA i dels ens locals, representants de les entitats ambientals, evidentment, representants dels usos de l'aigua, dels usos recreatius, industrials, agraris, d'abastament, usos domèstics, representants de les comunitats de regants, etcètera.

I tal com està plantejat el projecte, bàsicament, què hauran de gestionar, què hauran d'abastar? «Explotació dels envasaments i dels aqüífers» –senyor Vendrell, això no és marginal, això és important–, «controlar l'execució dels plans d'ordenació previstos en la legislació d'aigües» –això no és marginal, això és important–, «coordinar l'explotació de les obres hidràuliques» –no és marginal, és important. Per tant, des d'aquesta perspectiva, el paper que s'ha volgut encomanar a les organitzacions ecologistes no és menor, no és testimonial, sinó que és essencial.

Per tant, el nostre Grup Parlamentari, per aquests dos arguments que hem intentat exposar al llarg d'aquesta intervenció, un de forma i l'altre de contingut, no votarà a favor de la seva Proposició de Llei d'aquesta presa en consideració, per bé que sí que compartim la importància, la transcendència que té la participació de les organitzacions ecologistes en el debat sobre la gestió de l'aigua.

Gràcies, senyor president; senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat.

Prego a les senyores i senyors diputats que ens posem en disposició de votar.

Sotmetem a votació la presa en consideració.

Comença la votació.

Ha estat... *(Remor de veus.)* El resultat és un empat. Prego que tanquin les portes, si us plau.

Tornem a repetir la votació.

Comença la votació. *(Remor de veus.)*

No. No, no. Torna a haver-hi empat.

Se suspèn la sessió per un minut.

La sessió se suspèn a una del migdia i tretze minuts i es reprèn a un quart de dues.

El president

Es reprèn la sessió.

Posem a la consideració de vostès la votació novament.

Comença la votació.

La presa en consideració ha estat rebutjada per 65 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el seu capteniment en matèria de seguretat ciutadana (tram. 302-00222/06)

Passem ara a les mocions i, per tant, estarem ara en el punt dinovè de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el seu capteniment en matèria de seguretat ciutadana.

La presenta, en nom del Grup Popular, l'il·lustre diputat senyor Joan Ridao. Ai! Perdó, d'Esquerra Republicana de Catalunya, dispensin... En què estava pensant, jo, en aquest moment? *(Rialles.)*

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

El Sr. Ridao i Martín

Gràcies, senyor president, senyores diputades i senyors diputats. No fa gaire, quan vam...

El vicepresident primer

Un moment, senyor Ridao. Silenci, si us plau, i qui hagi de sortir de l'hemicicle que ho faci amb celeritat.

El Sr. Ridao i Martín

No fa gaire, quan vam sol·licitar en aquesta cambra el traspàs dels cossos de seguretat de l'Estat a la Generalitat, o en la recent interpellació que ha motivat aquesta Moció, el 18 d'abril passat, i, per tant, abans, per exemple, de les eleccions franceses, abans d'aquest detonant sobre aquest debat de la seguretat de l'ordre públic a Catalunya, vam parlar de la importància de la seguretat ciutadana. I diem que la seguretat ciutadana és un dret fonamental que tots els poders públics vénen obligats a prestar de forma satisfactòria, moderna i eficient.

I aquest és un plantejament que, a casa nostra, per diferents motivacions, històricament ha topat no només amb un problema crònic, que és en el que aquests moments segurament és el problema més apressant que tenim a casa nostra, com és la manca d'efectius policials, que ha oscil·lant en els últims deu anys entre el menys del 34% i, actualment, el 31% menys d'efectius que la mitjana de l'Estat, sinó també en altres problemes que han incidit en el problema de la seguretat i de l'ordre públic: un marc legal complex, molt poc aclaridor; la manca d'una llei de seguretat pública a Catalunya, que és important pel que fa als mecanismes de coordinació; la clara distribució de competències entre els diferents cossos policials; una transició cap a un model policial que ha estat, lògicament, per definició, inestable, però que en alguns moments ha tingut oscil·lacions en el calendari, alguns canvis en el seu plantejament; la creixent mobilitat, també, vinculada a la globalització, a la supressió de fronteres a la Unió Europea, un fenomen també d'atracció de delinqüència forana. Però, evidentment, anem a parar a un dels grans problemes com és el replegament fàctic dels cossos de seguretat de l'Estat, que ha tingut dificultats –i les té– objectives per mantenir les seves dotacions i també per mantenir-les prou motivades.

La suma de tots aquests factors contribueix a una situació de deteriorament de la seguretat i de l'ordre públic i, també, de l'increment de la sensació d'inseguretat. I aquest és un factor indiscutible. Hi ha hagut un repunt de la delinqüència que, segurament, en alguns delictes més greus ha baixat, però en els delictes menys importants, en els petits delictes, sobretot delictes contra la propietat, s'ha incrementat fins i tot un 20%.

El ministre Rajoy reconeixia que, a nivell estatal, el primer trimestre del 2002 s'ha incrementat un 5,87%, i, a Catalunya, segons dades de la Policia Nacional, l'any passat es va incrementar un 2%, sobretot en furts, en robatoris, en intimidació, i pugen també els delictes i els fets contra el turisme. La mateixa enquesta de seguretat pública a Catalunya demostra que l'índex global de victimització, l'any passat, s'ha incrementat del 12,8% al 13,6%. I, en especial, aquest increment de fets delictius, es produeix també a partir de grups organitzats, de diferents bandes que actuen a Catalunya.

I és aquest un debat que, en definitiva, ens ha transportat, amb una certa lleugeresa per part d'algun, a associar immigració i delinqüència. Segons dades d'Interior, que ha obtingut el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, cada dia, a Catalunya, es produeixen tres assalts a les autopistes. La banda dels peruans van cometre 1.154 robatoris l'any passat entre l'A-7 i l'A-2, i han augmentat els furts en les àrees de servei de les autopistes. S'han identificat fins a onze bandes criminals internacionals que actuen a Catalunya, autèntiques màfies que es refugien en la facilitat que hi ha en el marc legal actualment pel que fa la persecució de l'associació il·lícita.

Per tant, la situació creada, en la nostra opinió, requereix un pacte i un aclariment si no volem prendre mal tots plegats. Fa temps, i ara en aquests moments encara més, que assistim a acusacions mútues de desistiments de funcions policials pels diferents cossos i administracions a Catalunya. Per una banda, a molts ajuntaments se'ls acusa de reduir plantilla i abandonar les polítiques de prevenció, que encara que no són de la seva competència crec que han donat un resultat positiu. Als Mossos se'ls endossa una responsabilitat que, avui per avui, no poden assumir mentre no tinguin tot el personal format, preparat i desplegat a tot el territori.

I els autèntics titulars de la competència de seguretat ciutadana a Catalunya, evidentment, encara, avui per avui, continua sent el Govern de l'Estat, la Delegació del Govern. Per això, la constatació que a Catalunya encara avui falten gairebé cinc mil efectius dels cossos de seguretat de l'Estat, és, per si sol, un dels fets principals que incideixen en la manca de seguretat i constitueix un autèntic frau als ciutadans que paguen impostos a Catalunya.

Per això, aquesta Moció vol ser una mica el pacte que algú reclama sobre la seguretat pública a Catalunya, i pot fer-ho –i pot fer-ho–, perquè conté tots els ingredients, totes les mesures per combatre –hi insisteixo– l'augment de la inseguretat ciutadana, sobretot dels delictes menys greus contra les persones i contra el patrimoni, sobretot si es cometen de forma reiterada o organitzada, i també per neutralitzar l'alarma social, la creixent sensació d'inseguretat que genera, sobretot, l'absència d'un tractament legal, penal, adequat que serveixi per dissuadir, sobretot, de forma efectiva el delicte.

El vicepresident primer

Senyor diputat...

El Sr. Ridao i Martín

Acabo, senyor president, dient, que aquesta Moció proposa, a través de diferents mesures, l'increment de les dotacions policials, el 4,5 policies per mil habitants, en particular dels cossos de seguretat de l'Estat; modernitzar la gestió i especialització dels diferents cossos policials; l'accés conjunt de tota la policia a la informació; prioritzar, durant el temps, el desplegament en temps i amb mitjans les zones del territori que presenten més demanda de seguretat; modificar el Codi penal i la Llei d'enjudiciament criminal per incorporar els criteris d'habitualitat, de multireincidència; tipificar les associacions il·lícites i revisar la figura de la presó provisional, i, finalment, també, traslladar al Ministeri de Justícia, al Consell General del Poder Judicial que, en el marc de la reforma de la justícia, i en el marc, evidentment, de l'actual modificació en curs de la Llei d'enjudiciament criminal, es pugui dotar de més personal, de més mitjans adequats a la justícia...

El vicepresident primer

Sr. Ridao, ara hauria d'anar acabant...

El Sr. Ridao i Martín

...i, també, evidentment, sense descuidar els aspectes que són purament preventius a incloure, també, en la futura Llei de seguretat pública a Catalunya.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies a vostè. Hi han presentat esmenes el Grup de Socialistes - Ciutadans pel Canvi. En nom seu, té la paraula l'il·lustre diputat senyor David Pérez.

El Sr. Pérez Ibáñez

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, jo crec que ahir, en la interpellació que va fer el Grup Socialista va quedar absolutament palesat, absolutament demostrat que la situació, si més no, sobre el tema de seguretat a Catalunya, és, en aquest moment, absolutament, diríem, delicada.

La Moció que presenta Esquerra Republicana, i com deia fa un moment el senyor Ridao, constata, si més no, fem la constatació que hi ha una manca absoluta d'efectius de Policia Nacional al nostre territori. El

mateix Ministeri reconeix un dèficit d'aproximadament uns dos mil policies nacionals. I això està generant a les nostres localitats una situació de desigualtat. És a dir, ciutats catalanes que tenen ràtios de Policia Nacional per sota del zero, i la resta de ciutats espanyoles que tenen aquesta ràtio molt per sobre, genera que s'hagin d'incrementar plantilles de Guàrdia Urbana a les nostres localitats, que genera, per tant, una situació de desigualtat envers altres localitats.

Les mocions..., les esmenes que nosaltres havíem presentat a aquesta Moció, i en la línia del que es va manifestar clarament ahir, demanem, fonamentalment, l'increment d'aquests, diguem-ne, efectius previstos de Policia Nacional, sobretot pel que feia al Pla de desplegament presentat en aquest Parlament de Catalunya en data 15 de febrer de 2001. Aquesta previsió de desplegament, feta pel conseller Pomés, és, pràcticament..., en aquest moment, tenim moltes dificultats perquè es pugui complir, donat que no hi han els efectius previstos per part de la Policia Nacional.

En tot cas, dir que la resta d'esmenes estarien totes integrades en la Moció o en el text transaccional que després es presentarà –ho suposo– per part del ponent. I dir, en qualsevol cas, que han quedat totes subsumides en el text, i que, sobretot, aquella referència que es feia en el text inicial a les ràtios, no tant del conjunt de Catalunya, que nosaltres estàvem d'acord que hauríem de parlar d'una ràtio policial en el conjunt de Catalunya d'un 4,5, en el que no estàvem d'acord era en la distribució posterior que es feia d'aquesta ràtio pel que feia referència, fonamentalment, a les plantilles de Policia Local.

Donat que això ha quedat, diguem-ne, transaccionat en un text que no fa referència a aquesta implicació de les plantilles de Policia Local, en principi, nosaltres retirarem les nostres esmenes i estarem d'acord amb el text que presentarà després –ho suposo– el senyor Ridao.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Pérez. Per tant, aquesta transaccional afectaria totes les esmenes del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi? (*Pausa.*) A totes, gràcies.

En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Rafael Ribó. (*Veus de fons.*) Perdó, l'ordre de presentació d'esmenes devia ser aquest, perquè en segon lloc hi havia el Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds.

El Sr. Ribó i Massó

Sí, senyor president, com que han anunciat una transaccional de tres grups, pensava que..., doncs, cap problema.

En primer lloc, vull fer notar que hi ha un lapsus en la nostra esmena que es refereix al punt b 1.1 i 1.2, però, en el punt b 2. I m'explicaré. El tema que planteja la Moció del senyor Ridao, igual que la interpellació que va fer ell en la sessió anterior, és el tema que ahir també vàrem tractar el senyor Siurana i jo mateix amb el conseller Pomés –hi torno a insistir que s'havia de tractar amb el Govern– sobre la seguretat.

El text transaccionat crec que millora bastant molts dels apartats de la Moció, començant pel de l'àmbit policial, malgrat que jo vull subratllar, per enèsima vegada, que no podem continuar amb aquesta mena de parany ideològic, que seguretat és, pràcticament, *sine qua non* amb policia.

Nosaltres no estem d'acord amb la modificació del marc legal, i ahir ja ho explicàvem. S'està enganyant el personal dient-li que aconseguirem més seguretat modificant el marc legal. El marc legal l'hem modificat mantes vegades. El Codi penal s'ha modificat fa molt poc. I això s'ha demostrat que és prou útil pel que ha de servir, no pas perquè les expectatives, que vénen d'un clam, diguem-ne, popular, s'han d'endurir les posicions, i això serà amb modificacions del marc legal.

En concret, amb les modificacions que es proposen, sembla que es fa allò típic d'una de freda i una de calenta, no? Es parla de criteris de multireincidència, que és un criteri necessari a discutir i a debatre, veure com el podem fer encaixar en el que avui és el Codi penal, però, al mateix temps, es parla d'infraccions sancionables que avui van aparellades amb penalitat lleu, que és un discurs que nosaltres no compartim. Abans ho he dit, fins i tot, fent front a afirmacions del fiscal de Catalunya. És una porta que es vol obrir d'una forma absurda i que ens du a un pendent d'autoritarisme, com està succeint a democràcies europees. I ahir parlava d'Holanda i avui ja puc parlar amb coneixement de causa, perquè ja coneixem els resultats electorals.

Igualment pel que fa a modificar l'article 515. Si es vol combatre, com es diu aquí, l'associació il·lícita, l'article 515 és claríssim, no cal modificar-lo, i, per tant, és fins i tot intentar matar mosques amb canons, anar a modificar el Codi penal en aquest article, quan ja dóna lletra contundent per a qualsevol tipus d'associació il·lícita. I una banda d'un grup és una associació il·lícita per definició. Una banda mafiosa, per definició, és una associació il·lícita.

Nosaltres, per això, votarem en contra d'aquest apartat, que, pel que veiem, s'ha mantingut sencer en la transaccional, fins i tot, en un concepte que el Tribunal Constitucional ens adverteix d'una forma molt excepcional com és el de la presó provisional. Hi ha una jurisprudència claríssima al respecte, i, si a sobre anem ara abundant el tema, fins i tot aniríem en contra de criteris d'una actual jurisprudència.

Sí estem d'acord en tot el que es planteja de traslladar al Consell General del Poder Judicial, només faltaria, d'incrementar mitjans, d'agilitar, d'anar a dotar de personal. Creiem que s'ha plantejat d'una forma lleugerament superficial, per dir-ho «carinyosament», però, hi estem d'acord, perquè hem fet moltes mocions al respecte. I també estem d'acord en el que es diu de l'àmbit preventiu.

Però, senyor Ridao, concretem més. No és pot dir que incorporem a la Llei de seguretat pública de Catalunya persones immigrants, noves formes de consum de droga, educació cívica i centres educatius, conflictes de resolució amistosa, serveis socials. Aquí hi ha l'origen del problema. Aquí hi ha la causa del problema. I, per tant, això no es mereix cinc línies d'una moció, això es mereix l'atenció prioritària si de debò volem afermar la

seguretat a Catalunya. Per aquí hem de començar, no per ràtios de policies.

Gràcies, president.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyor Ribó. En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, que també hi han presentat esmenes, té la paraula l'illustre diputat senyor Josep Micaló.

El Sr. Micaló i Aliu

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, crec que estaran d'acord tots amb mi que, a partir de les eleccions franceses, hi haurà un abans i un després en el debat de la seguretat, aquí, en el nostre país. Un debat de seguretat que hi havia a nivell de carrer, que se'n parlava molt, a nivell ciutadà, que ho reflecteixen les mateixes enquestes, com deien abans, i que, després de les eleccions franceses s'ha convertit –jo ho diria– amb l'estrella en el debat mediàtic.

I ahir es va poder veure en aquesta mateixa cambra, es va traslladar el debat en aquesta mateixa cambra. Hi va haver una pregunta al president del Govern per part, doncs, del cap de l'oposició, el seu mateix Grup i el d'Iniciativa van presentar dues interpellacions, suposo que dues, i a més a més, doncs, perquè n'hi han que per explicar-se necessitem més temps, i també, doncs, es va portar unes visites d'aquí, de representants socials d'una comarca que hi havia una certa polèmica... Bé. Tot això, jo crec que és molt legítim. I, per tant, no vull que ho entengui com una crítica, sinó que és una constatació dels fets del que els deia abans.

Però, si anem a la substanciació d'aquesta Moció, dir, doncs, que ara fa un mes hi va haver la interpellació, una interpellació que jo crec que haig d'agrair al diputat Ridao pel seu to, també pel seu oportunisme i pel caràcter constructiu que va tenir aquesta interpellació. Jo crec que va ser una interpellació amb ànim d'intentar solucionar un problema palès, palesat per tothom. I també hi va haver una gran, àmplia coincidència amb el conseller, amb la sèrie de dades que va donar el conseller en la seva resposta. No solament aquí hi ha hagut aquest debat; ens podríem traslladar també al Congrés dels Diputats, i, si ens remuntem al debat de política general del 2001, hi va haver una proposta de resolució presentada pel Grup de Convergència i Unió i defensada pel senyor Xavier Trias, que va ser aprovada. Fa pocs dies també, una interpellació al Govern feta pel diputat Jordi Gené va ser contestada pel ministre de Justícia Acebes també, jo diria, amb aquest mateix to constructiu i d'àmplia coincidència, com a la interpellació que ja hi va haver i es va debatre aquí. Per tant, jo diria que ve de lluny.

Fruit d'aquesta interpellació que va haver-hi en el Congrés de Diputats, hi ha una moció presentada que es debatrà en el proper Ple, en la qual hi han quatre punts presentats pel Grup de Convergència i Unió que pràcticament..., no diria que són tan detallats com els punts que avui aprovarem, però que sí que són pràcticament iguals o, si no, molt similars, i que van en la mateixa línia.

Centrant-nos ja en el debat d'avui de la Moció, dir que el nostre Grup ha presentat vuit esmenes i que, senyor president, aprofito per dir que les retiro en benefici de la transacció, ja que pràcticament han sigut assumides totes, tret de la número 2, que era una qüestió d'ordre, i mai millor dit.

D'aquestes esmenes, voldria destacar, doncs, la de la ràtio global, que s'ha parlat abans d'aquest 4,5, ja que si sumem les ràtios desglossades més els Mossos, ens n'anem a aquest 4,5 de policies per cada mil habitants en el conjunt de Catalunya.

Hi ha una altra esmena, que és la creació d'unitats policials especialitzades en la investigació dels fenòmens delictius emergents, ja que aquesta esmena ve donada, doncs, per la necessitat de ser conscients de la complexitat que té avui dia i que existeix per fer front a determinats fenòmens de la delinqüència organitzada.

I una altra que també jo voldria destacar és la de les tasques de prevenció del delictes, desenvolupant programes d'actuació envers els ciutadans. Ahir se'n va parlar molt també en les interpellacions, i entenem que hi han casos en què s'han d'aplicar mesures preventives i que comporten un concepte clàssic de proximitat, com per exemple la millora dels projectes d'atenció a la víctima o ser capaços de preveure i afrontar globalment situacions de risc, per exemple, en conflictes racials entre comunitats.

Aquest és el sentit de les nostres esmenes, i crec que el que fan és buscar un debat en què hi hagi un ampli consens, com sempre hem proposat nosaltres i el mateix Govern en temes de seguretat; un debat i unes esmenes que jo crec que van en la línia de paraules que es van dir ahir, com per exemple la «serenitat política» de què es va parlar, o també va dir el senyor Siurana «que el poble ho entengui», i també un debat que jo crec que va molt especialment en la línia d'una persona molt coneguda en l'àmbit estatal, i molt especialment en l'àmbit de Catalunya, que aquesta setmana, en un dels mitjans de comunicació de més divulgació que hi ha en el nostre país, escrivia i deia sobre el tema de seguretat: «No es tracta de convertir la seguretat ciutadana en mercaderia electoral. Millor serà tenir coratge de proposar remeis i que aquests siguin coherents amb el que demana la societat. És millor debatre que buscar culpables, perquè culpables ho som una mica tots.»

Jo crec, doncs, que aquestes esmenes i aquesta transaccional que hem fet van en la línia d'aquestes paraules.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Micaló. En nom del Grup Parlamentari Popular, per posicionar-se, té la paraula l'illustre diputat senyor Daniel Sirera.

El Sr. Sirera i Bellés

Sí, moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, la Moció presentada pel diputat Ridao, en nom del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, planteja tres àmbits d'actuació pel que fa a la millora dels mecanismes policials i legals per combatre eficaçment

la delinqüència. I vostè, senyor Ridao, avui proposa diferents actuacions, algunes de molt concretes i d'altres més generals, que, des del nostre punt de vista, com deia el senyor Ribó, no són més que bones declaracions d'intencions que tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra podríem subscriure.

Vostè, a la seva Moció inicial, parlava de ràtios. Per cert, demanava que els Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat tinguessin una ràtio de 0,5, 0,7. Li he de dir que, a hores d'ara, aquesta ràtio és molt superior: és d'1,3; per tant, la situació real i actual és millor que la que vostè desitjava a la seva Moció. Però també parla, en aquesta Moció, d'especialització, de modernització, d'increment d'efectius policials.

En concret, vostè demanava inicialment a la seva Moció, senyor Ridao, que l'Estat incrementi en cinc mil els membres dels Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat destinats a Catalunya, i fins i tot, en declaracions en els mitjans de comunicació, vostè aquest cap de setmana deia, senyor Ridao, que vostè no tenia pressa, que Esquerra Republicana no tenia pas pressa a culminar el desplegament dels Mossos d'Esquadra, i la veritat és que li he de dir que aquesta és tota una declaració d'intencions, senyor Ridao. Ja m'explicarà, per cert, com pot conjugar aquesta voluntat d'Esquerra Republicana d'alentir el desplegament dels Mossos d'Esquadra amb la voluntat dels seus futurs socis del govern a l'ombra d'incrementar i d'accelerar el procés de desplegament dels Mossos.

En tot cas, no deixa de sorprendre que vostè demani un increment dels efectius que depenen d'aquelles administracions quan vostès no governen i, en canvi, allà on governen, com per exemple a l'Ajuntament de Barcelona, vostès permetin que, any rere any, disminueixi la dotació d'efectius de la Guàrdia Urbana.

Vostè planteja, senyor Ridao, també, un seguit d'iniciatives en l'àmbit legal i judicial, i nosaltres estem absolutament d'acord amb aquestes iniciatives que vostè planteja. Tan d'acord que, com vostè sap perfectament, el Govern de l'Estat està treballant des de fa mesos en un seguit de reformes de la Llei d'enjudiciament criminal, pel que fa als judicis ràpids i a la presó provisional que vostè planteja a la seva Moció, entre d'altres.

Vostè sap que s'està treballant –i s'hi està treballant molt i molt bé– en el marc de la Comissió creada per al seguiment del Pacte d'Estat per la justícia, en totes i cadascuna de les qüestions que vostè està plantejant avui en aquesta Moció. I el que és més important, senyor Ridao, és que existeix la voluntat política de tots, sense excepció, de tots els grups parlamentaris per avançar en totes aquestes reformes per consens.

Per aquest motiu, senyor Ridao, crec sincerament que la seva Moció trenca, d'alguna manera, aquest consens expressat en el si d'aquesta Comissió per la portaveu del seu Grup al Congrés dels Diputats, la senyora Begoña Lasagabaster.

Pel que fa a l'àmbit preventiu, senyor diputat, al punt c de la Moció, nosaltres coincidim amb vostè perquè es tracta de principis molt generals, els que vostè planteja, i amb els quals, en tot cas, no es pot estar en desacord, però vostè sap perfectament que aquest avantprojecte de llei molt aviat entrarà en aquest Parlament i que, per tant,

tindrem tots els grups parlamentaris l'oportunitat de presentar les nostres esmenes per concretar encara una mica més allò que vostè planteja en la seva Moció.

En tot cas, senyor Ridao, deixi'm que li digui que la seva Moció no aporta res de nou i que creiem sincerament que el millor que vostè podria fer, per no interferir en aquell consens de què jo parlava i en què vostè també participa al Congrés dels Diputats, és retirar aquesta Moció i deixar que els grups parlamentaris, els quals també estan representats aquí, al Congrés dels Diputats puguin treballar en aquest consens, que està donant molt bons resultats, per garantir la seguretat a casa nostra.

Per tant, senyor president, senyores i senyors diputats, anunciant que nosaltres no podem donar suport a aquesta proposta, dir també que no podem oposar-nos-hi, perquè allò que proposa s'està fent ja des del Govern de l'Estat.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Senyor Ridao, té la paraula.

El Sr. Ridao i Martín

Senyor president, tinc la satisfacció de presentar una transacció a què hem arribat els grups d'Esquerra Republicana, Socialista i de Convergència i Unió, i, per tant, és una transacció que prefigura no només un ampli consens i un acord, sinó que, evidentment, no trenca absolutament res. En definitiva, aquesta és una moció i una transacció que constitueixen el pacte entre els partits catalans sobre seguretat que algú reclamava fa molt pocs dies per no prendre mal, no per segrestar del debat polític i, fins i tot, del debat electoral els temes de seguretat –sempre és bo de confrontar idees i propostes–, sinó per, en definitiva, evitar la demagògia i el mercadeig electoral. Hi ha hagut aquests dies acusacions mútues de desistiment de funcions policials, i nosaltres creiem, senyores i senyors diputats, que a partir d'ara és millor posar-nos d'acord que començar a buscar culpables tot el dia.

Senyor Ribó, l'exemple del que ha passat a França fa molt poc jo crec que ha de servir per a molta gent per abandonar aquesta beateria *gauchiste* i aquest narcisisme de les bones intencions amb què està empedrat l'infern. Miri, de vegades, aquests *gauchisme* i aquesta demagògia s'acaben trastocant en una mena de populisme d'esquerreres, i aquests dies hem vist com alguns responsables polítics han volgut interceptar la fletxa de la inseguretat inflant el globus de la histèria col·lectiva. Però també la gent d'ordre, jo crec que la gent d'ordre, que aquests dies ha perdut la brúixola i que ha anat associant amb lleugeresa immigració i delinqüència, tenen en aquesta transacció i en aquest acord un bon exemple. I és un bon exemple perquè té tots els ingredients per combatre l'augment de la seguretat ciutadana, sobretot els delictes més greus contra les persones, contra el patrimoni, sobretot els que es cometien de forma reiterada o organitzada, i per neutralitzar també

l'alarma social, la creixent sensació d'impunitat que genera, sobretot, l'absència d'un tractament legal, penal, adequat.

I això es proposa a través de mesures no únicament d'incrementar les dotacions policials –passarem amb aquesta Moció del 4,04 per mil habitants de policies al 4,5–, sinó també modernitzant la gestió, l'especialització dels cossos policials, prioritzant en el desplegament dels Mossos d'Esquadra aquelles zones del territori que presenten més demandes de seguretat, modificant el Codi penal, introduint criteris que penalitzin l'habitualitat, la multireincidència, tipificant l'associació il·lícita, traslladant al Govern de l'Estat la necessitat d'incrementar els mitjans...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Ridao i Martín

...al servei de l'Administració de justícia i evidentment, també, sense oblidar les mesures preventives a incloure en la futura llei de la seguretat pública a Catalunya, que afecta, òbviament, tots els àmbits del Govern, però en especial l'ensenyament i els serveis socials.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats, i també un agraïment a tots els grups que han contribuït a aquest consens i a aquest acord important.

Gràcies.

El president

Gràcies a vostè.

Per tant, ara sotmetrem a votació el text transaccional que ha arribat aquí a aquesta Mesa. Pregunto si amb una votació separada per als apartats b.1.1 i 1.2, que és el que sotmetem a votació ara, en aquest moment...

Comença la votació.

Aquests dos apartats han estat aprovats per 115 vots a favor, 5 en contra i 12 abstencions.

A continuació, sotmetem a votació la resta del text transaccional.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 119 vots a favor, 1 en contra i 12 abstencions.

(Remor de veus.)

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política urbanística (tram. 302-00223/06)

A continuació, tractem el punt vintè, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política urbanística. La presenta Esquerra Republicana, i té la paraula l'il·lustre diputat senyor Jaume Oliveras.

(Pausa. El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

El vicepresident primer

Té la paraula, senyor Oliveras.

El Sr. Oliveras i Maristany

Sí, gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, aquesta Moció, tal com vam exposar en la interpellació, perseguia bàsicament diferents objectius. Evidentment, en el moment que Catalunya es dota d'una llei d'urbanisme a Catalunya, hi havien aspectes, sobretot les moltíssimes disposicions transitòries i aspectes a desenvolupar en la Llei..., doncs, calia, sota el nostre punt de vista, al nostre entendre, concretar els seus desenvolupaments. Per tant, el que hem buscat en aquesta Moció és concretar aspectes del desplegament de la Llei, aspectes que la mateixa Llei no concreta els terminis en els quals s'han de desenvolupar, i algunes, també, concrecions que trobem a faltar en el mateix text legislatiu, remarcant, sobretot, aquells aspectes que nosaltres, en el seu moment, amb les esmenes que vam presentar i que vam negociar en el seu moment, amb especial èmfasi en aquells aspectes que considerem nosaltres que eren més innovadors d'aquesta Llei. Alguns dels aspectes que mencionem en aquesta Moció –en comentarem alguns degut a l'extensió que té– fan referència a la necessitat de dotar-se del reglament. En aquests moments encara són vigents els tres reglaments de l'any 78, i, per tant, creiem que abans de finalitzar l'any 2002 –cosa que no especifica la Llei– caldria la concreció d'aquesta reglamentació que es desprèn de la Llei, ja que estem en uns reglaments que vénen de l'any 78, de la legislació estatal.

També creiem que és molt urgent que es pugui publicar abans d'entrar en vigor la Llei, el 21 de juny, la taula de vigències que té efecte a Catalunya, i per tant que això pugui ser de coneixement per part de l'Administració local, fonamentalment, abans de l'entrada en vigor de la Llei.

Altres aspectes, com he dit, de les concrecions que nosaltres considerem importants –evidentment que n'hi ha moltes i no hem parlat de totes, sinó bàsicament d'aquelles en què no hi ha concrecions ni terminis en la Llei–, voldríem fer referència, com he dit abans, a aquells aspectes més innovadors. Per una banda, al tema de les auditories urbanístiques, que creiem que és una innovació que té la Llei que caldria desenvolupar per tal que l'Administració local, els ajuntaments poguessin dotar-se d'aquest instrument, no només per veure el compliment de la legalitat urbanística, sinó per veure quins instruments són millors per poder desenvolupar les polítiques urbanístiques des dels ajuntaments.

I també un dels aspectes que considerem importants és tot el que fa referència a la participació ciutadana. Com bé saben, a la Llei d'urbanisme a Catalunya, un dels documents obligatoris a l'hora de redactar un pla d'ordenació urbanística municipal són els programes de participació ciutadana. Per tant, tal com també es desprèn de la mateixa Llei, cal desenvolupar –al nostre entendre– una guia de participació ciutadana que des del Govern serveixi com un instrument de suport als municipis a l'hora d'elaborar aquests programes de participació ciutadana.

Creiem que aquest seria un instrument que evidentment no conté la Llei, un instrument necessari per tal que els

ajuntaments, a mesura que vagi havent l'adaptació a la nova legislació urbanística, vagin podent fer aquests programes que marca la Llei a l'hora de redactar un nou pla, o evidentment, si hi ha una revisió del planejament, puguin anar elaborant aquests programes de participació ciutadana.

I, finalment, voldria remarcar dos aspectes. Per una banda, un tema que va quedar al marge de la Llei d'urbanisme de Catalunya –que nosaltres creïem que també es podia buscar algun altre tipus de concreció, a través d'un decret, o a través d'algun altre mitjà legislatiu que es pogués concretar–, que era el tema de la reserva de l'1% del que podríem anomenar «cànon ambiental» en les obres d'interès públic en sòl no urbanitzable. Evidentment, aquest 1% que esmenta aquesta Moció aniria bàsicament destinat al foment i a la protecció del sòl no urbanitzable i a la conservació i millora de la seva gestió.

I, finalment, un altre tema que esmenta la Llei, però tampoc concreta els mitjans i creiem que, en aquest punt de la Moció parlem clarament de..., hem de parlar de mitjans tècnics i sobretot també de mitjans econòmics, que és el suport que han de tenir molts ajuntaments –sobretot estem parlant d'ajuntaments petits– a l'hora d'adaptar-se a la nova Llei. Hem de tenir en compte que hi ha molts ajuntaments en el nostre país que no tenen cap figura de planejament, o bé tenen la delimitació de sòl urbà. I, per tant, en el termini que marca la Llei, en el termini d'un any, tenen l'obligació d'adaptar-se a la nova realitat legislativa urbanística.

Evidentment, per a aquests ajuntaments calen –perquè es puguin adaptar a la nova realitat de la legalitat urbanística– els instruments tècnics i també econòmics amb què el Govern de la Generalitat hagi d'ajudar per tal d'adaptar-se a la nova legislació.

Aquests serien alguns dels aspectes que nosaltres creiem importants a l'hora de concretar i donar un pas més en la concreció de la Llei d'urbanisme de Catalunya.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyor Oliveras. Els grups que han presentat esmenes. Pel Grup Popular, té la paraula l'illustre diputat senyor Josep Maria Fabregat.

El Sr. Fabregat i Vidal

Gràcies, senyor president. Donada ja l'hora avançada, ho faré des de l'escó estant. En tot cas, ja li avanço que nosaltres retirem les esmenes en favor d'una transacció que, finalment, han plantejat inicialment i que ens hi volem sumar, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, perquè recull part, també, de les nostres esmenes.

Deixi'm dir-li, senyor president, senyores diputades i senyors diputats, que creiem que la Moció que avui aprovarem –sembla, o crec que serà per unanimitat de tots els grups parlamentaris– creiem nosaltres que és innecessària.

Creiem que és innecessària perquè el que li estem dient al Govern és que desplegui reglamentàriament el que ha de fer. El que li estem dient al Govern és, d'alguna

manera, que estudiï casos com el que vostè ha plantejat del cànon mediambiental, en algunes determinades obres, el que li estem dient és que busqui la màxima cooperació entre les administracions competents en matèria d'urbanisme, i que s'ajudi els ajuntaments, etcètera, etcètera. És a dir, el que diu la Llei, senyor Oliveras, dit d'una altra manera, però el que diu la Llei.

Una llei que va sortir amb un consens prou important en aquest Parlament, sobretot si anem a buscar el plantejament que hi havia inicial de tots els diferents grups parlamentaris, i que tots hi vam deixar, de ben segur –almenys pel que fa al nostre Grup en som conscients–, hi vam deixar molt pel camí. Però creiem que un cop presentada aquesta Moció, el que no vol fer el Grup Popular és desmarcar-se tampoc del que és un graó alt de consens, i també el suport que li vam donar des del Partit Popular a la mateixa Llei.

Per tant, senyor president, nosaltres, el que anunciem és que donarem suport finalment a aquesta transacció –insisteixo en un aspecte que creiem que és innecessari avui, pel que fa referència a la recent aprovació de la Llei d'urbanisme i a l'obligatorietat que té el govern d'anar desplegant la mateixa Llei.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Fabregat. I en nom del Grup de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Carles Puigdomènech.

El Sr. Puigdomènech i Cantó

Gràcies senyor president, senyores i senyors diputats. També, molt breument, com ja ha dit l'il·lustre diputat senyor Fabregat. Aquesta és una moció que ve a remolc de la Llei d'urbanisme. Una llei que, per part de diferents grups i també a partir d'un plantejament inicial bastant diferent, va arribar a uns acords importants –penso– amb tots els grups, tot i mantenir-se legítimament algunes diferències i que, per tant, nosaltres, davant la presentació d'aquesta Moció, hem volgut mantenir el mateix tarannà dialogant i constructiu que vam tenir amb la Llei. I per tant, mirar també d'arribar a acords, respecte al text inicial, a través de les nostres esmenes, no? Esmenes nostres que, sense apartar-se tampoc gaire del text inicial de la Moció, al que vénen és, al nostre entendre, a perfilar des d'un punt de vista tècnic o a acotar determinades qüestions.

Per una banda les esmenes fan referència efectivament al compromís que ha d'assumir el Govern, de presentar la taula de vigències que ha de concretar les disposicions normatives, de caràcter reglamentari, que continuen en vigor: quines han estat derogades i quines, de la legislació de l'Estat, han quedat desplaçades per la nova legislació.

És una qüestió de seguretat jurídica important, ens consta que el Govern està treballant en aquest sentit, i que, possiblement, simultàniament a una entrada en vigor de la Llei, per tant, s'aprovarà aquesta taula de vigències. La nostra esmena va en aquest sentit, i agraïm com també les altres que hagin estat acceptades pel Grup proposant, per Esquerra Republicana.

Una altra de les esmenes és acotar, també, abans de final del 2002, el desplegament reglamentari dels aspectes més prioritaris de la Llei, evidentment, inclosos aquells aspectes que continuen sent necessaris a partir de la nova legislació, i que han quedat o són incompatibles amb el que preveïen els reglaments encara en vigor.

Una tercera esmena fa referència també a l'elaboració, abans de final del 2002, de la Guia de participació ciutadana, que és un document nou que preveu la Llei d'urbanisme, amb la qual nosaltres estem d'acord. I, finalment, també l'última esmena, la número 4, fa referència a la necessitat d'elaborar –abans de finals d'any– un estudi amb la proposta i les formes jurídiques més adequades per a l'establiment –en el seu cas– d'un cànon sobre determinades obres en sòl no urbanitzable, destinades a la preservació i conservació d'aquest tipus de sòl.

Aquest és un compromís que el nostre Grup va assumir també amb la discussió i aprovació de la Llei d'urbanisme, però que en tot cas no es va recollir allà a través dels articulats o esmenes concretes que hi havia, perquè acotaven un text que no creiem que, des del punt de vista normatiu, era el més adequat. Hi ha aquesta previsió i entenem que és un tema prou important com per fer-ne un estudi acurat; en tot cas, aquest estudi o aquesta avaluació de propostes que calgui fer respecte a quins casos concrets, quins percentatges i quines repercussions econòmiques i d'altres tipus té aquest cànon... Per tant, el nostre Grup està d'acord a avaluar aquestes propostes i, a partir del resultat dels estudis que es facin i d'aquesta avaluació, determinar, en tot cas, si és procedent o no aquesta imposició, per les vies jurídiques més adequades, d'aquest cànon.

Moltes gràcies, senyor president; senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Puigdomènech. En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Boada.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies senyor president. Nosaltres no votarem favorablement aquesta Moció, per una raó que deia també el senyor Fabregat –el que passa que ell sí que la votarà favorablement–, que era una moció innecessària. Té tota la raó, senyor Fabregat.

És una moció del tot innecessària i diria mes, jo crec que, a més a més, oportunista, no?, que es limita a plantejar de forma mecànica les previsions de la mateixa Llei d'urbanisme. A la mateixa Llei hi ha unes disposicions addicionals en què diu que s'han de desenvolupar uns reglaments. Ja es farà. Encara no ha entrat en vigor, fins al 21 de juny, i ja es demana, doncs, que es facin aquests..., que es desenvolupin aquests reglaments.

Home, més a més, jo crec que és erroni perquè la Llei necessita un rodatge. Senyor Oliveras, té algunes dificultats interpretatives, i tots sabem que es podrien aclarir. Precisament necessitem els reglaments, potser, per aclarir alguna d'aquestes situacions. Doncs no els ho

faci fer abans d'hora, ni els ho comenci a plantejar perquè encara no s'ha posat o no hi ha el coneixement per part de la majoria, doncs, de la ciutadania.

Més a més, vostè deia en la seva intervenció de la Llei d'urbanisme quan la votàvem, que feia un any que hi estaven treballant, que la varen votar conjuntament amb Convergència i Unió i el Partit Popular, que feia un any que hi estaven treballant. Home, encara no han passat tres mesos que ja els exigeix els reglaments. Em sembla que..., crec que no té massa sentit. Ja em perdonaran, però no té massa sentit.

I si alguna cosa tenia sentit en aquesta Moció era la reserva de l'1% per destinar-lo també a protecció de sòl urbanitzable, clar, el que ha quedat després de la transacció és que s'avaluarà la proposta durant el 2002. És que no hem aconseguit absolutament res? El que sí que varem aconseguir és que vostè va votar en contra, conjuntament amb Convergència i Unió i el Partit Popular, a la proposta que hi havia per part del nostre Grup Parlamentari.

En definitiva, nosaltres no ho votarem. Serem coherents i no podem votar favorablement una cosa que és del tot innecessària, i, senyor Oliveras, tornarà a quedar altra vegada la votació, com va quedar a la Llei d'urbanisme, amb els vots favorables de Convergència i Unió, Partit Popular, i d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Boada. En nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Oriol Nello.

El Sr. Nello i Colom

Moltes gràcies, senyor president. Parlaré, si vostè m'ho permet també, des de l'escó estant.

El nostre Grup té, senyor president, també, alguna dificultat a entendre l'objectiu i la utilitat de la Moció que se'ns presenta. La Llei d'urbanisme de Catalunya va ser aprovada el dia 28 de març per aquesta cambra, amb una majoria bastant insòlita –si m'ho permeten–, formada, doncs, pel Grup de Convergència i Unió, el Partit Popular i Esquerra Republicana, i amb l'oposició del nostre Grup i d'Iniciativa per Catalunya. La Llei entrarà en vigor el proper mes de juny i el seu desenvolupament reglamentari està previst d'acord amb allò que estableixen les seves disposicions finals. No veiem, francament, quina és la utilitat de la Moció i què és el que s'aporta de nou respecte a allò que ja estableixen les disposicions finals, la segona, la quarta, la cinquena, la setena, la desena, la disposició addicional tercera de la Llei.

Pel que fa a les innovacions, n'hi havia una de sola, no és veritat? La que fa referència a la destinació de l'1% del pressupost de les actuacions d'interès públic que es realitzin en sòl no urbanitzable, per a qüestions ambientals. Una innovació que –ara ens ho deia el senyor Puigdomènech– ha quedat finalment aigualida en l'habitual crida a l'estudi de la qüestió. En aquest cas, en comptes d'«estudi» és «avaluació». Molt bé.

Deixi'm comentar, tanmateix, senyor Oliveras, que, francament, ens estranya una mica veure-la presentar

per vostès, aquesta proposta, perquè es correspon, literalment, pràcticament –literalment, no, perquè la nostra proposta, si m'ho permet, estava redactada amb millor redactat i millor rigor jurídic–, amb una de les esmenes de la Llei presentada per nosaltres mateixos, pel Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds, a la qual vostès, tot just fa sis setmanes, hi van votar en contra. No entenc, francament, com el que els semblava rebutjable fa dos mesos, els sembla convenient ara. Potser del que es tracta és d'esborrar una realitat, que vostès van donar suport a Convergència i Unió i al Partit Popular, per fer prosperar una llei, la Llei d'urbanisme de Catalunya, que no respon, que no resol els problemes dels barris, de l'habitatge, del medi ambient, de la mobilitat, i que fer-ho els va portar a votar en contra de qüestions tan difícils de justificar per a un partit que es diu d'esquerra, com el tema del finançament d'actuacions en sòl no urbanitzable a través d'un cànon.

Van votar amb Convergència i Unió i el PP en contra de la creació d'un programa urgent per a rehabilitació de barris; van votar amb Convergència i Unió i el PP en contra de la possibilitat de dotar-nos de millors instruments per a habitatge protegit; van votar amb Convergència i Unió i el PP per donar majors plusvàlues –majors plusvàlues, Esquerra Republicana de Catalunya!– als privats, en detriment dels ajuntaments, en detriment de l'Administració pública, en detriment de la collectivitat.

És una llàstima que això es produeixi així! Tantes coses que podem fer plegats, no?, però avui tornaran a votar amb Convergència i Unió i el PP, perquè el nostre Grup no donarà suport a una resolució com aquesta.

Res més, moltes gràcies.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyor Nello. Per posicionar-se ara entorn a les esmenes presentades, té la paraula l'il·lustre diputat, senyor Jaume Oliveras.

El Sr. Oliveras i Maristany

Bé, com ha sortit al llarg d'aquest debat, hem presentat, finalment hem arribat a una transacció. Evidentment, a la transacció, hi hem arribat amb el Grup que governa, amb Convergència i Unió, que, normalment, si s'ha de pactar algunes coses per intentar fer algun avanç, normalment es fa amb el Grup que dona suport al Govern i no amb el que està a l'oposició, quan vols aconseguir alguns objectius. Em sembla que és així. Jo diria que crec que en la transacció hem concretat alguns aspectes importants: que en aquesta cambra, abans de finalitzar l'any 2000, hi haurà una proposta, mal que els pesi al Grup d'Iniciativa i al Grup Socialista, hi haurà una proposta per l'1% del cànon ambiental amb obres d'interès general en sòl no urbanitzable, hi haurà una proposta que el Govern haurà de presentar en aquest Parlament, i em sembla un aspecte positiu, i que, evidentment els punts 4 i 5 de la Moció que presentàvem, que eren aspectes incomplets de la Llei, estan intactes en la transacció final, i alguns aspectes que també recull alguna de les esmenes del Partit Popular.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Jo crec que la Moció era francament necessària perquè hi havia una manca de concreció en la Llei. Jo crec que amb aquesta Moció donem un pas endavant. M'estranya alguna de les argumentacions que s'han donat, perquè m'agradaria recordar al Grup d'Iniciativa per Catalunya que el grau de suport que va donar a la Llei, quantificat amb les votacions, és el mateix que va donar el Grup del Partit Popular, i considerar també que a vegades tinc la sensació que el Grup Socialista es troba a la dimensió desconeguda a l'hora de fer determinats debats, i que potser es van produir en dues dimensions, pel que fa al temps i a l'espai, diferents. Aquesta és la sensació que tenim, a vegades, des del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, i així ho volem manifestar.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Senyor Fabregat, em demana la paraula?

El Sr. Fabregat i Vidal

Sí. Molt breument, senyor president, per fer un aclariment sobre la votació. Jo he anunciat, en nom del Grup Parlamentari Popular, el retirar les esmenes del Grup Popular i sumar-nos a la transacció que, evidentment, han fet el Grup Parlamentari de Convergència i Unió i el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Les nostres esmenes anaven molt més enllà, fixant molt més el que són els objectius i els criteris, quant a la Moció i quant a la transacció final a què han arribat els dos grups parlamentaris.

Després de les paraules, en aquest moment, del senyor Oliveras, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, que es veu que el acord només toca fer-los amb el Govern, nosaltres retirem les esmenes, però anunciem el nostre vot negatiu a la mateixa transacció.

Moltes gràcies.

El president

Amb tot, senyor Fabregat, les esmenes a les mocions, no són de retir, eh? Són si el propietari les accepta o no. (*Remor de veus.*) Per tant, passem... Es poden retirar, evidentment... (*Pausa.*)

Senyor Puigdomènech, vostè?

El Sr. Puigdomènech i Cantó

Sí, sí, president. Simplement per demanar al senyor Fabregat i al senyor Oliveras..., perquè jo tenia entès que havíem arribat a una transacció, i per tant, no són unes esmenes que es puguin retirar, sinó un text que s'havia transaccionat. I, per tant, com a transaccionat...

El president

Molt bé. A veure, si us plau! Sotmetrem a votació el text presentat pel que és propietari de la Moció, que va signat per Esquerra Republicana de Catalunya i per Convergència i Unió. Aquest és el text que ara sotmetem a votació.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 66 vots a favor, 12 en contra i 53 abstencions.

Es suspèn la sessió fins a les quatre d'aquesta tarda.

La sessió se suspèn a les dues del migdia i cinc minuts i es reprèn a les quatre de la tarda i dos minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa. Assisteix la Mesa el lletrat Sr. Muro i Bas.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller en cap, la consellera d'Ensenyament, els consellers de Sanitat i Seguretat Social i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i la consellera de Benestar Social.

El president

Es reprèn la sessió.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'avaluació del sistema educatiu (tram. 302-00224/06)

El punt vint-i-unè de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'avaluació del sistema educatiu. El presenta la il·lustre diputada la senyora Maria Assumpta Baig, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, que té la paraula.

La Sra. Baig i Torras

Bona tarda, senyors i senyores diputades. Senyor president, avui presentem aquesta Moció com a conseqüència de la interpellació que vàrem fer el darrer Ple, fa ja bastants dies, i que l'hem agrupat, bàsicament, com si diguéssim, en tres blocs.

El bloc número 1 representaria els punts 1, 2 i 3 de la Moció i és conseqüència de, ens sembla, una manca de voluntat per part de les dues administracions, la de l'Estat i la catalana, d'iniciar-se i aprofundir en la cultura de l'avaluació, no per conèixer els resultats finals d'aquesta avaluació i sols fent avaluació als alumnes, com és el cas de la revàlida, sinó que nosaltres entenem l'avaluació com un termòmetre per conèixer la temperatura i, si és necessari, posar-hi remei. Per això, creiem que l'organisme que ho ha de realitzar, i demanem un nou decret perquè així es faci, ha de ser independent, cal que tingui recursos, que faci un pla per poder avançar i que mantingui una relació i una coordinació amb els altres organismes, com és el Consell Escolar de Catalunya. I ens sembla que amb aquest treball és el moment en què, anualment, es podria fer un debat en el Parlament, un debat que orientés la nova política educativa per al següent curs.

El bloc número 2 de la Moció correspon als punts 4 i 5 i és la part de l'avaluació que el nostre Grup va fer directament al Departament d'Ensenyament i, per tant, al Govern de la Generalitat. Jo li vull agrair, senyora consellera, que l'endemà de la interpellació ens dediquéssim una roda de premsa sobre el Pla de xoc de l'eliminació de barracots, que mostra, evidentment –i, per tant, ens dóna la raó– com no complirà en el temps el programa

que vostè va proposar, perquè si sabem i comptem bé, 2000 més dos anys són 2002, i 2000 més dos no fan 2005, que és el que vostè va dir en la roda de premsa. Per això, nosaltres li proposem que el seu Grup, i així ho demanàrem, pogués fer compliment en aquest tema i adjudiqués les obres abans d'acabar l'any 2002. Ja no li demanem, perquè sabem que miracles no en podem fer, que hi hagin els edificis fets abans del 2002, però sí que adjudiqui les obres abans del 2002, perquè, realment, hi pugui haver –hi pugui haver– aquesta solució al més aviat possible. No estem dient que no hi hagin d'haver emergències en barracots, estem dient que els barracots han d'eliminar-se al més ràpidament possible.

I el bloc número 3 correspon als punts 6 i 7 de la Moció i fa incidència..., i demanem que davant de la inexistència de diagnosi per part de l'Estat, proposem que es retiri avui..., en aquell moment, un mes enrere, estàvem parlant del *documento de bases* –crec que aquí hi pot haver una correcció tècnica–, avui estem parlant de la proposta de Llei de calidad de la educación. I demanem que el Parlament doni el suport per retirar aquest document, per tal d'obrir un debat serè i necessari amb la comunitat educativa, un debat serè i necessari, que no vol dir únicament i exclusivament, com hem vist en el pas del document a la proposta de Llei que això el Ministeri ho ha fet amb l'Església i amb els titulars de centre, que són les dues diferències que hi han des del *documento de bases* a aquesta proposta de Llei, i, per tant, si retiréssim aquest document, avançaríem en la possibilitat d'un debat serè, d'una diagnosi a nivell d'Estat, d'una diagnosi a nivell de Catalunya, que també es fa necessària, i, per tant, en conseqüència d'aquest aspecte, nosaltres en demanem en el darrer punt la retirada, per tal de defensar les competències educatives que té Catalunya, perquè hi posem molta atenció. D'una lectura de la Llei observem una trepitjada forta de les competències educatives a Catalunya, una trepitjada forta que ja ens l'han fet amb la Llei de formació professional, que espero i desitjo que puguem portar al Constitucional i es pugui arreglar aquest aspecte, però és que hi han moltes altres trampes, en aquest redactat de llei, trampes que fan que les competències quedin en entredit i que no és un tema de dir: «Bé, anirem i negociarem la coma, el punt, negociarem si en lloc de cent preguntes nosaltres en podem fer quaranta, a Catalunya, per poder-nos-en sortir.» No. Hem d'anar a defensar les competències plenes que tenim en educació, i això passa perquè, per una llei sectorial, no se'ns hagin de retallar.

I posaré un cas i un exemple que vam veure en el tema d'una entrevista que hi va haver aquest diumenge a la senyora Pilar del Castillo en *El Periódico*. Quan els temes que es tocaven i les preguntes que es feien resultaven conflictives en la seva aplicació, la ministra deia: «Això ja ho farà la comunitat autònoma corresponent. Les competències les tenen.» I ens preguntem: com és que tenint-ne les competències no hem format part en la redacció d'aquest Projecte de Llei? I, per tant, si no se n'ha format part, si s'intenten trepitjar les competències que tenim a Catalunya, el que no podem és anar a negociar engrunes, el que cal és proposar-nos la retirada d'aquest Projecte de Llei per tal d'avançar novament amb força per a les competències plenes a Catalunya en el tema de l'educació. O el que encara hem trobat més important d'aquesta entrevista és quan l'entrevistador

demana si amb l'especialització curricular es pot donar cobertura a l'existència d'instituts a Catalunya on la llengua vehicular sigui el castellà, i la ministra, jo crec que amb un gran desconeixement del que és el tema autonòmic a nivell de tot l'Estat, diu: «Podria darse dentro de este margen de fomentar ciertos aspectos del conocimiento.» Em sembla que ja tenim proves prou evidents que amb una llei sectorial se'ns intenta, eh?, fer i transformar el que són les competències plenes en educació a Catalunya.

Per això, els demano, senyores i senyors diputats, una votació a favor de la Moció que presenta el Grup Socialista, sobretot en aquests aspectes de retirada d'aquest document i defensa de les nostres competències.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyora diputada. Hi han esmenes del Grup Popular, i les defensa la il·lustre diputada la senyora Carina Mejías.

La Sra. Mejías Sánchez

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, jo tenia entès que, segons el Reglament de la cambra, el que es feia amb una moció era debatre allò que s'havia portat a debat a través de la substanciació de la interpellació, i en aquest cas no ha estat així, perquè la intervenció de la diputada senyora Baig s'ha concentrat més a criticar la Llei de qualitat que no pas a centrar-se en el contingut de la seva interpellació, que va ser l'elaboració o l'avaluació del sistema educatiu a Catalunya.

Però nosaltres ens hem concentrat en els punts de la Moció, i en aquest sentit hem presentat unes esmenes al punt 1 i al punt 2 per tal que sí que es modifiqués aquest Decret, que donés noves funcions al Consell Superior d'Avaluació de Catalunya, que li atribuís unes competències adequades a la funció que hagi de fer, ja que considerem que el que està fent fins ara no és, precisament, aquell termòmetre a què la senyora Baig es referia, sinó que està fent altres funcions, i ens presenta documents en què es demostra que a Catalunya tot funciona bé, quan els indicadors són a bastament diferents.

En aquest sentit, nosaltres hem determinat, amb la nostra segona esmena, quines han de ser les funcions d'aquest Consell Superior d'Avaluació, per tal de tenir uns indicadors ajustats i clars de quin nivell de competència assoleixen els nostres alumnes, per tenir estudis estadístics, tant de l'ensenyament primari com del secundari obligatori, i que es facin públiques aquestes diagnòsis per tal de saber exactament quin nivell d'aprenentatges adquireixen els nostres alumnes i quin nivell de rendiment té el nostre sistema educatiu. També proposem que aquest organisme participi en les activitats d'avaluació del nou institut que es crearà a través de la Llei de qualitat, i, per tant, nosaltres no votarem favorablement el punt que parla de la retirada del que ja és projecte de llei, perquè ja ha passat pel Consell de Ministres.

Aquestes esmenes, creiem, a més, que clarifiquen, i molt, el redactat de la Moció elaborat per la senyora Baig, que en molts casos se'ns fa difícil entendre el que demana.

Però la senyora Baig, en la seva Moció, també fa referència a allò que han sigut durant tota la legislatura temes recurrents per al Grup Socialista: el tema de l'eliminació de barracons, el tema dels concerts educatius, etcètera, etcètera, que han estat elements de debat continu en aquest Parlament, que han tingut el seu moment i en què tots els grups polítics han tingut l'oportunitat de dir el que en pensaven. S'han fet debats a bastament sobre el tema dels concerts educatius, tant en moció com en interpellacions, i, a més, en una diputació permanent concreta i específica per a aquest tema, i també respecte als barracons hem tingut durant tota la legislatura suficients moments com per debatre-ho i per saber exactament què és el que estava passant, però, senyora Baig, li haig de dir, amb tota sinceritat, que, tot i que és cert que el programa 2000-2004 del Departament d'Ensenyament va agafar un compromís que l'any 2002 acabaria per eliminar els barracons, és evident que això no serà així i que, per tant, no complirà aquells objectius que es va marcar en el seu programa.

Respecte a la retirada del document, ja li hem comentat que actualment ja és un projecte de llei i que, per tant, la seva retirada queda fora de tot dubte que no es farà.

I, a més, vostè parla, en la seva Moció, de la necessitat de generar un debat serè, un debat serè que nosaltres ens preguntem..., i creiem que s'ha fet a bastament, com a conseqüència de totes les consultes que s'han fet a totes les associacions de professors, els sindicats, i tothom ha tingut l'ocasió de participar-hi. Ens preguntem si aquest debat serè es fa traient la gent al carrer i fent manifestacions, fins i tot abans que hi hagi un avantprojecte de llei i abans que es publiqués el document de bases. Si això és fer un debat serè, nosaltres entenem que és tot el contrari.

I respecte al punt setè, el punt setè que parla, i que vostè també ha explicat a bastament, sobre la defensa de les competències, que s'ha de fer a través d'un pacte autonòmic, que no sabem exactament a què es refereix, nosaltres li hem de dir, i li hem repetit també moltes vegades, que no hi ha hagut cap intenció de trepitjar competències, senyora Baig, el que hi ha hagut és la voluntat per part del Govern de l'Estat d'elaborar la normativa bàsica, que és la que li correspon, perquè, després, en l'exercici de les competències autonòmiques plenes que té el Govern de Catalunya les desenvolupi com cal. En aquest sentit, nosaltres entenem que fer servir l'argument de la defensa de les competències per una qüestió com aquesta només ho fa servir aquell que no té alternativa per proposar una altra cosa millor.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

(*Remor de veus.*)

El president

A vostè, senyora diputada. Per fixar el seu posicionament, primer, en nom d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Boada.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, bé, nosaltres donarem suport a aquesta Moció

plantejada pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, encara que parli de moltes coses en general i faci una visió molt transversal de la problemàtica que hi ha. Tot i així, doncs, toca temes que són importants, i és normal que parlem de la Ley de la calidad de la educación, perquè pot provocar un trastorn irreversible en el nostre país i en el sistema educatiu, per la qual cosa en aquest Parlament n'hem de parlar, i n'hem de parlar a bastament, no? Després tornaré a parlar de la Ley de Calidad aquesta.

Amb relació al tema que se'ns planteja d'aquest Consell, a mi em sembla que és important, i crec que funciona, i aquest Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu..., i que faci, sobretot, aquesta idea d'observatori.

Però, a més a més, tot i que la Conferència Nacional d'Educació ja fa coses d'aquest tipus, jo crec que nosaltres necessitem un diagnòstic, un veritable i objectiu diagnòstic, de quina és la realitat del sistema educatiu, no el que puguin dir alguns sindicats, no el que pugui dir algun sector del professorat, sinó, veritablement, també participat pel professorat i pels sindicats, i també per la mateixa Administració, de quin és el veritable diagnòstic que hi ha en aquests moments sobre el sistema educatiu, perquè això és bàsic per fer llavors la promesa, la que s'ha promès, doncs, la Llei d'ensenyament que faríem aquí al nostre país, perquè, senyora Mejías, sí que tinc una situació una mica rara, en aquest sentit, no? Vostè es planteja una esmena al punt 1, que si jo hagués set el propietari de la Moció l'hagués acceptat, ja els ho dic d'entrada, imagini'n, però, és clar, hi ha una certa contradicció: vostès parlen que aquest Consell faci una diagnosi del sistema educatiu a Catalunya. Està bé. L'ha fet, l'Estat espanyol, aquesta diagnosi? Cap ni una –cap ni una–, i, a més, reconegut per ells mateixos. En tot cas, poder, s'ha fet una consulta als membres del Partit Popular, que està molt bé, no?, que es consultin sobre què en pensen, de l'Ensenyament. Tots pensen igual, i, evidentment, la diagnosi ja està feta, però és una certa... (*remor de veus*), és una certa contradicció que es demani una diagnosi aquí –que em sembla correctíssim– però l'Estat espanyol faci lleis sense diagnosi, si no és, doncs, que ha baixat..., o hagin tingut alguna visió per tal de fer aquesta irresponsable Llei de qualitat que plantegen.

Bé, ens semblen bé tots els aspectes del debat, doncs, que s'ha d'obrir sobre... Aquest debat sobre l'estat de l'educació a Catalunya, jo crec que és un element importantíssim. Jo crec que aquest Parlament l'hauria de fer anualment, sense cap tipus de problema, sinó per tal que aquest Parlament també es faci ressò també de quina és la situació en aquest moment. La societat és dinàmica; el sistema educatiu també ho ha de ser, no amb la mateixa velocitat, perquè, si no, estaríem canviant el sistema constantment i no és aquesta la raó, però sí adequant-lo constantment als avenços vertiginosos a vegades i en aquests moments molt vertiginosos de la societat, i que ens hi hem de posar a l'altura, i a les necessitats d'aquesta societat..., que ens demana.

Amb relació a la Llei de qualitat, evidentment que estem d'acord que es retiri d'una vegada per totes, no? Senyora consellera, vostè feia..., està fent unes manifestacions contra la Llei de qualitat que nosaltres subscrivim, la

major part d'elles, fins i tot una de molt seriosa i molt important, quan deia que els alumnes, amb la Llei que es planteja, la Llei de qualitat..., els estudiants als quinze anys podrien ja no continuar estudiant i no com en aquests moments és, als setze anys. És veritat; té tota la raó. Per això jo em penso que vostès haurien de tenir una actitud molt més clara –no n'hi ha prou que la tingui vostè, senyora consellera, ja ens ho ha fet altres vegades i llavors tot el que ha dit a l'hora de la veritat s'ha convertit en no res–, perquè és una qüestió molt més seriosa, aquest tema.

Hi ha una manifestació el dia 26 de maig, convocada ja. Ja sé que vostè va dir que no iria a la manifestació –i és veritat, està bé que no hi vagi, ja hi va anar quan era més jove i em sembla molt bé–, però en tot cas jo crec –jo crec– que, tot i no anar a la manifestació..., jo crec que hi hauria d'haver un posicionament molt més clar per part del Govern. Aquesta manifestació, no la convoquen només els sindicats, no la convoquen només els partits parlamentaris d'esquerra, la convoquen també la Federació d'Associacions de Pares i Mares de Catalunya, el Moviment de Renovació Pedagògica, els estudiants, els sindicats d'estudiants; i a nivell de l'Estat espanyol, exactament el mateix. Vol dir que on està aquesta diagnosi, on està aquest debat que ha portat a terme..., que diu que ha portat a terme el Partit Popular?

Però, compte, no tornin a fer el mateix que han fet fins aquest moment, senyora consellera. Amb la Llei d'universitats varen dir moltes coses abans i al final varen claudicar –al final varen claudicar. Amb la Llei de partits polítics, moltes coses, i al final han claudicat, exactament. I amb totes les lleis que s'han plantejat, vostès han parlat molt, han dit moltes coses, però a l'hora de la veritat han estat sotmesos al dictat del Partit Popular. I això és gravíssim perquè vostès són el Govern de Catalunya –així ho han decidit els ciutadans–, però vostès en aquests moments –tal com ha dit la senyora Baig també–, en els aspectes de les competències i de l'autonomia, estan fent un favor molt petit a aquesta ciutadania, a la ciutadania de Catalunya; estan sotmesos contínuament a un dictat del Partit Popular que planteja una llei de qualitat totalment regressiva, totalment anacrònica i que tindrà unes conseqüències –acabo– molt negatives per a tots els ciutadans d'aquest país. I vostè, senyora consellera, malgrat les paraules que digui, també en serà responsable.

Gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyor diputat. Pel Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Bargalló.

El Sr. Bargalló Valls

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en primer lloc, expressar en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana l'acord amb la Moció presentada pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi –si més no, l'acord a grans trets–, que farà que el nostre vot sigui un vot favorable.

Aquesta és una moció que se centra en cinc punts diferents de la realitat educativa a casa nostra avui en dia, que en tot cas són, tots ells, dignes d'algun comentari.

En primer lloc, el Consell Superior d'Avaluació. Certament, calen eines de diagnosi de la realitat educativa, de l'avaluació de la realitat educativa, per tal de poder modificar les polítiques, per tal de poder modificar allò que les polítiques tenen de no encertat, tenen d'erroni, o també modificar aquestes mateixes polítiques en funció de la mateixa modificació de la realitat social, de la realitat econòmica i de la realitat pedagògica. Per tant, creiem molt interessant que el Consell Superior tingui un major rang, una major dotació pressupostària, una major dotació humana, que és el que es reclama amb aquesta Moció.

Després, el debat sobre política educativa. Segurament que si s'acabés reformant el Reglament de la cambra, el que seria interessant és que en comissió –en comissió–, a començament del que podríem dir el curs parlamentari, les comissions fessin debats monogràfics sobre aquells temes importants de cada comissió. I sens dubte que en la Comissió de Política Cultural hi ha dos debats clau, que són l'estat de la cultura al país i l'estat de l'educació al país. Per tant, hi estem a favor.

Del tema dels barracons –ja s'ha dit aquí–, n'hem parlat molt, hem aprovat molts punts i encara n'hi ha. I del que es tracta en aquest punt, suposo, és de deixar-ne de parlar, de deixar-ho d'aprovar, perquè en deixi d'haver de manera permanent.

Pel que fa als concerts d'elit, el mateix –pel que fa als concerts d'elit, el mateix.

I finalment, pel que fa a la Ley de calidad de la educación, que és on volia estar una mica més, en la nostra anàlisi, nosaltres ho hem dit; en els dos plens passats, ho hem dit. Ens preocupa molt, aquest Projecte de Llei, però és que com més l'hem conegut més ens ha preocupat i com més escoltem o llegim què diu la ministra sobre el que pensa de per què ha de servir la Llei, encara ens preocupem més.

Aquesta és una llei que sembla que no només té la lloable intenció política, per part del Partit Popular, de desmuntar tot el que faci olor a socialista en tema educació, que això és una qüestió política, sinó que a més a més té la lloable intenció de desmuntar el sistema educatiu, que això és ja és molt més perillós. I no només té la lloable intenció de desmuntar el sistema educatiu sinó que a més a més és una peça important en la voluntat de desmuntar el sistema autonòmic, aquest feble, mínim, escadusser sistema autonòmic. Perquè, clar, no és que trepitgi competències, no, no: les elimina –les elimina–, les fa desaparèixer, les subsumeix. Perquè trepitjant, en tot cas el que es faria és deixar les competències a qui les tenia, una mica adolorides, però deixar-les a qui les tenia. No, no: se les emporta –se les emporta. No trepitja un peu: el treu, l'arranca, d'esbiaix. I defensar competències no és una solució davant la manca d'idees; no, no: defensar competències és defensar el país, defensar la democràcia, defensar un estat de coses, defensar-nos a nosaltres mateixos com a individus amb llibertat, com a persones amb capacitat de desenvolupar-se; la societat, el país.

I aquí sí que m'afegiria a les paraules del senyor Boada: que el Govern de la Generalitat segueixi les directius de la consellera d'Ensenyament, que la consellera d'Ensenyament no abandoni les seves directius. Perquè contra

el que ahir vam sentir aquí –contra el que ahir vam sentir aquí–, si som minoria a Madrid, no tenim per què claudicar davant de Madrid. Aquí es va recordar ahir, amb paraules del senyor Ribó, el cas de la LOAPA. Aquesta és una llei que si el Parlament de Catalunya, per una àmplia majoria, s'hi oposa i engega un camí, jo crec que és una llei que..., tot i que el Constitucional cada vegada és més «tribunal» i menys «constitucional», tot i això, és una llei que no passa pel sedàs jurista.

I m'estalvio el comentari sobre les afirmacions de la senyora Pilar del Castillo i la llengua vehicular perquè –i em perdonaran, i si demanen la paraula, senyor president, per contradiccions, ja la pot donar–, en aquest tema, d'on no n'hi ha no en raja.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Pere Lladó.

El Sr. Lladó i Isàbal

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, bé, màxim respecte, certament, per la Moció que ha presentat el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi. Però en tot cas sí que és veritat que, amb l'excusa de l'avaluació, la senyora Baig ha presentat una moció on hi ha tota una sèrie d'aspectes que un ja els ha comentat en moltes altres ocasions, el que passa és que en la Moció que avui ens ha explicat, fa una estona, hi afegeix la qüestió de la Llei de qualitat, no?, la Llei de qualitat del PP, doncs, que sembla que hagi de ser el fet estrella de les diferents intervencions.

En tot cas, breument, quant al punt primer, vostès demanen un nou decret de funcions del Consell Superior d'Avaluació. Bé, sobre aquesta qüestió, vostès poden entendre que fins avui, sobre aquest decret, no s'ha fet una avaluació, no hi ha un diagnòstic, no se n'ha fet cap. Un nou decret també l'ha demanat el Grup Popular a les esmenes que els ha presentat; ara sí, ha demanat un nou decret que contempli els punts bàsics de l'articulat de la Llei de qualitat. Per tant, també vostès també el demanen i vostès també, no?

Bé, en tot cas, miri, l'actual decret que ara tenim en aquests moments permet dur a terme tots els aspectes contemplats tant en la LOGSE com en la LOPEGC. Per tant, nosaltres veurem quins resultats hi ha sobre aquesta qüestió; s'ha de veure, doncs, la tasca que està fent el Consell, i, per exemple, el balanç de la Conferència Nacional d'Educació, no?, que presentarà el proper mes de juny. Llavors podrem, en tot cas, avaluar aquesta eficàcia, aquest funcionament, i jo..., em sembla que no ens hem d'avançar als esdeveniments; serà llavors que caldrà veure les mancances que hi pugui haver en la seva operativitat i en tot cas si ens hem de plantejar un nou decret, però em sembla que aquest no és el cas en aquests moments.

Quant al segon punt de la Moció, no hi hauríem d'entrar perquè ja no estem d'acord amb el primer, però en tot cas dir-los que el Consell Superior d'Avaluació actua amb independència –em sembla que això s'ha de tenir molt clar– i actua amb independència funcional, i així ho demostra el fet que ja hi ha nomenat un president. No va-

gin tan lluny: la presidència de l'INCE, la té la mateixa ministra d'Educació. Altra cosa és la independència orgànica. I nosaltres pensem, en aquesta qüestió, o entenem, que, tractant-se d'un consell d'avaluació del sistema educatiu, aquest ha d'integrar-se en l'àmbit de l'Administració educativa. Aquest és el nostre parer. En tot cas, si vostès en tenen un altre, ja ens l'explicaran.

Quant al punt tercer, senyora Baig, vostè sap perfectament que hi ha molts mecanismes parlamentaris –em sembla que s'hi ha afegit algun altre grup, sobre aquesta qüestió– per debatre l'estat de l'educació a Catalunya quan vulguin. Nosaltres hi estem disposats, a fer un debat d'aquestes característiques, quan ho desitgin i intentarem fer-ho amb el màxim de gust possible.

Quant al punt quart. Ens torna a parlar de les aules prefabricades. Bé, vostè ho sap: si avui tenim aules prefabricades, vostè sap perquè les tenim. En el seu moment havíem d'aplicar la LOGSE, sí o no? S'havia d'aplicar, sí o no? (*Veus de fons.*) Bé. I a més a més, també, en tot cas, vostè també convindrà amb mi que hi ha moltes altres responsabilitats de diferents administracions, que precisament no depenen de la Generalitat, que tenen a veure amb aquest tema.

Miri, en la interpellació que vostè va fer a l'honorable consellera ens comentava, doncs, de la comarca que vostè coneixia més, que era la seva, la comarca del Garraf. Bé, en aquesta qüestió de les aules prefabricades, doncs, jo li podria parlar de la meua comarca, de la comarca del Pla de l'Estany, no? I el senyor Manel Nadal, que és de..., que també resideix a la meua comarca, doncs, també li'n pot fer referència. Miri... (*Veus de fons.*) El senyor Manel Nadal –el senyor Manel Nadal–, eh?; he dit el senyor Manel Nadal: Serinyà és del Pla de l'Estany encara, eh?, senyor Nadal. (*Remor de veus.*) En tot cas, miri, el... (*Persisteix la remor de veus.*) Això són qüestions de germans, eh?

En tot cas, miri, l'Institut Pla de l'Estany des de fa sis anys es troba en mòduls prefabricats, eh?; fa només dos anys que l'Ajuntament ha cedit els terrenys al Departament d'Ensenyament, i si Déu vol, el nou curs estrenarà nou centre. I li diré més, el CEIP de la Draga, en aquest cas, també està en aules prefabricades, aules prefabricades que estan en zona PEIN, i que l'Institut Català del Sòl ha estat qui ha hagut de comprar el terreny per cedir-lo a l'Ajuntament per poder aplicar el Pla de xoc que va presentar aquí l'honorable consellera.

Per tant, jo crec que és una qüestió, aquesta de les aules prefabricades, que no n'hem de fer demagògia, i que en tot cas el que sí que li puc dir és que en aquests moments hi ha una inversió de més de 13.000 milions de pessetes; 274 mòduls enguany, doncs, s'eliminaran, i, per tant, estem en la línia del Pla de xoc que va presentar l'honorable consellera.

Quant al punt cinquè, les inspeccions en el tema dels concerts no han detectat incompliments greus; sí que, en tot cas, volem dir que properament en aquest Parlament se presentarà l'informe de les conclusions de les auditories realitzades en compliment d'aquella Moció que es va aprovar aquí, 80/06.

Sobre la Llei de qualitat, què li he de dir? Ja ho ha dit tot –em sembla– l'honorable consellera. (*Remor de veus.*) Nosaltres certament ho hem dit per activa i per passiva...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Lladó i Isàbal

Sí. La mateixa consellera ha estat molt explícita al llarg d'aquesta qüestió. Nosaltres, en tot cas, també manifestem molts aspectes de desacord amb aquesta Llei de qualitat –no estem d'acord amb els itineraris, que s'envaeixin competències de la Generalitat, amb la reducció de l'escolarització obligatòria, etcètera–; ara bé, nosaltres també hem dit que estem disposats a negociar, de la mateixa manera... (*remor de veus*), disposats a negociar fins a l'últim moment en aquest moment amb el Govern del Partit Popular de la mateixa manera que en el seu moment vam negociar quan el Govern era del PSOE.

El president

Senyor diputat...

El Sr. Lladó i Isàbal

Acabo, senyor president...

El president

...ara sí que hauria d'acabar.

El Sr. Lladó i Isàbal

...acabo, senyor president, donant fe, doncs, que tot això que he argumentat ens porta que votarem contràriament a la Moció presentada pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè. Per posicionar-se sobre les esmenes, la il·lustre diputada senyora Assumpta Baig.

La Sra. Baig i Torras

Moltes gràcies, senyor president. De l'escó estant, per dir, evidentment, que no podem acceptar les esmenes presentades pel Grup del Partit Popular, primer, perquè a la primera esmena sembla que únicament desitgin un decret per poder fer la diagnosi del sistema educatiu a Catalunya; diagnosi que no s'ha fet a nivell de l'Estat. Nosaltres pensem que la modificació de decret ha de ser, evidentment, per iniciar una nova cultura de l'avaluació, molt més àmplia que la de l'alumne. I en el que sí ens comprometem –i esperem que en aquell moment obtinguem, doncs, el vot favorable del Partit Popular– és a demanar, també, la diagnosi del sistema educatiu a Catalunya, prèviament a la presentació de la Llei d'educació a Catalunya.

El segon punt de l'esmena..., evidentment, si nosaltres estem demanant la retirada del Projecte de Llei, no podem

estar d'acord amb la còpia del que diu exactament la proposta d'esmena, amb el que diu la proposta de Llei.

I tercer, manifestar que evidentment quan estem defensant competències no és perquè estem mancats d'idees, sinó precisament perquè defensem les competències per poder fer realitat les idees i el programa específic que té el Partit dels Socialistes de Catalunya en els temes d'educació, i negar aquestes competències a través d'una llei sectorial es posar en entredit el que és un pacte d'Estat a nivell de quines són les competències de l'Estat i quines són les competències autonòmiques, i nosaltres les defensarem com a competències plenes a Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

A vostè, senyora diputada.

Sotmetem ara a votació el text de la Moció que acabem de debatre.

Comença la votació. (*Pausa.*)

Ha estat rebutjada per 64 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques d'estrangeria (tram. 302-00225/06)

A continuació sotmetem a debat la Moció sobre les polítiques d'estrangeria que presenta el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi; i la presenta l'il·lustre diputat senyor Àlex Masllorens, que té la paraula. (*Remor de veus.*) Prego silenci, si us plau. (*Pausa.*)

El Sr. Masllorens i Escubós

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, bé, en la interpellació que vam fer en l'últim Ple nosaltres vàrem posar com una de les qüestions que en aquell moment semblaven més sorprenents el fet que, probablement, seguint la pràctica dels darrers anys de fer d'oposició de l'oposició, el Grup de la majoria –i algun representant i, en aquest cas, el màxim representant del Govern en matèria de immigració– s'hagués convertit en l'opositor major en el moment que va manifestar la seva oposició i el seu convenciment que havia estat un error gravíssim que, el que em va dir el legislador, hagués donat suport a la Llei d'estrangeria, que en aquests moments està en vigor, la 8/2000.

Nosaltres prenem la paraula al secretari per a la immigració. Des del primer moment vam manifestar que, veritablement, aquella era una llei inaplicable –n'estàvem convençuts–, per tant, estem convençuts, també, que això que ara manifesta, doncs, té molt sentit i una gran rellevància política i, bàsicament, pel que fa al nostre primer punt, d'aquesta Moció, abans que probablement es torni a canviar aquesta Llei, que pel que sembla encara es vol endurir, doncs, donar l'oportunitat al Govern de mostrar el seu seny en aquesta matèria i que s'apunti a aquesta tesi del seu secretari per a la immigració. Però tot i ser, probablement, aquesta una qüestió que crida l'atenció des del punt de vista polític,

naturalment, la Moció que presentem va més enllà i té elements que, des del nostre punt de vista, tenen més contingut, com és lògic, i particularment en la línia de manifestar que hi ha d'haver unes polítiques de control de fluxos.

Ho hem dit des de fa molt anys. En aquests moments els únics que diuen el contrari són el Grup de Convergència i Unió i el seu Govern –ahir mateix el seu president– quan posen falsament en boca de l'oposició aquesta idea que en algun moment s'ha dit que tothom havia de tenir papers. En qualsevol cas, nosaltres –hi insisteixo–, i tenim escrits ja de molt antic que ho posen de manifest, el que diem és que hi ha d'haver un control respecte dels fluxos migratoris i s'ha de definir quina és la política.

Mirin, aquí hi ha un discurs per un costat i una realitat per una altra. Fa dos dies la delegada del Govern a Catalunya va manifestar que els anys en què a Catalunya i al conjunt de l'Estat ha augmentat més la immigració han estat en els períodes que van del 2001 al 2002, un 30,3% d'augment en un sol any, i del 1999 al 2000, un 23,4%. Escoltin, el que s'ha d'aclarir és si els discursos que es fan tenen després una correlació i es veuen manifestats en la política del dia a dia, en allò que després acaba passant realment.

Nosaltres el que diem és que hi ha d'haver unes polítiques d'immigració concretes, s'ha de saber què és el que s'està defensant. I precisament convidem el Grup de la majoria, i el mateix Grup del PP, naturalment, i a la resta de grups de la cambra, a donar suport a aquelles polítiques d'homogeneïtzació de la Comissió Europea que en aquest moment apunten, precisament, a clarificar, què és el que han de fer tots els països, perquè si en alguna qüestió estem d'acord és amb què en aquest moment no hi ha cap política que pugui prendre un sol país. Està bé reclamar les polítiques de contingents per a Catalunya, i nosaltres hi estem d'acord, però hem de ser conscients que això no solament no és suficient, sinó que serà inútil si no hi ha una política conjunta de tots els països. Per això donem suport a la Comissió Europea quan reclama unes polítiques homogènies, i esperem que en això el Grup actualment en la majoria, doncs, sabrà comprendre el que demanem i donar-li suport.

Naturalment hem aprofitat també per demanar la dotació de partides econòmiques pròpies, específiques per al Pla interdepartamental d'immigració, i de passada aprofitem per posar sobre la taula una qüestió clau, que també està en sintonia amb el que demana i reclama la mateixa Comissió Europea, i és que totes aquestes polítiques de retorn, siguin voluntaris o siguin forçats, no poden estar mai renyides amb el respecte als drets humans de les persones que es troben irregulars en els països i que han de ser retornades als seus països d'origen.

I en aquest sentit posem sobre la taula –i esperem, també, de tenir el suport de tots vostès, perquè coneixem la seva sensibilitat en aquesta matèria–, posem sobre la taula les greus disfuncions que hi ha en el centre d'internament de la Verneda, igual com en altres centres d'internament, en altres llocs que darrerament, en els últims mesos, han tingut algunes denúncies pel que fa a les condicions d'internament dels estrangers que es troben en període d'instrucció dels seus processos d'expulsió.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Han presentat esmenes el Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds, i les defensa la il·lustre diputada, la senyora Dolors Comas d'Argemir.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. En termes generals, nosaltres estem d'acord amb la Moció presentada pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, però amb algunes matisacions que ara faré i que, a més a més, han motivat la presentació de tota una sèrie d'esmenes que intentaré explicar.

A veure, per nosaltres la política d'immigració ha de ser o, millor dit, hauria de ser realista. I dic «hauria de ser» perquè en aquests moments no ho és. I per què no ho és? No ho és perquè en aquests moments tenim tot un flux de persones que arriben a diferents països, el nostre inclòs, en què l'economia les necessita. Són absorbits pel mercat de treball i, en canvi, hi han uns mecanismes de regularització restrictius. Això és el que explica que, al costat que s'han regularitzat tota una sèrie de persones, continua havent-hi desenes de milers de persones que estan treballant –hi insisteixo–, que estan treballant i que, en canvi, tenen impossible, pel tipus de normativa que existeix, d'accedir a la regularització. I això què crea? Bosses de marginació, bosses d'il·legalització. Vol dir que hi ha permissivitat, en definitiva, amb aquells que contracten aquestes persones i això, evidentment, no és realista.

Una política d'immigració ha de preveure com a mínim tres dimensions: els mecanismes de regularització, els mecanismes de retorn i, també, els d'asil. En aquests moments –i estem d'acord amb el que plantejava el senyor Masllorens– es necessita coordinació a nivell de la Unió Europea; no es poden fer coses independents entre uns països i uns altres. Però fixem-nos que, a la Unió Europea, així com s'han regulat els mecanismes d'asil i s'ha llençat ara el Llibre verd, que està regulant els mecanismes de retorn, no s'ha procedit encara als mecanismes de regularització, i això és una greu manca perquè resulta que la major part d'immigrants que es troben en situació il·legal s'hi troben malgrat la seva voluntat, malgrat fins i tot de tenir les condicions per a accedir a una situació de regularització si les coses fossin normals –dic normals, eh?–, simplement, en una situació de normalitat del fenomen.

És en aquest sentit que nosaltres hem fet diverses esmenes en què el que plantegen és precisament d'incorporar tot això que estic dient. Perquè la Moció –estem d'acord amb tota una sèrie de punts i els votarem– planteja en la seva última part quatre punts, tots ells inspirats en el Llibre verd de la Comissió Europea. El Llibre verd de la Comissió Europea –hi insisteixo– només regula les situacions de retorn, i el que nosaltres diem és: «Bé, s'han de regular les situacions de retorn, però s'ha de regular, també, s'han d'establir normatives de cara a la regularització.» No es pot fer una cosa sense l'altra, perquè, si no més diem que expulsem, no estem dient com fem per integrar totes aquelles persones que són integrables.

És per això que nosaltres afegim, per una banda, una esmena que demana l'ampliació de les vies ordinàries

de regularització; és a dir, amb el mateix instrument que ara es disposa, que és la Llei d'estrangeria, ampliar les vies ordinàries –hi insisteixo: les ordinàries– de cara a què aquelles persones que estan ja treballant puguin presentar una oferta d'ocupació o un pla d'autoocupació, puguin ser regularitzades. I en diversos supòsits nosaltres entenem que sense allò d'obrir les portes totalment, si no és atenent situacions reals, existència de necessitats del país, es pot ampliar les vies de regularització ordinària.

I el que plantejem és tota una sèrie d'esmenes, també, que afegim aquesta necessitat que la mateixa Comissió Europea, a més a més de regular el retorn, es decideixi i faci, perquè ho necessita tothom, establir normatives sobre regularització dels immigrants. Si no és així, tindrem sempre la immigració com un problema. Però el problema no és dels immigrants, el problema és de l'Administració que no resol les coses de cara a aconseguir, justament, una integració correcta d'aquestes persones. Perquè, justament, què és l'efecte crida? Avui, Sami Naïr, en un article que publica en *El País*, explica molt bé com l'efecte crida el crea, no els mecanismes de regularització, el crea l'existència d'una economia informal, i per tant, l'existència de tota una sèrie d'empresaris que s'aprofiten de les situacions de vulnerabilitat, d'il·legalitat dels immigrants, i això és el que provoca l'efecte crida, perquè aleshores en això sí que no hi ha fronteres, perquè en això sí que no hi ha control.

El president

Senyora diputada...

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Res més. Acabo, senyor president.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la il·lustre diputada senyora Carme Porta.

La Sra. Porta i Abad

Moltes gràcies, senyor president. Tot i que ja li he expressat personalment, senyor Masllorens, val a dir que la seva Moció ens ha desconcertat. I ens ha desconcertat perquè, més que propostes d'acció de Govern, s'insta el Govern a considerar i a adoptar alguns plantejaments i acords de la Unió Europea per tal que, entenem nosaltres, es posin les bases per a una política d'acollida a Catalunya.

Francament nosaltres pensem que, malgrat que sabem que massa vegades cal recordar al Govern el que ha de complir, a la seva Moció li fan falta propostes, precisament, de cara a poder portar a terme alguns dels punts concrets que vostè proposa en la seva Moció; el punt 2, per exemple, demana que es pugui desenvolupar l'actual Pla d'immigració del Govern.

Nosaltres no hem presentat cap esmena precisament perquè el que es recull és bàsicament un recordatori dels acords i consideracions europees comunitàries i no pas actuacions concretes, i, de fet, les esmenes d'Inici-

ativa per Catalunya Verds afegeixen encara més punts. Nosaltres pensem que possiblement els hauríem d'assumir tots, els acords europeus. Les consideracions europees, els consells s'haurien de recollir i aplicar en la política pròpia d'immigració.

Hi ha quatre punts, els quals destacaré, que sí que vostè concreta i amb els quals nosaltres mostrarem el nostre acord i els quals són demandes que s'han anat rebent en aquest Parlament: el punt 2, en el qual es reclama la necessitat de solucionar la situació de les persones en situació irregular. Algunes organitzacions han vingut a demanar-nos precisament això. Aquesta és una situació que crea un greu problema personal i social, un problema creat, al nostre entendre, pel Govern de l'Estat, i que caldrà que aquest aportí els recursos i la celeritat suficient en les regularitzacions.

El punt 3, en què es demana al Govern que tingui en compte el Pla d'acolliment, els informes al Consell Assessor d'Immigració, que el convertiria, de fet, en una eina útil i no només en un producte d'informes que no trobaran mai la seva aplicació. En això, evidentment, nosaltres hi estem plenament d'acord.

El punt 4, que és un punt reclamat ja en aquesta legislatura per diferents grups parlamentaris per tal que es doti, de forma específica, una partida econòmica per al Pla d'immigració.

I, finalment, el punt 8, que demana solució a la situació en què es troben els estrangers i les estrangeres que es troben o que s'han trobat retinguts en el Centre d'internament de la Verneda per tal que es respectin els drets humans i les condicions d'allotjament.

Són, evidentment, quatre punts amb els quals no podem estar en desacord i que fan propostes concretes.

Nosaltres, evidentment, votarem afirmativament la seva Moció. No hi podem mostrar el nostre desacord. Entenem les seves raons. Entenem els seus arguments. Però –ho torno a recordar–, hi ha una part que possiblement no s'hauria ni de recordar, sinó que s'hauria d'assumir directament pel Govern, perquè forma part de la política europea d'immigració, i, per tant, fent política pròpia s'hauria d'assumir com a pròpia, donat que Catalunya és un país d'Europa, no?

De fet, les seves propostes, aquests quatre punts que he destacat són, com deia, reclamats per la societat civil. I, per tant, encara trobem que tenen més importància que potser els altres, donat que..., encara que no els traiem importància, és una obligació, i, per tant, coordinar les polítiques pròpies amb les europees seria sobrer tornar a recordar o haver de recordar constantment al Govern el que ha de fer, no?

Pel que fa al punt primer, possiblement el Grup de Convergència i Unió s'hauria de fer una autocrítica, donat que en diferents votacions en què ha tingut ocasió de manifestar el que el mateix secretari per a la immigració va manifestar sobre la Llei 8/2000, els diferents grups de la cambra, que van presentar la demanda d'inconstitucionalitat d'aquesta Llei, vam donar arguments semblants i encara alguns més, no? I el Grup que dona suport al Govern en aquell moment va manifestar-se contrari a aquests..., sembla que un membre

del seu propi Govern no pensa el mateix. Molt possiblement alguns dels problemes que avui estem debatent aquí han estat creats, al nostre entendre –i no creiem que siguem nosaltres els únics que ho entenen així–, per la mateixa reforma d'aquesta Llei 8/2000.

Per tant, nosaltres hi votarem afirmativament. Sabem que hi han algunes esmenes que accepta del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds, i votarem en conjunt la Moció que queda.

Gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada. En nom del Grup Popular, té la paraula l'illustre diputat senyor Daniel Sirera.

El Sr. Sirera i Bellés

Sí, moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, la veritat és que li he de dir, senyor Masllorens, que la seva Moció m'ha decebut. Ha decebut al nostre Grup Parlamentari, li ho dic seriosament. (*Remor de veus.*)

Cap proposta, cap alternativa. Vostès es limiten, simplement, a demanar al Govern de la Generalitat que reclami al Govern de l'Estat solucions concretes i efectives per a les desenes de milers de ciutadans estrangers que viuen a Catalunya en situació administrativa irregular.

I, quines són les propostes o les solucions que vostès han plantejat? Primer, vostès van donar suport a la plataforma que reclamava papers per a tothom. Després, i també ara, vostès demanen al Govern que doni papers a tots aquells immigrants que ja es troben a casa nostra, que no és més, senyor diputat, que demanar d'una altra manera papers per a tothom, sense vincular, com nosaltres creiem que s'ha de fer, l'entrada al nostre país amb una oferta de treball previ.

En tot cas, vostès, i en la seva interpellació ho va fer, s'ha acusat al Govern del Partit Popular i també el Partit Popular, de fer un discurs que fomenta el racisme i la xenofòbia. I crec sincerament, senyor diputat, que el que pot estar generant un cert rebuig social amb relació als immigrants és la reiterada petició dels grups d'esquerres de regularitzar permanentment els immigrants irregulars que es troben en el nostre país.

Sap, senyor diputat, què és el que genera, de debò, rebuig envers els immigrants? Declaracions com les que fa avui en un diari de Catalunya una membre de la seva plataforma de Ciutadans pel Canvi, del PSC, la senyora Paquitona Floriach, que diu textualment: «Els delictes que cometen els immigrants irregulars solen ser de poca importància, furts i delictes contra la propietat exerceixen sense violència.» Més endavant diu: «El fet que per culpa d'aquests delictes s'empresoni els immigrants està provocant la criminalització de les persones immigrades.» Això és el que genera certament preocupació en la població, senyor diputat.

I vostè presenta avui una moció que planteja una reprovació indirecte o encoberta a l'actual secretari per a la immigració del Govern de la Generalitat davant d'unes declaracions certament desafortunades i incoherents

amb el suport que Convergència i Unió va donar a la Llei d'integració dels immigrants, unes declaracions d'aquest secretari que nosaltres, òbviament, no compartim.

La Moció que vostè presenta també parla del Llibre verd de la Comissió Europa, relatiu a una política comunitària del retorn dels residents il·legals. I, en aquest punt, senyor diputat, vostè tracta que aquest Parlament voti una cosa que és òbvia. Perquè, senyor diputat, vostè sap perfectament que el Govern de l'Estat respecta els drets humans pel que fa al retorn dels immigrants i dels residents il·legals.

En el darrer punt vostè vol cridar l'atenció sobre l'obligació que té l'Estat de garantir el respecte als drets humans en el Centre d'internament d'estrangers a la Verneda. I suposo que vostè ho fa perquè deu pensar o deu tenir proves que en aquest Centre d'internament s'hi estan vulnerant els drets humans. Li ho dic perquè, si vostè té proves que això és així, el que li recomano, si no en vol ser còmplice, senyor diputat, és denunciar aquest fet davant dels tribunals. Perquè, si, en tot cas, vostè al que es refereix és amb els..., diguem-ne, la infraestructura que està, en la qual està aquest Centre, només li vull recordar que va ser el seu Govern, el Govern del PSOE, qui va habilitar aquest espai com a centre d'internament, a Barcelona. (*Remor de veus.*)

En tot cas, senyores i senyors diputats, senyor president, aquesta mateixa setmana el senyor Celestino Corbacho, en nom del Partit dels Socialistes de Catalunya, va demanar un gran pacte per no utilitzar el tema de la immigració com a instrument de confrontació política. Doncs bé, ara tenen, vostès, l'oportunitat de demostrar que l'ofertament fet pel senyor Corbacho en nom del Partit Socialista aquesta setmana era un ofertament seriós i responsable.

Per tant, senyor Masllorens, jo li demano que vostè retiri, avui, aquesta Moció i que no la sotmeti a votació. Aquesta pot ser la prova del nou, senyor diputat. Si el seu Grup vol, de debò, arribar a un pacte nacional per no utilitzar la immigració com a arma electoral, li prego que retiri la seva Moció, perquè, si no ho fa, el Partit dels Socialistes de Catalunya tornarà a demostrar avui que l'única voluntat del seu Grup polític és utilitzar el fenomen de la immigració de manera partidista per desgastar el Govern de la Generalitat i per desgastar el Govern de l'Estat.

I, òbviament, senyor diputat, permeti que el meu Grup Parlamentari no participi d'aquest joc.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre diputada la senyora Neus Munté.

La Sra. Munté i Fernàndez

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, aquesta Moció versa sobre les polítiques d'estrangeria. Una qüestió aquesta, com tots vostès saben, que, per ser realment útil i efectiva, ha de partir del màxim i del més ampli acord entre totes –totes– les administracions que hi són implicades.

La Moció, però, només aborda alguns dels aspectes de la política d'estrangeria, però en el seu conjunt no aporta cap novetat significativa. No ens fa avançar en cap aspecte. No contempla cap proposta, cap mesura que ens porti a pensar que amb la seva aprovació ens duria avançar un pas més en aquesta qüestió tan complexa. I, a més, inclou consideracions i acords presos per la Comissió Europea, els quals, lògicament, respectem i compartim, independentment que siguin o no recollits en una moció aprovada per aquesta cambra.

Entre els aspectes que compartim, òbviament, hi ha parlar de les solucions que cal trobar per aquells ciutadans i ciutadanes que es troben en situació administrativa i regular, o bé que les polítiques de retorn han de ser escrupolosament respectuoses amb els drets humans i amb les llibertats fonamentals, o que la gestió dels fluxos migratoris ha de ser més efectiva.

Com deia abans, aquestes qüestions han estat llargament debatudes pel Consell Europeu, i coneixem perfectament l'elaboració del Llibre verd i les seves conclusions, i, també, les conclusions del Consell Europeu en la seva reunió del desembre de 2001, a Laeken. Les coneixem, però no acabariem mai si en les mocions d'aquest Parlament haguéssim de recollir necessàriament aquestes consideracions i recomanacions de les institucions europees.

El Govern de la Generalitat fa el que ha de fer, senyor diputat; està fortament compromès amb la immigració, amb la integració i amb les solucions que cal cercar, i, a més a més, no ha volgut estar mai aliè, no ha volgut ser mai exclòs, i ara tampoc, dels àmbits de decisió.

En la seva interpellació, d'ara fa un mes, vostè –en la seva interpellació al conseller en cap– deia que al Govern de la Generalitat li han faltat reflexos en matèria d'immigració. Jo li ho vull rebatre: reflexos no li han faltat mai, per demanar l'increment de les seves facultats en matèria d'immigració, com, per exemple, demanar la gestió dels permisos de treball i de residència, o tenir una major participació en la determinació dels contingents. No li han mancat mai reflexos per promoure un diàleg social, serè –que és tan important, sobretot en aquests moments–, i per dotar de mecanismes d'incorporació i d'integració als nouvinguts i a les nouvingudes –només caldria parlar de l'ensenyament o de la sanitat per posar alguns exemples–, i reflexos per impulsar un pla interdepartamental i un pla d'acolliment d'immigrants a Catalunya.

Si em permet, faré una molt breu referència sobre el Pla d'acolliment. No és veritat, com vostè contempla en un dels punts de la Moció, que el document «L'acollida dels immigrants, necessitats i propostes» estigui ignorat, sigui ignorat pel Govern de la Generalitat. No ho és. I a vostè li consta per una resposta parlamentària, que deu estar en les seves mans, on es diu que aquest document és valorat i que es tindrà en compte en l'elaboració d'aquest Pla d'acolliment.

I, pel que fa al Pla interdepartamental, també, vostè sap molt bé que no neix orfe, que no neix nu de dotació, té la dotació pressupostària que correspon a tots i a cadascun dels departaments del Govern de la Generalitat que hi estan implicats.

Tots sabem que l'existència nombrosa de ciutadans d'altres països que resideixen, de forma regular alguns i altres d'irregular, a casa nostra constitueix una realitat molt complexa. I aquesta realitat tan complexa no pot ser tractada, és veritat, des del dramatisme o des dels prejudicis. Però el que tampoc podem fer és obviar les tensions i les contradiccions que suscita a la nostra societat com a la majoria de societats contemporànies. I ens cal una política coordinada, eficaç i coherent.

I ja que, a vostè, li agrada tant cercar a les hemeroteques declaracions, manifestacions de representants d'aquest Govern, doncs, pot continuar buscant. Jo li diria que busqués una mica més, perquè trobaria manifestacions de representants d'aquest Govern, del Grup Parlamentari que li dona suport o del mateix Grup Parlamentari de Convergència i Unió a Madrid, i trobaria un fil de coherència respecte a la Llei d'estrangeria, respecte a les polítiques de retorn.

Voldria fer referència, també –ja ho ha fet l'il·lustre diputat del Grup Popular–, a unes recents manifestacions d'un, doncs, il·lustre també representant del Grup Socialista i alcalde de l'Hospitalet de Llobregat, el senyor Celestino Corbacho, quan en l'entrevista publicada a l'*Avui*, el dia 13 –el dia 13 de maig–, parlava que l'esquerra ha d'evolucionar en el discurs de la immigració.

Jo puc interpretar –i així ho interpreto, i vostè em sabrà excusar– que està fent, el senyor Corbacho, un exercici d'autocrítica. I em sembla molt bé. Crec que hem de fer un exercici d'autocrítica, perquè, evidentment, sí que és veritat que vostès han realitzat un gir important en el seu discurs de demanar, de fer el discurs a portes obertes, a parlar en els darrers dies obertament dels processos d'expulsió i de l'aplicació rigorosa de la Llei d'estrangeria.

Estem davant d'una situació, com he dit abans, enormement sensible, enormement fràgil. I el que caldria és fer tots plegats aquesta autocrítica i retornar a l'esperit que va regir el treball, la discussió, el debat i l'aprovació del document sobre la política d'immigració a Catalunya i la Moció 60, d'aquesta sisena legislatura, com vostè molt bé coneix perquè hi va treballar activament, aprovada per unanimitat el 21 de febrer de 2001, en aquesta mateixa cambra, i que volia ser –i, de fet, ho és– un pacte per donar prioritat a les polítiques actives que afavoreixin la integració dels immigrants.

Penso que es va encetar, aleshores, un molt bon camí, un camí que segueix essent plenament vàlid i que és el camí en el qual hem de retornar. (*Remor de veus.*)

En canvi, senyor diputat, lamento dir-li que la Moció que vostè ens ha presentat no va en aquesta mateixa línia, motiu pel qual, ja li avanço, com vostè devia sospitar, que no podrem votar-hi favorablement.

El president

Senyora diputada...

La Sra. Munté i Fernández

Moltes gràcies, senyor president. I acabo. Gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè. Moltes gràcies. Per fixar el posicionament sobre les esmenes, té la paraula l'illustre diputat senyor Àlex Masllorens.

El Sr. Masllorens i Escubós

Senyor president, molt breument. Bé. No, no cauré en la temptació de contestar tot el que ha dit el senyor Sirera perquè el que en desprèn és que la Moció l'han llegit ja amb prejudicis i no en la literalitat del seu text. *(Remor de veus.)*

Quan hem de mirar hemeroteques, les hem de mirar des de fa molt temps i si les miréssim també sense prejudicis el primer que es veuria és que hi ha un discurs molt coherent, que ve de molt lluny, i, en tot cas, hi ha una realitat que és canviant i que ens hi hem d'anar adequant tots. Si hem d'obviar les tensions, senyora Munté, el que no podem fer, per exemple, és dir que al carrer Princesa hi tenim un gran problema quan el que hi tenim són ciutadans que han muntat uns comerços, uns negocis, que paguen impostos, 80.000 milions l'any passat –de pesetes– a la Seguretat Social espanyola, i que anem repetint que tenen drets i deures, però quan exerceixen el seu dret a establir-se i a establir comerços ho posem com a exemple d'allò que no hauria de passar o que és molt estrany. Defensem el petit comerç o no el defensem? És per a tothom o no és per a tothom? Era català tothom que vivia i treballava a Catalunya o ja no ho són ni tan sols els que estan regulats i obren comerços? Això és el que és, no obviar les tensions, sinó multiplicar les tensions i no treballar en la línia que hem de treballar.

Bé, haig de contestar molt breument, perquè no hi ha més temps. Senyora Comas i senyora Porta, jo admeto que aquesta Moció, el text d'aquesta Moció, no entra en tot el que hauria d'entrar, crec que en totes les mocions no podem entrar en tot, entra en una part, i vostè té raó, senyora Comas, quan diu que una de les qüestions en què no entrem és en l'aspecte de la regularització, i estava fet volent, i no entràvem tampoc en aspectes d'integració, perquè amb totes les mocions –hi insisteixo– els textos no poden entrar a fons en la matèria, cada moció no pot ser un document de principis de tot el que s'ha de fer per acollir els immigrants i per tractar-los de la manera que es mereixerien.

En qualsevol cas, jo li acceptaria, si vostè hi està d'acord, i li prego que així sigui, les esmenes 3 i 4, simplement perquè clarifiquen que, a més a més del que són les mesures de retorn, hi ha d'haver també mesures de regularització, però en el benentès que no han de ser regularitzacions per a tothom, perquè el que no pot passar-nos, i ja ho havíem dit fa molt de temps, senyor Sirera, és que anunciant processos de regularització extraordinaris el que fem sigui augmentar la població irregular a Barcelona de manera espectacular, i a Catalunya, com s'ha fet a resultes de la Llei 8/2000. Apliquin la Llei, siguin valents, i a partir d'aquí tindrem una situació bastant més bona de la immigració.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. *(Remor de veus.)* Passem ara, per tant... Senyor diputat, situï's a la votació, vagi a votar, perquè vostè ha de fer una volta.

Comença la votació. *(Veus de fons.)*

Perdó?

El Sr. Boada i Masoliver

Li he demanat votació separada del punt 7.

El president

Molt bé.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies.

El president

Si els sembla i no hi ha cap inconvenient, atendrem aquesta proposta, i posem a votació el text de la Moció incorporant-hi les esmenes 3 i 4 del Grup d'Iniciativa.

Comencem, primer, per la votació separada que han demanat del punt número 7.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 59 vots a favor, 66 en contra i 5 abstencions.

A continuació, la resta del text de la Moció.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 64 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'ús racional dels medicaments (tram. 302-00226/06)

A continuació, el vint-i-tresè punt de l'ordre del dia, que és la Moció sobre l'ús racional dels medicaments. El presenta la illustre diputada senyora Caterina Mieras.

(Pausa.)

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

El vicepresident primer

Un moment, senyora Mieras, si us plau. Es prega silenci, i si han de sortir de l'hemicicle, que ho facin també amb silenci i amb celeritat, si us plau. Té la paraula, senyora Mieras.

La Sra. Mieras i Barceló

Gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, com és sabut, els medicaments són un dels elements bàsics de lluita contra les malalties i, per tant, formen part de les prestacions sanitàries públiques, i no tan sols en formen part, sinó que en constitueixen un capítol essencial, tenint en compte que hi dediquem un 25% dels recursos que Catalunya destina a la sanitat.

D'altra banda, a més de requerir aquest important volum de recursos, els medicaments poden tenir efectes negatius per a les persones quan se'n fa un ús incorrecte i, per tant, poden produir alteracions de la salut, empit-

jorar la qualitat de vida i també, indirectament, incrementar la despesa sanitària.

Parlar, doncs, de la necessitat de fer un bon ús dels medicaments i de racionalitzar la seva despesa suposa fer un repàs de la política de la Conselleria de Sanitat, la política que du a terme amb el 25% del seu pressupost.

El meu Grup considera, i per això va presentar aquesta interpellació, que la Conselleria de Sanitat, el Govern de Convergència i Unió, està seguint en aquest sector una política poc coherent, que no té en aquest moment cap estratègia de futur, que té com a lema l'adagi de qui dia passa any empeny i que pren mesures de cara a la galeria o bé pressionat pels socis del Govern del Partit Popular.

Una política coherent i de futur que fomenti el bon ús dels medicaments i racionalitzi la despesa ha de tenir com a objectiu primordial actuar de forma conjunta i coordinada sobre tots els agents que intervenen en aquesta prestació sanitària, és a dir, els que produeixen els medicaments, els qui prescriuen, metges i farmacèutics, i els usuaris, a qui cal afegir un quart actor, que no és altre que el qui paga la major part de la factura, és a dir, el sector públic. Per aquesta raó, he agrupat en quatre blocs les mesures.

El primer bloc fa referència als usuaris consumidors. Pel que fa a aquest bloc, voldria ressaltar la proposta de generalitzar campanyes de coneixement del bon ús dels medicaments combinant l'actuació de la xarxa primària i la utilització dels mitjans de comunicació públics. També que es doni als usuaris informació sobre el cost dels medicaments consumits cada any.

En el segon bloc, que fa referència als prescriptors, metges i farmacèutics, les nostres propostes pretenen la generalització de guies terapèutiques de referència a tota la xarxa d'atenció primària i hospitalària que facilitin la tria del millor fàrmac en la relació cost / benefici i risc / benefici. Cal també estructurar les unitats hospitalàries de dispensació ambulatoria i, si és possible, integrar les oficines de farmàcia en aquesta tasca. D'altra banda, proposem, també, generalitzar programes globals d'atenció farmacèutica que impliquin una reordenació del sector d'oficines de farmàcia per tal de fer possible un sistema de dispensació individualitzada, el seguiment del tractament farmacològic i l'educació sanitària dels usuaris. Com poden veure, la paraula «generalitzar» és a molts punts. Ja n'hi ha prou de fer tan sols experiències pilot, ara cal més ambició i és el moment de generalitzar i d'innovar.

I, finalment, ressaltaré, dels blocs tres i quatre, alguns objectius de política sanitària que pensem que el Departament de Sanitat hauria de fer seus en veritable convicció i defugir l'excusa de mal pagador que no tenim competències.

Primer objectiu: treballar per a un pacte català per a un bon ús racional del medicament, en què participin la indústria, els professionals sanitaris i els usuaris. Segon: garantir la inversió en recerca i desenvolupament al nostre territori, tant en investigació biomèdica com clínica, orientant les prioritats de recerca. I tercer: presentar en un termini de sis mesos un informe sobre l'increment previsible de la despesa farmacèutica tenint en compte l'envelliment de la població els propers deu anys.

Per acabar, voldria insistir que només podem esperar els millors resultats si actuem de manera conjunta i global sobre tots els factors que influeixen en el bon ús del medicament, i vull insistir-hi perquè si no fem bé la feina i deixem forats, no hi haurà manera d'impedir que la factura farmacèutica ofegui les possibilitats del conjunt del sistema sanitari públic. Perquè això no passi és pel que demano el vot afirmatiu de tots els grups d'aquesta cambra.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyora Mieras. Ara, pels grups que han presentat esmenes, en nom d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Comas d'Argemir.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, debatre sobre l'ús racional del medicament és oportú i és necessari, precisament perquè és un objectiu desitjable, aquest ús racional del medicament, és desitjable, deia, però llunyà en el nostre país. Desitjable per millorar la salut col·lectiva, per tallar l'ús exagerat que es fa del medicament i el fenomen alarmant des del punt de vista sanitari de l'automedicació, que cada vegada creix més, i, justament, Espanya, entre els països de la Comunitat Econòmica Europea, de la Unió Europea, és un dels que té més problemes de resistència als antibiòtics, entre altres coses per aquest ús excessiu de medicaments. D'altra banda, és llunyà, perquè l'estructura de la nostra sanitat, deficitària en serveis primaris, en programes de prevenció i educació, i en el camp del medicament sotmesa a la totpoderosa indústria farmacèutica, troba en l'abundància de prescripcions diverses coses. Per una banda, la sortida més fàcil als dèficits assistencials, probablement la sortida més econòmica, ja que si s'ha de substituir l'excés de medicament per l'atenció primària i programes de medicina preventiva, això costa més diners, però és millor, sens dubte, i, per altra banda, perquè és complaent i respectuosa amb els interessos de la indústria. Aquesta qüestió, que té arrels molt antigues, s'ha agreujat amb la nostra pertinença a la Unió Europea, que considera estratègic i prioritari el sector industrial farmacèutic, que vol equiparar amb el nord-americà i el japonès.

L'ús racional del medicament té, doncs, dos vessants. Per una banda, l'econòmic, restringir despeses és un objectiu de qualsevol govern, i el purament sanitari, disminuir l'automedicació legal, les especialitats publicitàries, i eradicar la il·legal, que és la dispensació sense recepta, educant el coneixement dels medicaments i del seu ús correcte, i disminuir el recurs al medicament com a substitut de la manca d'assistència, sobretot en atenció primària.

Quan es parla d'ús racional del medicament és fàcil caure en el discurs economicista, «gastem molt», i deixar en un segon terme el vessant pròpiament sanitari, i això, també, caldrà abordar com reforçar, justament, tot el vessant preventiu i l'assistència primària té efectes sobre l'ús social del medicament.

Hi ha un economista madrileny, Gerardo Ortega, que ha estudiat el món de la farmàcia i la despesa farmacèutica a Espanya, i assenyala que puja per tres motius: en un 60% per l'augment del preu del medicament, responsable la indústria i el registre de medicaments, i això està en mans exclusives del Govern central; en un 20% per l'envelliment de la població, que és una tendència demogràfica desitjada, desitjable i irreversible, i, en un darrer terme, un 20% per l'increment del nombre de receptes, això és fruit de la pressió social, dels dèficits assistencials i també, segurament, de la universalització dels drets d'assistència.

És justament en aquesta tercera dimensió que es pot incidir des de la Generalitat de Catalunya, perquè la primera, com deia abans, és competència del Govern central, i és en aquest cas el Consell Executiu qui ha d'intentar incidir en la tercera de les variables, que és l'única en què podem intervenir.

És en aquest sentit que nosaltres estem, en principi, d'acord amb els plantejaments de la Moció, i hi hem incorporat tota una sèrie d'esmenes que el que fan és corregir o millorar alguns dels seus aspectes, al nostre entendre, clar, lògicament, i, en tot cas, anuncio la retirada del punt vuitè de les esmenes que hem presentat i el manteniment de totes les altres per a la seva consideració a la persona que ha presentat la Moció.

Res més, moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Comas d'Argemir. En nom del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'illustre diputat senyor Ernest Benach té la paraula.

El Sr. Benach i Pascual

Gràcies, senyor president, de l'escó estant, si m'ho permet. El nostre Grup Parlamentari ha presentat, efectivament, dues esmenes, molt més de forma que no pas de fons al contingut de la Moció, entre altres coses perquè enteníem que el que plantejava aquesta Moció, en definitiva, era perfectament assumible pel nostre Grup Parlamentari; de fet, per dos motius: perquè algunes de les coses que es plantegen en aquesta Moció ja s'han començat a fer o ja s'estan fent, i per altra banda, també, perquè determinats temes –les llistes positives, la individualització dels medicaments, una mica, l'esperit aquest del pacte que es planteja aquí– han estat plantejats en altres iniciatives parlamentàries que el nostre Grup Parlamentari ha presentat en aquesta mateixa cambra. Per tant, a part de la identificació, doncs, de les mesures que es plantegen i a part, també, que entenem que alguna d'aquestes mesures en aquests moments ja s'està fent, el nostre Grup Parlamentari, per tant, se sentia completament identificat amb aquesta Moció.

Les dues esmenes que hem presentat, concretament, fan referència a l'especificació i, per tant, a la incorporació concreta tant del Col·legi de Metges com del Col·legi de Farmacèutics en la proposta que presenta el Grup Socialista; ens semblava que era bo reflectir-ho, i després una esmena de matís, que també ja hem vingut fent altres vegades, i és que qualsevol informe que faci referència a temes sanitaris tingui l'obligació de

presentar-se en persona a la Comissió de Política Social, perquè això permet, doncs, segurament, aprofundir molt més en el debat.

Jo, poca cosa més a afegir, senyor president, entre altres coses perquè els arguments han estat expressats per les intervencions precedents, i, per tant, el nostre Grup Parlamentari votarà afirmativament la Moció, a part que s'acceptin o es deixin d'acceptar les dues esmenes anunciades.

Gràcies.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyor Benach. En nom del Grup Popular, té la paraula la il·lustre diputada senyora Maria Àngels Esteller.

La Sra. Esteller Ruedas

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, la senyora Caterina Mieras, del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, ens ha plantejat un debat entorn de la despesa farmacèutica i de les mesures que caldria adoptar per tal de rebaixar el cost dels medicaments, reduir la despesa i educar també la societat. Nosaltres considerem i compartim que un dels problemes que tenim en el nostre sistema sanitari és l'excessiva despesa farmacèutica i que s'han pres mesures per reduir-la, unes mesures més eficaces que altres, donat que la proliferació i la innovació dels medicaments han produït un allargament de la vida i, a més a més, també, han produït una millora de la seva qualitat. Però no es pot oblidar també que nous medicaments, molts molt cars, per a moltes malalties, també incrementen molt la despesa i desequilibren la balança. Això cal tenir-ho en compte, i en aquest cas és difícil assolir aquest equilibri, tot i que, evidentment, s'han d'adoptar mesures per aconseguir-ho.

Els darrers anys s'han adoptat moltes mesures. La senyora Comas feia esment de moltes competències que són del Govern central, i en aquest sentit s'ha fet una sèrie de propostes que han estat eficaces, en el sentit d'introduir els genèrics, que més que una determinada política sanitària és un canvi de cultura; un canvi de cultura que requereix, a més a més, la col·laboració de la població.

És per aquest motiu que el nostre Grup, en el punt 1, ha presentat una esmena en el sentit que es promogui una cultura sobre la utilització correcta dels medicaments i el seu ús racional entre els ciutadans, en col·laboració amb tots els operadors. Pensem que és important que hi col·laborin tots els operadors, tenint en compte el personal facultatiu, les associacions de consumidors també, quant a l'extensió de totes aquestes mesures, mitjançant la promoció de campanyes informatives sobre comportament saludable i el risc de l'automedicació. S'ha parlat també del risc de l'automedicació perquè, en tant que és convenient reduir el cost dels medicaments no tan sols per reduir despeses, sinó també per millorar la salut de les persones..., que s'utilitzen amb irracionalitat. És per aquest motiu que també cal garantir i extreure el control del personal sanitari, així com impulsar mesures per evitar l'acumulació de medicaments.

En aquest sentit, també volem destacar que s'ha fet un gran esforç no tan sols per adoptar totes aquestes mesures, sinó també per aplicar-les, quant al conjunt dels

medicaments homologables més amplis; també els preus de referència, en virtut del Decret 5/2000, que ha estat positiu no tan sols per la rebaixa voluntària dels medicaments de més consum..., no tan sols els que tenien preus de referència, sinó també perquè també s'han rebaixat tots aquells que, en no estar en el grup homologat, no tenien per què rebaixar-se, i en aquest cas s'ha aconseguit en una doble direcció.

Però no podem oblidar que hi ha elements que intervenen en la prescripció dels medicaments. La senyora Caterina Mieras ha fet esment que no es podien adoptar mesures parcials; nosaltres hi estem totalment d'acord. És per aquest motiu que nosaltres creiem que cal adoptar mesures integrals. El que considerem que són parcials i molt intervencionistes són moltes de les mesures que ella proposa en la seva iniciativa, en el sentit que a vegades pretén actuar en uns àmbits on el mateix mercat i, en tot cas, la mateixa capacitat dels facultatius tenen criteris suficients a l'hora d'adoptar mesures. Entre altres coses, nosaltres considerem que algunes de les mesures, com que hi hagin informacions puntuals amb evidències científiques en contra, a vegades, o per contraposar-les a les mateixes informacions dels laboratoris, ens semblen probablement molt complicades i, a més a més, que poden crear una discrepància de criteris i confusió també a la ciutadania.

Per altra banda, també creiem que una de les mesures que s'han d'adoptar és l'incentiu a les oficines de farmàcia. En aquest sentit, nosaltres també hem presentat una esmena per tal que les oficines de farmàcia no tan sols vinguin aquests medicaments, sinó que, a més a més, assessorin en matèria sanitària, en matèria d'educació per a la població i aconsellin la ciutadania. En aquest sentit també, en el Consell Interterritorial es va crear un grup de treball per tal de veure quines eren les mesures que es podrien adoptar per implementar, junt amb els col·legis farmacèutics i de metges, aquestes mesures.

Per altra banda, creiem també molt convenient que els metges tinguin més criteris a l'hora de saber quines són les llistes de medicaments que cal receptar, tot i que no estem d'acord amb les mesures i amb els criteris que hi ha establerts, en tant que estableix una llista positiva de medicaments. Jo aquí li puc ensenyar –li ho he ensenyat abans– totes les llistes que envia el Ministeri amb tots els medicaments que després cada comunitat autònoma incorpora a les seves vies facultatives, i els metges ja tenen uns criteris suficients, sense necessitat que els diguin tots els punts que han de seguir. Creiem nosaltres que cal incrementar les mesures..., cal racionalitzar-ne l'ús, cal educar la població en col·laboració amb els professionals, amb els facultatius, amb els metges, i no tan sols amb mesures de campanyes, que probablement no són tan efectives com es persegueix.

Per altra banda, nosaltres li hem presentat aquestes esmenes que acabo de defensar. Del punt 3, en demanem la supressió, entre altres coses perquè al nostre Grup, al senyor Ricardo Fernández Deu, en política de foment de la indústria farmacèutica, ja li van aprovar una moció en aquest sentit, que recull totes les propostes que presenta, i creiem que ja està recollit explícitament en la Moció que va presentar. Per aquest motiu, nosaltres en demanàvem la supressió, i, si no ens accepten les

nostres esmenes, que creiem que són unes mesures que implementen les línies ja establertes també pel Govern i que aquí a Catalunya tenim la capacitat d'implementar-les en aquestes tres direccions que jo ja he esmentat, el nostre Grup, en considerar que aquestes propostes són parcials i que en cap cas...

El vicepresident primer

Senyora Esteller...

La Sra. Esteller Ruedas

...reduirien la despesa sanitària, nosaltres hi votàrem en contra.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies a vostè. En nom del Grup de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre diputada senyora Meritxell Borràs.

La Sra. Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, avui tenim al davant una moció que és llarga en el seu contingut i que mira d'abordar el que la senyora Mieras, doncs, va presentar l'altre dia en la seva interpellació. I bàsicament, com ella bé ha explicat, ve a través d'unes mesures dirigides, per una banda, als usuaris; per una altra, al que serien els prescriptors, als dispensadors, als proveïdors, i també al que serien mesures directament al Departament de Sanitat.

Creiem sincerament que aquesta Moció respon molt fidelment al que va ser la seva intervenció en la seva interpellació, en el sentit –i permeti'm que li ho digui amb tota la cordialitat–, doncs, de tampoc voler veure en molts casos la feina feta –que creiem, sincerament, que en aquest àmbit és molta– que per part del Departament de Sanitat es fa. Entenem que hi han coses que, evidentment, cal aprofundir-hi més, però també és cert que algunes de les propostes que vostès avui plantegen, doncs, són elements que ja s'estan duent a terme per part del Departament de Sanitat –jo diria que bona part d'elles–, i, per altra banda, també hi han altres temes que vostè avui planteja en els quals ja s'han aprovat..., és a dir, hi han hagut plens anteriors en què, en tot el tema del que és investigació i desenvolupament, ja s'han fet propostes i han sigut aprovades. En aquest sentit, doncs, estaria d'acord tant amb el que ha dit el senyor Ernest Benach com també amb el que ha dit la senyora Esteller.

Per altra banda, hi ha algun punt concret que nosaltres no podríem recolzar, com és, per exemple –que també se n'ha fet menció– l'acord 1.3, que diu: «informar puntualment els mitjans de comunicació no especialitzats de les evidències científiques provades dels fàrmacs publicitaris contrastant, així, la informació feta per la indústria farmacèutica». Entenem que la feina que correspon al Departament de Sanitat és, precisament, controlar que la informació que donen els laboratoris sigui certa, que no sigui falsa, i, per tant, no és feina del Departament de Sanitat fer una contra-informació del que fan els laboratoris farmacèutics,

sinó fer una informació afegida de mesures de cultura en aquest àmbit concret.

El conseller va exposar molt extensament quines han estat les mesures dutes a terme en aquest àmbit, que jo no m'estendré a enumerar, però sí que m'agradaria, doncs, citar el que és la implantació de la tarja d'identificació sanitària, el que ha estat el Llibre blanc, els protocols de selecció de medicaments, la potenciació –fet molt important– de serveis farmacèutics a l'atenció primària... I, per tant, nosaltres hem presentat unes esmenes que la voluntat de les mateixes és aprofundir en aquells àmbits en els quals ens queda, segur, terreny per córrer, com és el de realitzar campanyes d'ús racional dels medicaments, especialment en l'àmbit de les especialitats farmacèutiques genèriques i el sistema de preus de referència –aquest és un àmbit en el qual s'estan fent coses però que cal, evidentment, avançar-hi més–; en el que és potenciar la utilització de la targeta sanitària individual, en la qual hem de dir que cal veure totes les potencialitats que aquesta targeta té i cal explotar aquestes potencialitats perquè faci el servei que és necessari i que es requereix; també hi han actuacions dirigides als professionals sanitaris, tal i com vostè marcava també..., plantejem nosaltres de fer accions en aquest sentit, i diem «reforçar l'elaboració de guies pràctiques clíniques, protocols terapèutics i elements de suport a la prescripció».

Aquests són elements que vostè es planteja de fer, però que és evident que en aquests moments ja fa temps que el Govern està fent, i, per tant, ens sembla que no seria correcte, doncs, donar per bo el fet que ara haguéssim de començar a fer una feina que de fet ja fa anys que s'està duent a terme.

Per altra banda, també demanem promoure la coresponsabilització en la gestió de la prestació farmacèutica, tant pel que fa a la prescripció com a la dispensació. Amb relació a la dispensació cal analitzar nous sistemes de retribució de les oficines de farmàcia que fomentin l'atenció farmacèutica.

Per tant, crec sincerament que en el fons de la matèria podríem dir que estem d'acord; en les concrecions no, perquè, molt sincerament, creiem que en aquest àmbit segurament, doncs, està predominant, aquí diríem, una actitud partidista –permeti'm l'expressió– a l'hora de no voler veure la tasca que està fent el Govern en aquest sentit. És una tasca important. Segur que queden coses per fer, però vostès també, en el seu moment, en van deixar moltes per fer. Entre elles, deixi'm que n'hi citi dos: una és resoldre el tema del finançament de la sanitat correctament, que no ho varen fer, i l'altra, precisament, un dels àmbits en què vostès fan més pressió, que és fer major incidència sobre els genèrics; aquest, precisament, vostès el van deixar absolutament en el calaix.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

El president

La il·lustre diputada senyora Caterina Mieras té la paraula.

La Sra. Mieras i Barceló

Gràcies, senyor president; des de l'escó estant. Acceptem les esmenes, totes les esmenes del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds. Li he fet a mans una transaccional, i han retirat la 8. Acceptem també les esmenes d'Esquerra Republicana de Catalunya, i les esmenes de Convergència i Unió i dels seus socis de govern, el PP, no les podem acceptar, en primer lloc, perquè no van en el sentit d'actuar de manera conjunta i global sobre tots els agents que intervenen en el sector; necessitat que nosaltres creiem fonamental, i, per altra part, creiem que les esmenes tant de Convergència i Unió com dels seus socis de govern van exclusivament en el sentit de l'autocomplaença, la no-concreció i la dilució, i això no ho podem acceptar.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies.

Per tant, tal com s'ha expressat la senyora diputada, sotmetem a votació el text de la Moció incorporant-hi les esmenes d'Iniciativa per Catalunya excepte la 6, que sustenta la transacció, que també s'hi incorpora, i amb la 8 retirada, més les esmenes d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 64 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Li ha arribat a aquesta Presidència un rumor parlamentari que aquestes tres següents mocions es tracten conjuntament. És així? Molt bé, doncs, confirmem el rumor.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la resposta als problemes d'envelliment de la població (tram. 302-00227/06)

Té, en primer lloc, la paraula la il·lustre diputada senyora Marina Geli per presentar la Moció sobre la resposta als problemes de l'envelliment de la població. *(Pausa.)* Li donaré cinc minuts per a la presentació i dos minuts i mig més, o tres, per a la presa de possessió. Molt bé. *(Pausa.)* Pot començar, senyora diputada.

La Sra. Geli i Fàbrega

Miri, president, que els acumulem no vol dir, en absolut, suposo..., que ningú malinterpreti que menystenim el tema, eh?...

El president

No, en absolut.

La Sra. Geli i Fàbrega

...perquè ja vam dir que *lo breve, si bueno, dos veces bueno*.

Nosaltres el darrer plenari vàrem interpellar el Govern per la necessitat d'un canvi amb relació a les polítiques d'envelliment de la població catalana, i el que avui

plantejem aquí és una iniciativa que intenta en el primer punt, precisament, això, deixar de parlar de persones grans només quan parlem de serveis sociosanitaris.

Volíem parlar de consum, de formació, de mobilitat, d'oci, d'esport, i, per tant, demanem al Govern que presenti una anàlisi, que podria ser plurianual, amb relació a aquest fenomen, que té, evidentment, molts efectes en tots els vessants de la vida.

Nosaltres també plantejem un tema que ja és recurrent, donat que tots estem d'acord que les persones grans, la majoria, són persones amb capacitat d'autogestió: el que plantejem és que els casals d'avis que depenen del Departament de Benestar Social es deleguin en el món local perquè en delegui l'autogestió a les associacions de persones grans, aquest és un punt que ja havíem plantejat en d'altres ocasions, i que es garanteixi el suport financer a tots els casals d'avis de Catalunya, amb independència de la seva titularitat, que ja hem denunciat moltes vegades que això no passa, especialment en aquells que no formen part de la xarxa d'acció cívica.

Plantejàvem, per bé del sistema sanitari, un sistema fràgil des del punt de vista del finançament, que analitzéssim què voldrà dir l'increment de despesa sanitària amb relació a l'envelliment, per després, evidentment, prendre les conseqüents solucions, si aquest sistema sanitari els propers anys, a vuit anys, podrà assumir, amb el model de finançament que tenim, aquest increment de despesa o hauréu de buscar fonts addicionals.

Amb relació a la dependència, plantejàvem dos grans blocs. Un, de vida diària, amb el que tenim, que li demanàvem en el programa «Vida als anys» que es convertís en una agència, en una agència sociosanitària que fes l'avaluació de necessitats de les persones amb dependència, que establís quin és el catàleg de prestacions sociosanitàries i que tendís a donar-los serveis, i un altre, per nosaltres, un debat que també hem portat aquí en algunes altres ocasions, que és el debat de la necessitat d'avançar cap a la prestació universal de dependència, amb assegurement i amb serveis. I dèiem a aquest Govern que discutíssim aquí per portar el que calgui a l'Estat però per fer aquí allò que puguem fer que ens presentés les diferents variables, les diferents propostes, per avançar cap a la universalitat d'aquesta prestació de dependència. Aquest és un debat incipient a Catalunya, molt incipient a nivell de l'Estat i molt millor resolt a la resta de països de la Unió Europea.

I, finalment, un punt molt concret, que nosaltres entenem que és de justícia. Comencem a finançar des de Catalunya allò que en diem el «mòdul econòmic sociosanitari» de les persones amb mitjana i alta dependència, amb independència del seu nivell d'ingressos. El Grup Socialista - Ciutadans pel Canvi sempre ha estat d'acord amb el copagament, amb el copagament d'aquells serveis que són substitutius a la llar i, fins i tot, amb el copagament per nivell de rendes en l'atenció domiciliària, però ens sembla injust que aquestes persones, les persones que tenen rendes mitjanes, es quedin sense poder gaudir d'un finançament públic quan arriba la mitjana i alta dependència. Poden pagar, els podem exigir pagar, fins a 150, fins a 160.000 pessetes, però no ens sembla que els puguem fer pagar fins a 200.000 pessetes, que és el que costen, 250.000, els serveis, especialment residen-

cials i de centre de dia, a les persones que tenen alta dependència. I, per tant, plantejàvem, ja, propostes molt concretes, dic, de model a curt termini i, evidentment, propostes també a mitjà i llarg termini.

Acceptem les esmenes d'Iniciativa i d'Esquerra Republicana en la seva totalitat, perquè milloren i amplien el text de la nostra Moció. Acceptem, senyor president..., i ja vull anunciar el vot favorable de la Moció presentada per Iniciativa per Catalunya Verds, perquè és una moció complementària a la nostra. Entra en temes de pensions, en definició de temes de pensions, que són competència estatal, però que nosaltres pensem que des de Catalunya també hi hem de dir la nostra, i també porta el debat del sistema de protecció a la dependència a l'Estat demanant que aquest Parlament es manifesti sobre la necessitat d'encarar aquest com un dels temes pendents de la societat espanyola i de la societat catalana.

Per altra costat, amb relació a la Moció subsegüent que presenta el Grup del Partit Popular, nosaltres no hi votarem a favor, a excepció del primer punt. Votarem en contra d'un punt que ens sembla, pel seu redactat, que no podem assumir. El dret a la jubilació és un dret adquirit, un dret que, diríem, que l'hem anat establint a partir dels seixanta-cinc anys. Estem d'acord amb la flexibilització del dret aquest de la jubilació amb caràcter voluntari, però si votéssim això avui aquí, obriríem la porta a una incertesa cap a aquest dret als seixanta-cinc anys, és més, amb grans contradiccions, quan hi han prejubilacions als cinquanta anys i dificultat de trobar ocupació a partir dels cinquanta anys o dels quaranta anys. Per tant, si queda així el redactat, nosaltres, en aquest punt, no podríem votar-hi a favor, i a la resta ens abstindrem, ens abstindrem perquè és molt de declaració de principis, amb alguna excepció d'algun tema molt concret, concreta uns temes i en deixa de concretar d'altres, i pensem que moltes de les coses que hi han aquí ja les hem votat altres vegades i seria redundant.

Amb relació a les esmenes que planteja a la nostra Moció –i aquí acabo, senyor president– el Partit Popular, nosaltres estaríem disposats a acceptar la seva esmena si fos assumida no com de modificació al punt 1, sinó com d'edició en el punt 1, eh? Per tant, nosaltres acceptaríem l'esmena del Partit Popular que fos complementària d'edició en el nostre punt, en el primer punt, perquè entenem que nosaltres diem al Govern que pensi en l'envelliment de tot, el consum, l'oci, el lleure, i vostès plantegen la concreció amb relació a les persones amb dependència.

I amb relació a les esmenes que presenta Convergència i Unió, és obvi que el que vol és polir-se, i permeti'm que utilitzi aquesta expressió, la nostra Moció, perquè de les set esmenes presentades, sis són de supressió del text. Per tant, cap voluntat política ni per part de Convergència i Unió ni de nosaltres de cap rebaixa si no és constructivament.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Si no ho he entès malament, accepta l'esmena d'Esquerra Republicana;

accepta, si s'admet que és d'edició, que, en tot cas, ja s'hi posicionaran vostès, la del Grup Popular, i cap més esmena, perquè... (*Veus de fons.*) No, no n'hi han, d'Iniciativa per Catalunya, per això –per això– li ho preguntava. Gràcies.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política d'atenció a la gent gran (tram. 302-00228/06)

Té la paraula ara per presentar també la seva Moció la il·lustre diputada la senyora Dolors Comas d'Argemir. Té cada intervenció, per presentar la Moció i per posicionar-se, vuit minuts.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, són tres mocions amb relació a la política d'atenció a la gent gran. Com ha dit la senyora Marina Geli, la nostra Moció és força complementària a la que ella ha presentat, i, en aquest sentit, podríem dir que no presenta de manera global totes les polítiques d'atenció a la gent gran, ni molt menys, no ho pretén, perquè en aquest Parlament, a més a més, s'han aprovat moltes coses amb relació a l'atenció a la gent gran. Hem tingut en compte el que s'havia aprovat per no reiterar-ho, però hi han temes pendents i molts temes que estan pendents. Jo diria que, fins i tot, hi ha una qüestió de globalitat del sistema al qual volem arribar amb relació a quina cobertura cal donar a les situacions de dependència des del punt de vista social, perquè des del punt de vista sanitari està resolt, pel que fa a la universalitat, i si el sistema ha de continuar essent com ara o com nosaltres voldríem que fos, un sistema en què les prestacions i serveis públics fossin l'eix vertebrador i que ho articulessin justament tot.

És en aquest sentit que nosaltres hem presentat una moció que –hi insisteixo– no intenta abordar totes les dimensions, és impossible, per altra banda, sinó unes quantes, i tret d'un primer punt, que és, bé, una proposta de principis amb relació a les polítiques de la gent gran, nosaltres volem donar molta importància en aquest punt *b* de la Moció, aquest que insta el Consell Executiu a demanar al Govern de l'Estat, perquè són competències seves, que en les properes negociacions sobre les pensions, a més a més dels increments generals, hi hagi un tractament específic de les pensions contributives més baixes, i també de les no contributives, perquè puguin arribar, com a mínim, al salari mínim interprofessional.

Justament, tinc a les mans informació que ens ha arribat recentment a través de preguntes fetes a través del Congrés de Diputats referents a la situació a Catalunya de les pensions, i resulta que un 57% de les pensions existents a Catalunya estan per sota del salari mínim interprofessional. D'aquestes, un 80% de les pensions de viudetat estan per sota del salari mínim interprofessional, amb la qual cosa ja ens podem imaginar que, tenint en compte la situació de les pensions no contributives i la situació de les pensions de viudetat, són les dones les que estan patint més en les seves carns el que és un sistema de pensions que, sobretot, discrimina més les dones.

També demanem que es creï un sistema de protecció a la dependència, la gran assignatura pendent, una qüestió que caldrà abordar d'una manera o altra.

Altres punts de la Moció tenen a veure amb dimensions sanitàries, amb dimensions socials, que queden expressades en el text i que, com que penso que no tindrè molt temps per exposar-ho, quasi prefereixo posicionar-me ja directament sobre les esmenes i sobre les altres mocions.

Pel que fa referència a l'esmena de Convergència i Unió respecte al punt *a* de la Moció, l'acceptem. Per altra banda, hem arribat a textos transaccionals amb el Grup de Convergència i Unió i el Partit Popular respecte al punt *c.1* de la Moció, i amb Convergència i Unió per als punts *2 i 3* i el *7 c*, i amb el Partit Popular respecte al punt cinquè, que els dono tots a la Mesa.

Per altra banda, demano, ja, malgrat que amb el Partit Popular hem arribat a un text transaccional del punt cinquè, demano votació separada de l'últim paràgraf d'aquest punt, que és el que no hem transaccionat, eh?, aquell que diu: «Establir un temps màxim de garantia d'un mes per accedir a aquests serveis.» Estem parlant de llistes d'espera pel que fa referència als serveis socials.

El president

Senyora diputada, esperi's un segon. El punt cinquè només el veig en l'apartat *c*. És aquest? (*Veus de fons.*) Si mira el seu text de la Moció, veurà que hi ha *a*, *b* i *c*, i el punt cinquè només està en l'apartat *c*.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Té raó, senyor president, és el *c.5*.

El president

El...

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

c.5.

El president

c.5. Molt bé.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

El *c.5* és el que hem arribat a aquest text transaccional...

El president

D'acord.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

...i mantindríem votació separada de l'última frase del nostre text original. *c.5*.

El president

Molt bé.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Aleshores, pel que fa referència a la Moció presentada pel Grup Socialista - Ciutadans pel Canvi, la votarem

íntegrament de forma positiva. I pel que fa referència a la Moció presentada pel Partit Popular, aquí hem presentat tota una sèrie d'esmenes que, com comentàvem abans amb la senyora Esteller, són esmenes de model. Nosaltres quan parla de serveis que cal donar a les famílies, sempre hi afegim «públics», i és aquest èmfasi el que hi volem donar.

Per tant, nosaltres votarem a favor del primer punt de la Moció, ens abstindrem en la resta si no ens accepten les esmenes, si ens les accepten, votarem a favor, però si no ens les accepten, ens abstindrem i votariem en contra del punt cinquè, si no ens accepten l'esmena, que ja m'imagino que no. Bé, ja m'ha dit que no, però, és que, a més a més, ja m'imagino que no perquè, aquí, el que nosaltres volem assenyalar és una qüestió, estem d'acord amb la flexibilització de l'edat de jubilació –hi estem d'acord–, però no ens podem posar a fomentar només que s'allargui el moment de la jubilació si no hi ha al mateix temps mesures efectives perquè les persones que tenen més de cinquanta anys no siguin subjectes de prejubilacions forçoses, en molts casos, per interès de les empreses, i això ens sembla que, justament, un dels elements de cohesió social de les famílies més importants és que les persones majors de cinquanta anys no es quedin tot d'un plegat amb unes pensions de jubilació.

Per altra banda, com que es fa referència a la Llei que es va aprovar en el seu moment en el Congrés de Diputats, nosaltres li diem els aspectes que pensem que caldria modificar d'aquesta Llei perquè considerem que són injustos, com són les diferències que es plantegen entre persones jubilades, la mateixa exoneració de quotes i de les cotitzacions de les empreses a la Seguretat Social, quan el que s'ha de portar a la Seguretat Social, això no hauria..., s'hi podrien fer bonificacions, però, exoneracions ens sembla una barbaritat i, per altra banda, nosaltres, a partir d'aquestes premisses, aleshores, estem d'acord que s'impulsi la flexibilització de l'edat de jubilació que ja hem dit que, en aquest principi, hi estem d'acord. Per tant, doncs, ens sembla que queda clar el posicionament del nostre Grup respecte a aquesta Moció.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques de participació social de la gent gran (tram. 302-00229/06)

Té la paraula, ara, la il·lustre diputada senyora Maria Àngels Esteller.

La Sra. Esteller Ruedas

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el nostre Grup ha presentat aquesta Moció, que conté un decàleg de punts en què l'objectiu principal és fomentar la participació de les persones grans a la societat, i no tan sols amb mesures de dependència, que és important, perquè nosaltres partim del concepte –i crec que és important també ressaltar que va ser la base de

les conclusions de la Segona Assemblea– que les persones grans no són un problema, tot el contrari, participen i enriqueixen molt la societat. Creiem que cal avançar cap al subconcepte de la societat per a totes les edats amb un foment de les relacions multigeneracionals com una part del creixement de les persones, comentant els valors familiars i millorant la seva qualitat de vida, entre d'altres coses, perquè l'únic que és un problema són les persones grans amb determinades malalties que afecten la seva autonomia i és en aquest moment on sí que els serveis socials han de donar un recolzament i un suport específic per tal de garantir aquesta autonomia i donar-los els serveis socials i sanitaris que requereixen.

Per altra banda, dins de l'àmbit del centre de la nostra Moció, que són les polítiques actives per garantir aquesta participació en la societat, hem presentat diferents punts. Un, de canvi cultural en tant que totes les polítiques que es facin vagin adreçades a fomentar aquesta activitat en tots els sectors...; per una banda garantir la qualitat d'aquestes persones procurant-los un paper més actiu a la societat i, per altra banda, com deia, garantir-los els recursos suficients quan aquelles persones es troben en una situació de dependència.

Creiem que és necessari que en les noves polítiques del Departament es recolzin i s'incloguin les conclusions de la Segona Assemblea Mundial per a la gent gran. En aquest sentit, també creiem que és necessari que es garanteixi la permanència d'aquestes persones a la seva família. Totes aquelles persones que volem estar en el seu propi entorn si tenen recursos suficients, aquestes persones prefereixen viure amb la seva família. A més a més, viure amb la família enriqueix profundament. És per aquest motiu que nosaltres sol·licitem al Govern que s'incrementin els ajuts substancials per ajuts a les famílies; a més a més, creiem convenient que s'estengui el programa «Viure en família» a tot el territori i que la cobertura assistencial s'incrementi substancialment per tal que es pugui, també, incrementar el recolzament en el domicili.

Per altra banda, cal fomentar les polítiques adreçades a garantir la possibilitat de romandre a la vida laboral activa en el marc de la flexibilització de l'edat de jubilació aprovada pel Govern de l'Estat, i vull recordar que no és tan sols una iniciativa del Govern de l'Estat, sinó que es va acordar a la cimera de Lisboa i, a més a més, totes les polítiques europees van encaminades en aquesta línia. Cal flexibilitzar la jubilació per tal que totes aquelles persones que volen romandre a la vida activa puguin fer-ho. I en aquest sentit, nosaltres, el que li reclamem al Govern és que faci un pla integral per als treballadors majors de seixanta anys, en col·laboració, evidentment, amb els principals interlocutors socials, amb mesura de foment a la permanència, al finançament de l'autoocupació, i donant suficients recursos a tots aquests programes en els propers exercicis pressupostaris.

Cal tenir en compte que moltes d'aquestes persones volen romandre a la vida activa, volen incentivar l'autoocupació, però no poden perquè, a l'hora d'assolir crèdits, etcètera, per la seva edat es troben amb uns problemes addicionals que nosaltres creiem que cal reduir.

Per altra banda, també creiem necessari que es fomenti la vida activa per a la recerca, els nous jaciments d'ocupació, amb la finalitat de donar resposta a la població més envellida. Creiem important, també, el fet que s'apliquin deduccions familiars. Catalunya té capacitat normativa sobre el 33% de l'IRPF i creiem que cal utilitzar aquesta capacitat normativa per tal d'aprovar deduccions a aquelles famílies que tinguin persones grans al seu càrrec, en la línia que ja ho ha fet el Govern de l'Estat i ho va fer en l'anterior reforma de l'IRPF, i ara s'incrementen, substancialment, aquests ajuts.

Per tant, nosaltres creiem que és convenient i necessari que, per part del Govern de la Generalitat, s'utilitzi aquesta capacitat normativa per introduir aquestes deduccions. També és important i necessari que s'incrementin les dotacions per tal de fomentar l'educació i, sobretot l'educació d'adults, però, nosaltres volem promoure tota aquesta educació, també, a través de les entitats i les associacions que desenvolupen un paper inqüestionable.

La política sanitària, la centrem en la prevenció. Creiem que és necessari prevenir per tal d'evitar la dependència, i després també creiem necessari que hi hagi una atenció integral continuada a les persones en tots els itineraris i en tota la seva vida, per tal que s'adeqüin, els serveis, als seus propis canvis. És necessari, també, difondre els drets de les persones grans i fer programes per combatre els maltractaments.

Per altra banda, el nostre Grup, sobre aquesta Moció, acceptarà les esmenes de Convergència i Unió, la número 1; la número 2, amb una transacció que ara lliuraré a la Mesa; la número 3, també amb una transacció; la número 4, 5 i la número 6 i 7. Per altra banda, també acceptarem l'esmena presentada al punt número 1 per Iniciativa per Catalunya i l'esmena número 4 d'Esquerra...

El president

Perdó, si tingués l'amabilitat de tornar-m'ho a repetir, les esmenes que accepta.

La Sra. Esteller Ruedas

Miri, president, de Convergència i Unió la 1, la 2 amb la transacció que li he lliurat, la número 3 amb la transacció, la número 4, la 6 i la 7.

El president

Totes excepte la 5, diguem.

La Sra. Esteller Ruedas

La 5 no, perquè em sembla que la retiraran. Per altra banda, d'Iniciativa per Catalunya, acceptaré la 1 i d'Esquerra Republicana la número 4.

El nostre Grup, per altra banda... Ara em posicionaré sobre la resta de les mocions. A la Moció d'Iniciativa per Catalunya, hem presentat algunes esmenes i hem arribat a un acord amb les transaccions, en els termes que li ha lliurat la diputada del Grup d'Iniciativa per Catalunya, senyora Comas. Al punt número 1 donarem recolzament. Va en la línia del nostre punt número 1, és una declaració de principis quant a les actuacions que ha de portar a terme el Govern i, en aquest sentit, nos-

altres estem d'acord amb el punt número *b*. Nosaltres li vam demanar la supressió, entre d'altres coses, perquè vostè sap que s'està treballant en el Pacte de Toledo, hi ha un capítol a part per votar, per treballar la dependència, el model de dependència, la llei que ha de fer l'Estat, marc sobre dependència i, després, per part de les comunitats autònomes, creiem que cal desenvolupar i incrementar-les, però, en tot cas, són mesures importants que seran no tant sols conjunturals, sinó estructurals quant a model i a sistema, i creiem que és convenient que hi hagin les conclusions, que en breu temps les tindrem, abans de fer o determinar determinades polítiques en el sistema de protecció que creiem que, potser, no serien del tot les més idònies.

Per altra banda, la resta de les esmenes que hem presentat, ens diuen que les incorporen. Unes són en la línia de la Moció que nosaltres hem presentat, pel registre, per criteris d'inclusió, etcètera. Creiem que s'avança en aquesta línia i, per tant, les considerem positives i votarem que sí al punt número *c*, 1, 2 amb les esmenes incorporades, 3, 4 i 5, també amb les transaccionals que hem fet i el punt 6 i el punt 7.

Per altra banda, sobre la Moció presentada pel Grup Socialista, nosaltres hem presentat una esmena al punt 1, però amb un sentit diferent al que vostè em proposa amb l'addició. Llavors, en aquest cas, com també ja s'ha fet un estudi, per altra banda, sobre aquests sistemes que hem recollit en una transaccional, nosaltres no li acceptem la transaccional que ens presenta i, sobre els altres punts de la seva Moció, la vam debatre fa poc més d'un mes en aquest Parlament perquè vostè recull un model que nosaltres creiem que no és el model que nosaltres compartim pel que fa a la dependència. En aquest sentit, entre d'altres coses, també pels arguments que he dit abans, en tant que hi ha un nou model que s'està treballant en el si del Pacte de Toledo, un model que creiem que donarà la resposta a aquestes necessitats de dependència i que, per altra banda, també barreja el que són els serveis que s'han de prestar amb la dependència, creiem que són conceptes separats en tant que, després, hi ha uns serveis de recolzament, i com que és un problema de model que nosaltres, en aquest cas, no compartim en aquest moment perquè creiem que cal esperar aquestes conclusions de la comissió del Pacte de Toledo, el nostre Grup no li donarà recolzament.

Gràcies, senyor president.

El president

Un segon, senyora diputada. De les esmenes de Convergència i Unió números 4, 6 i 7, em sembla entendre que vostè ha dit que hi havia una transaccional? (*L'oradora diu: «Sí, la que li he donat.»*) No, la que m'ha donat és de l'esmena número 3 i la número 2, de Convergència i Unió. Em falta, en tot cas, la 4, la 6...

La Sra. Esteller Ruedas

No, la 4, la 6 i la 7 votaré que sí...

El president

Ah, les accepta? Ah, d'acord, ja està, doncs.

La Sra. Esteller Ruedas

Només amb transacció la 2 i la 3...

El president

Ja està, ja està...

La Sra. Esteller Ruedas

...la 5 la retiro i les altres que sí.

El president

Moltes gràcies. Té ara la paraula la il·lustre diputada senyora Carme Porta, per Esquerra Republicana.

La Sra. Porta i Abad

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, bé, faré la defensa de les esmenes també pel mateix ordre que s'han fet els plantejaments de les mocions. En la Moció que ens planteja el Grup Socialista - Ciutadans pel Canvi, el que se'ns planteja, de fet, són una sèrie de necessitats de canvi que ja s'han anat plantejant diferents vegades en aquesta cambra, i que, de fet, des del debat de política social i de benestar de la darrera legislatura hi ha algunes bases que han estat incompletes pel Govern pel que fa a l'atenció a la gent gran. La població envellida té algun tipus de dependència per portar a terme activitats en la via quotidiana, sigui lleu o greu la dependència del col·lectiu de persones més grans de seixanta-cinc anys, va augmentant amb el pas dels anys i és evident i reconegut per tothom que, a més, és un col·lectiu en creixement i que l'envelliment de la població serà un problema per a la societat del futur. Si no posem les bases, com vostès proposen, per poder actuar ja ara actualment en la millora de la qualitat de vida i dels serveis per aquest sector important de la població, és evident que no podrem posar bases de futur.

Per nosaltres són imprescindibles, doncs, aquestes polítiques integrals que garanteixin l'atenció universal. Actualment les diferents administracions públiques tenen en marxa serveis de suport a les persones grans i els ajuntaments estan portant a terme una tasca importantíssima en aquesta assistència. Aquesta Parlament ha aprovat en diferent ocasions que s'ha de garantir el suport als ajuntaments, a les residències i centres de dia municipals, donat que estan donant un servei a més de tres mil persones a tot Catalunya. En aquest mateix sentit està plantejat el punt 3, l'esmena que fem al punt 3 de la Moció, per tal de garantir el suport als casals municipals, de cara a establir fórmules de conveni estables entre els ens locals i el Departament de Benestar Social que garanteixin un nivell de finançament i assessorament adequat d'aquests serveis.

Tot i que... M'agradaria destacar, simplement perquè, per manca de temps..., atès que m'haig de posicionar sobre les tres mocions, que el punt 6 en el qual es demana un informe sobre l'accés universal a la prestació sociosanitària és un punt que pensem imprescindible i que aquest Parlament ja fa massa temps..., que es conceptualitzin d'alguna manera aquests drets socials i aquest podria ser un primer pas important. Nosaltres els votarem afirmativament aquesta Moció.

Pel que fa a la Moció d'Iniciativa per Catalunya Verds, per nosaltres són propostes lògiques. El reconeixement dels drets ciutadans per les persones grans que ja han abandonat el mercat laboral i que es troben..., que troben que enlloc de poder gaudir d'una jubilació i vellesa sense preocupacions, es troben en situacions preocupants, sense una sèrie de serveis imprescindibles al seu abast i amb un progressiu empobriment perquè les seves pensions no pugen al mateix ritme que el nivell de vida. Actuar, també, en aquesta perspectiva de futur ens porta a l'aplicació de polítiques integrals, al reconeixement d'aquests drets universal a què feia referència fa un moment, en l'atenció a la dependència i en la millora, evident, d'aquest sistema, de l'actual sistema d'atenció. Per tant, nosaltres també votarem afirmativament aquesta Moció.

Pel que fa a la Moció que ens ha presentat la senyora Esteller, és la que queda més lluny del que nosaltres entenem de com a política integral per a les persones grans. L'esmena presentada al primer punt és, per una qüestió de simplicitat i de comprensió en la redacció, perquè pensem que el text presentat és un text complex, de què no devem treure l'entrellat, i, si es tracta de parlar de participació, creiem que la nostra esmena és bastant més clara.

El punt 4, la nostra esmena va en el sentit del que he dit anteriorment en altres mocions, que creiem que s'ha d'avançar cap a la universalitat dels serveis d'atenció a la gent gran, i per tant, cal posar els recursos socials i sanitaris necessaris, així com millorar el servei d'atenció domiciliària, per això pensem que les treballadores i els treballadors familiars haurien de ser agents imprescindibles per mantenir-se en el seu entorn i garantir l'atenció integral.

En el punt 5, nosaltres, ens manifestaríem en el mateix sentit, que cal garantir que el dret a la jubilació es un dret inalienable, i de fet és l'única esmena que sembla que ens accepten, i de fet, en ser una esmena menor i donada la manca de temps intentaré defensar les altres. Nosaltres ja li anunciem que ens abstindrem en la votació d'aquesta Moció.

Pel que fa al tema de les deduccions fiscals, nosaltres estem d'acord amb què s'han de portar a terme deduccions fiscals, però amb el que ja no estem tan d'acord és que aquestes deduccions es facin exclusivament en base al tram de l'IRPF que es gestiona des de la Generalitat, i que és el Govern de l'Estat qui hauria de contemplar aquestes deduccions. A més del dèficit fiscal que ja pateix Catalunya, no podem seguir carregant sobre aquest dèficit una aportació que hauria de venir del mateix Estat.

La darrera esmena és la que fa referència al punt 9, que demana que en el proper Pla d'acció social..., la disponibilitat dels recursos suficients i la universalització del servei de teleassistència. En aquest sentit, nosaltres només demanem que això s'asseguri amb una partida pressupostària suficient, ja, per al proper 2003, donat que és una demanda que fem sempre en els pressupostos i que sembla que no està garantida. I, per tant, si vostès aposten per la universalitat en aquest servei, s'hauria d'assegurar la partida pressupostària perquè es porti a terme.

Com que se m'acaba el temps, simplement diré que la primera Moció la votarem afirmativament, la segona Moció, també, i en aquesta, donat que només se'ns ac-

cepta una esmena que considerem d'importància menor, ens abstindrem.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Té la paraula la il·lustre diputada, senyora Conxita Tarruella, en nom de Convergència i Unió.

La Sra. Tarruella i Tomàs

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, seguiré l'ordre de presentació d'aquestes mocions per posicionar-nos en nom del nostre Grup Parlamentari, i ho faré lògicament amb les del Grup Socialista.

Per nosaltres, senyora Geli, està clar que vostès tenen el seu programa i que nosaltres també tenim el nostre programa electoral, i està clar que nosaltres, essent coherents amb el nostre programa, hi ha algunes de les seves propostes –vostè sap i li consta que no era lògic, no era normal– que no els les podíem acceptar. Ens han manifestat repetidament des de la Conselleria de Benestar Social de ser contraris al traspass dels casals de gent gran als ajuntaments. I vostè sap que, a més, aquests casals fan una funció de suport de molts programes que es fan des de la Generalitat i que per la seva projecció van molt més enllà, a vegades, dels mateixos municipis. A més, també, vostè sap que en alguna de les seves propostes s'estan fent ja i s'està donant resposta tant des de Benestar Social com des de Sanitat.

Quant a la Moció d'Iniciativa per Catalunya, nosaltres –ja s'ha expressat aquí, tant la diputada d'Iniciativa com després la ponent del Grup Popular– hem arribat a unes transaccionals en diferents esmenes, unes han estat acceptades i unes altres ja les han transaccionat. Per tant, nosaltres, a part del punt *b*, dels dos apartats del grup *b* que nosaltres demanàvem la supressió i hi donarem, doncs, el vot en contra, a les altres, doncs, hi donarem recolzament; a tot el punt *c* i a les transaccions amb les quals hem arribat a terme. *(Veus de fons.)*

El president

El punt...

La Sra. Tarruella i Tomàs

Al *b* no. A tots els altres sí.

El president

Al *b* no, d'acord.

La Sra. Tarruella i Tomàs

Quant a les esmenes de la Moció referent al Partit Popular, les esmenes que nosaltres com a Grup Parlamentari hem presentat han estat acceptades en la seva majoria, i hi han hagut dues transaccions, que eren bàsicament algunes de matisos, amb la qual cosa hem arribat, amb la transacció que els ha lliurat ja, senyor president, la diputada del Grup Popular, hem arribat ja a aquest acord, les estem acceptant.

Per tant, a tots els punts de la Moció del Grup Popular hi donarem recolzament, bàsicament, perquè van en la línia que ja està portant la Conselleria durant aquests darrers temps; van en la mateixa línia que s'està portant els darrers temps i perquè algunes d'aquestes propostes ja es van recollir, en part, amb una altra Moció anteriorment, que s'havia portat a aquesta cambra, sobre totes les persones amb dependència, i perquè, a més, una de les esmenes que també hem presentat i que han sigut acceptades és que s'assumís des del Govern el compromís de presentar el Llibre blanc de la gent gran, amb la qual cosa crec que es donarà resposta satisfactòria a tots els grups de la cambra en tot el que fa referència a totes les persones grans.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada.

Passem ara a la votació de Moció per Moció. Prego atenció als portaveus, perquè ens trobem amb una d'aquelles votacions una mica envitricollades; envitricollades, sí, senyor.

Primer, senyora Marina Geli, per fixar el text del que posarem a votació. És el seu text, més l'esmena d'Esquerra Republicana de Catalunya, però no la del Partit Popular, que no ha acceptat aquella matisació d'addició. És així? *(Veus de fons.)* Molt bé.

Hi ha alguna votació separada sobre aquest punt? *(Pausa.)* No n'hi ha cap, per tant, posem aquesta Moció a votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 61 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

Senyora Dolors Comas d'Argemir, ara ve la complicació. El punt *a* tal com està, amb l'esmena de Convergència i Unió; el punt *b*, també, i ara ve el *c*. *(Veus de fons.)* Al punt *b* no hi ha cap esmena.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Al punt *b* em sembla que han demanat votació separada.

El president

No, això serà després; això serà després. En canvi, al *c* hi ha, al punt 1, una transaccional entre vostès, Convergència i Unió, i el Partit Popular; en el punt 2, entre vostès i Convergència i Unió, i al 3 també, igualment. El 4 queda igual, tal com està. El cinquè fins a l'última frase és d'una transaccional entre vostès i el PP, i en canvi l'última frase queda només de vostès, per entendre'ns. El punt setè és una transaccional entre Convergència i Unió i vostès. *(Veus de fons.)* Sí, senyora, la tinc aquí, sí... No, el punt setè, en l'apartat *c*; en canvi, no en l'*a* i el *b*, eh? *(Pausa.)* Molt bé.

Aquest és el text que ara posem a votació.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

El punt sisè no l'ha esmentat i queda igual.

El president

Queda igual, tal com està, lògicament.

Ara prego als senyors diputats que em diguin si volen votació separada. (*La Sra. Tarruella i Tomàs demana per parlar.*) Senyora Tarruella...

La Sra. Tarruella i Tomàs

Sí, senyor president, només clarificar la votació separada del punt 5, del punt c.5, a partir d'«establir un temps màxim de garanties», l'últim punt.

El president

Sense aquesta...

La Sra. Tarruella i Tomàs

Això, votar-ho a part.

El president

Molt bé.

La Sra. Tarruella i Tomàs

Abans hi ha una transacció entre el Grup Popular i Iniciativa.

El president

Sí, senyora, molt bé. Alguna votació separada més? (*El Sr. Camp i Batalla demana per parlar.*) Sí, senyor Ramon Camp...

El Sr. Camp i Batalla

La lletra b.

El president

La lletra b.

Per tant, primer votarem aquesta frase d'«establir un temps màxim de garantia d'un mes per accedir a aquests serveis»; ara votarem això, que és del punt 5.c.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 62 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

A continuació, l'apartat b.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 62 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

A continuació, la resta del text.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

Senyora Esteller, li prego que m'ajudi, de les esmenes d'Iniciativa per Catalunya, accepta la número 1; d'Esquerra Republicana, la 4; de Convergència i Unió, la 1; la 2 és una transaccional; la 3 és una transaccional; la 4 sí; la cinquena no; la sisena sí, i la setena també. Molt bé, aquest serà el text. Prego, si hi ha votacions separades... (*El Sr. Boada i Masoliver demana per parlar.*) Senyor Boada...

El Sr. Boada i Masoliver

Sí, senyor president. votació separada de l'1 i del 5, ambdós també separats; 1, 5 i la resta.

El president

Molt bé, d'acord. No n'hi ha cap més? (*Pausa.*)

Posem a votació el punt número 1 de la Moció.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 116 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

A continuació, sotmetem a votació el punt número 5.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 66 vots a favor, 51 en contra i 11 abstencions.

I a continuació la resta del text de la Moció.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 66 vots a favor, cap en contra i 62 abstencions.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de set del vespre i sis minuts.

P R E U S**Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya**

Subscripció anual (edició impresa o en microfitxa)	7.500 PTA	45,08 euros	IVA inclòs
Número solt	225 PTA	1,35 euros	

Diari de Sessions del Parlament de Catalunya

Subscripció anual (edició impresa o en microfitxa)	6.000 PTA	36,06 euros	IVA inclòs
Número solt	120 PTA	0,72 euros	

Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya**i Diari de Sessions del Parlament de Catalunya**

Subscripció conjunta (edició impresa o en microfitxa)	13.000 PTA	78,13 euros	
---	------------	-------------	--

Les publicacions oficials també són consultables a www.parlament-cat.es

ISSN 0213-7984

Dipòsit legal: B-27.966-1980

Imprès a Multitext, SL • Barcelona

9 770213 798001